

GEMEENTERAADZITTING d.d. 25 MEI 2020

=====

VOORZITTER: Voilà, ik open bij deze de zitting van de gemeenteraad van 25 mei. Iedereen welkom, zowel hier in de gemeenteraadzaal, dat zijn de fractieleiders, de burgemeester, de algemeen directeur, de korpschef en ook mensen van de ICT en de schepenen die hier nu al aanwezig zijn. De andere gemeenteraadsleden zijn thuis en die zijn aangesloten via het internet. En de schepenen komen, zullen naar hier komen wanneer hun punten ter sprake komen. Welkom ook de mensen thuis. Vanavond zal de gemeenteraad en ook de raad van maatschappelijk welzijn via een live audiostream beschikbaar op de site van de stad voor de burgers en ook voor de pers. Uiteraard, voor het stukje besloten zitting, wordt het geluid tijdelijk uitgezet. Er wordt ook gevraagd, zoals dat ook normaal gebeurt wanneer er publiek in de zaal is, dat de mensen die luisteren, dat die geen opnames zullen kopiëren of knippen of plakken of daar op een dergelijke manier gebruik van maken. En er is ook ten behoeve van de luisteraars een gentlemen's agreement gemaakt, dat wij bij de gewone agendapunten ons zullen proberen te beperken tot 5 minuten en 5 minuten antwoord van de schepen met nog een korte repliek. En bij de toegevoegde punten kan dat 10 minuten, 5 minuten antwoord van de schepen en een eventuele korte repliek van 5 minuten terug. Ik wil ook nog een ander welkom heten, welkom aan de kleine Georges. Georges is de kleinzoon van onze burgemeester en hij werd geboren op 28 april. En wij wensen de ouders en de fiere grootouders uiteraard een dikke proficiat.

A P P L A U S

BURGEMEESTER: Dank u wel, collega's. En we zullen hem ook Georges blijven noemen en niet Jos zoals dat in de Bosstraat het geval is.

VOORZITTER: Oké. En dat zijn de mededelingen. Ik geef, vooraleer we beginnen met de rest van de kalender, geef ik het woord ... Ja, mijnheer Wymeersch, u vraagt het woord?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Voor de regeling der werkzaamheden vragen wij de afvoering van een punt, nl. de afvoering van punt 24. Ik heb een galme. Punt 24 in verband met het techniekhuis. En wat betreft punt 36 zou ik met uw goedvinden, mevrouw de voorzitter, eerst een vraag willen stellen aan iemand van het college.

Omdat tijdens de commissie van schepenen Wout De Meester – want het gaat over, eens kijken, ja, de burgemeestersconvenant – was er sprake van dat de convenant die moest goedgekeurd worden nog altijd niet gepasseerd was bij de provincie. En indien die niet gepasseerd was bij de provincie zou dat moeilijk zijn deze vanavond te bespreken. Ik heb geen enkele melding gekregen, noch in de positieve, noch in de negatieve zin dat die gepasseerd zou zijn bij de provincie. En daarom de vraag “hoe is het daarmee en klopt het wat collega of ten minste schepenen De Meester heeft gezegd, dat wij moeten wachten tot het is gepasseerd bij de deputatie”?

VOORZITTER: We zullen voor de afvoering van punt 24, dat zullen we bespreken voor het punt ter sprake komt. En voor punt 36 zullen we dat ook best zo doen.

WYMEERSCH: Ik neem aan als dat inderdaad zo protocollair of zo juridisch noodzakelijk is en het niet gepasseerd is bij de deputatie, dat we dan ook moeten wachten tot de gemeenteraad eventueel van juni om dit op de gemeenteraad te brengen.

VOORZITTER: Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, in verband met de volgorde van goedkeuringen door de provincie en door de gemeenteraden, dus in onze provincie, ik weet niet of daar een noodzakelijke volgorde is. Uiteraard, collega's, is het wel belangrijk dat finaal alle raden en alle instanties dezelfde tekst goedkeuren. En in het geval we dus dit punt aanhouden en zouden goedkeuren en de provincie zou alsnog een andere tekst of een gewijzigde tekst goedkeuren, ja, dan zullen we dat moeten hernemen in juni. Maar ik wil er ook niet op vooruitlopen.

WYMEERSCH: Ik ga maar voort, burgemeester, op hetgeen dat – en hij komt net binnen – schepenen De Meester toen heeft gezegd tijdens de commissie.

VOORZITTER: Dank u. We zullen ... Goed, ik zie dat schepenen De Meester ondertussen is binnengekomen en zullen misschien meteen dan laten antwoorden op deze ...

DE MEESTER: Ja, de uitleg dat dat document moest goedgekeurd worden door de provincie, dat heb ik niet geantwoord. Dat was een opmerking, die mijnheer Van Der Coelden maakte. Maar misschien voor alle duidelijkheid, het document is opgeladen hé. Dus na de commissie is dat direct opgeladen bij dat punt. Dat staat ook bij dat punt. Dus u kan dat ook daar terugvinden. Eigenlijk is dat een standaardformulier, dat de convenant of mayors office, het Europese orgaan, eigenlijk voor alle steden en vereniging van steden, want daarover gaat het hier, vandaar dat ge in dat document option 2 gaat zien, denk ik, vanboven, ja, voilà ... Zien dat ik hier ...

WYMEERSCH: Ja, dank u, schepen. Maar, mevrouw de voorzitter, ik ben Engels onkundig, één. En ten tweede heb ik dan toch mijn twijfels of dit volledig in orde is met het gebruik van de talen in bestuursaangelegenheden. Dus ik heb mijn twijfels daarover. We zullen daar straks op terugkomen. Ik denk dat dit alleen al genoeg is om dit punt af te voeren en minstens een vertaling te vragen van het document.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik eerst ... Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Over de werkzaamheden, voorzitter. Vier korte dingskes. Ten eerste, raadslid Van Peteghem zal bij punt 35 digitaal de vergadering verlaten vanwege persoonlijke betrokkenheid bij het dossier. Ten tweede had ik in een mailtje ook gevraagd of gesuggereerd, gevraagd om alles wat te maken heeft met corona, wat vandaag op de agenda staat, om dat te bundelen. Ik vrees dat we anders een heel ingewikkeld verloop van de raad gaan krijgen. Ten derde, de livestream, allé, onze fractie wil mee evolueren met zijn tijd en we zijn dus ook niet tegen een livestream. Alhoewel, ik denk de meningen binnen alle fracties daarover wel wat verdeeld zullen zijn. Alleen hebben wij daar niet de beste ervaringen mee in het verleden, met het knippen en verknippen van beelden en fragmenten. Dus het is goed, dat er een afspraak is, een engagement is, maar we zouden er toch nog eens op willen aandringen dat dat engagement over zeg maar het deontologisch omgaan met beelden en geluidsopnamen, allé, dat we dat toch allemaal ter harte nemen. En ten vierde, wat de tijdsbesteding betreft per punt, allé, ga ik u toch een beetje moeten teleurstellen, vrees ik. Het toegevoegd punt over het stadsbusnet, ik kan met de beste wil van de wereld dat niet op 5 of 10 minuutjes gezegd krijgen. Dus het zal toch een kwartiertje zijn, allé, eer dat dat gebracht wordt. En daarvoor enig begrip.

VOORZITTER: Mijnheer Maes, ook nog een vraag?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Er zijn verschillende interpellaties rond het vervoerplan en het stadsbusnet. Dus ik zou willen voorstellen om die allemaal te bundelen bij de interpellaties. Dat lijkt mij ook wel het beste.

VOORZITTER: Ja, dat zijn we eigenlijk ook zo gewoon. Dat zullen we doen zoals altijd. Ook de coronapunten. Maar omdat het ook bij de coronapunten over veel diverse schepenen gaat, gaan we die allemaal bij de toegevoegde punten samen behandelen. En ik denk inderdaad, dat ja, het publiek goed gehoord heeft wat de vragen van de gemeenteraad zijn, naar het kopiëren of naar het gebruik van de beelden of de geluidsopname. Goed. Dan ga ik eerst en vooral het woord geven aan schepen De Bruyne, die van wal zal steken op deze gemeenteraad. Schepen, u hebt het woord.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Beste collega's, met betrekking tot jullie terechte opmerking in verband met mijn uitspraken over mogelijke contacten tussen de firma's Palmbout en Createlli in het dossier Puyenbeke. Tijdens de gemeenteraad van vorige maand ontvingen jullie reeds een schrijven van onze bestuursadministratie, waarin mijn uitspraken in die bewuste gemeenteraad enigszins werden genuanceerd. Nu, ik wil mij dan ook oprecht ...

VOORZITTER: Sorry, kunt u een klein beetje dichter bij de micro gaan, want ...

DE BRUYNE: Ja, ik wil mij dan ook oprecht verontschuldigen voor het feit, dat ik mij in dit dossier verkeerd heb uitgedrukt en dat er daardoor een misverstand is ontstaan. Er was op dat ogenblik wel degelijk geen enkel contact geweest tussen de bewuste firma's, hetgeen ook logisch is, aangezien de firma Palmbout toen nog niet was aangesteld. Ik wou enkel alluderen op het feit, dat er afstemming zou zijn tussen de verschillende trajecten in dit dossier. Ik ben mij bewust van deze vergissing en ik hoop dan ook, dat we met deze dit incident hiermee kunnen afsluiten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Van Der Coelden en daarna aan de heer Maes. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik word hier in feite een beetje koud, koud gepakt, voorzitter, allé, omdat dit in de vorm van een toegevoegd punt ook aan de agenda werd geplaatst. Ik moest eerlijk gezegd het ook nog eens lezen, want ik was heel de middag bezig geweest met de voorbereiding van andere punten. Dus allé, ik zou er graag liefst op reageren bij de toegevoegde punten en niet onmiddellijk nu. En dat ook de andere collega's zich daarbij kunnen aansluiten.

VOORZITTER: Oké, dat staat u vrij. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, oké, ik sluit mij daarbij aan. Maar omdat het nu op de agenda stond of op de agenda werd gebracht, dat ik hierop in te pikken. Maar ik sluit mij dan aan bij de interpellatie en wat ik daar dan over kwijt wil, dat zal ik dan zeggen.

VOORZITTER: Ja, oké. Dank u wel, mijnheer Maes. Goed, dan gaan we over tot een hoogdringend punt en dat is de wijziging van de politieverordening van 24 april 2020 op de tijdelijke toepassing van gemeentelijke administratieve sancties bij inbreuken op art. 187 van de wet van 15 mei 2007, betreffende de civiele veiligheid. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ...

DE MEYER: Zijn wij de agenda reeds begonnen?

VOORZITTER: Ja, maar het verslag ... Het is een hoogdringend punt nog. Het verslag komt direct, ja.

DE MEYER: Ja, oké. Dank u.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb dat toegelicht tijdens de commissie algemeen beleid. Dus het betreft een wijziging van onze politieverordening, die we vorige maand hebben goedgekeurd om dus ook twee andere overtredingen onder die bepaling te brengen. Dus enerzijds het niet-dragen van een mondmasker of een beschermingsmiddel, daar waar het verplicht is. Dus in het openbaar vervoer. En twee, dus ook organisatoren van toegelaten activiteiten, dus die geen of onvoldoende maatregelen nemen inzake de hygiëne en de afstandsregels, dus dat die ook kunnen gevat worden in dit GAS-reglement.

VOORZITTER: Oké. Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Uiteraard zijn wij ervoor, dat daar waar het nodig is mondmaskers worden gedragen, maar ik wil hier, omdat dit punt toch op de agenda nu gebracht wordt, ja, misschien wel de vraag effen stellen, die mij de laatste dagen en het meest is gesteld. En de vraag van één miljoen eigenlijk van ja, wanneer krijgen de mensen van Sint-Niklaas hun mondmasker? Ik weet, het is echt geen verwijt naar de stad toe, want ja, in ons land hebben we denk ik 9 ministers van mondmaskers, die daarmee bezig zijn. Maar wanneer dat wij een reglement goedkeuren, waarin dat mensen verplicht worden om een mondmasker te dragen en daarvoor gesanctioneerd worden, dan vind ik het toch op zijn minst, dat we er ook voor moeten zorgen dat ze vanuit de overheid – en of dat nu de federale, Vlaamse of de gemeentelijke overheid is – ook de beschikking krijgen over een mondmasker. Dus ja, wanneer denkt u dat die kunnen verdeeld worden?

BURGEMEESTER: Ja, collega, dat is de vraag die ook mij en velen onder ons de jongste weken gesteld is geworden. Ik wil eerst wel benadrukken, dus het feit dat we die bepaling opnemen in ons GAS-reglement wil alleen zeggen, dat ja, onze politie dus GAS-pv's kan uitschrijven. Indien we dit niet zouden doen, dan kan die politie evengoed pv's uitschrijven, waarbij het dus niet valt onder de GAS-reglementering en dus de opbrengst van die boetes dus niet naar de stadskas, maar naar de federale overheid gaan. Nu, in verband met dus de verdeling van de mondmaskers in het Waasland. We hebben met 8 steden en gemeenten van het Waasland eind april dus 265.660 mondmaskers besteld. Dus 3 verschillende types, voor mannen, voor vrouwen en voor kinderen. En dus ja, we hebben moeten vaststellen, ondanks het aandringen en herhaald aandringen, dus dat die levering van die mondmaskers keer op keer vertraging heeft opgelopen. Dus de voorlaatste stand van zaken als ik zo mag zeggen, was dus dat die vorige week dinsdag zouden worden geleverd in Sint-Niklaas voor het hele Waasland. En dan verder verspreid naar de andere steden en gemeenten en ook intern in Sint-Niklaas zelf uiteraard. De realiteit is, dus dat die pas vrijdag, dus de dag na de feestdag is de eerste lading in Sint-Niklaas aangekomen.

Dus met dien verstande dat er dus nog enkele duizenden exemplaren ontbreken, die nu vrijdag zouden worden geleverd. Het is ook zo, dat de mondmaskers, die via Think Pink geleverd worden in het Waasland, reeds een filter bevatten. Dus eigenlijk krijgen we meer en krijgen de mensen meer en beter dan we aanvankelijk hadden verwacht. Nu, dus die mondmaskers zijn vrijdag, euh ja, dus vrijdag in Sint-Niklaas aangekomen. Dus deze week zullen de ontbrekende, hopelijk alle ontbrekende exemplaren dus ook nog worden geleverd in Sint-Niklaas, verdeeld worden dus ook naar de andere gemeenten toe. En is het de bedoeling dus dat wij zaterdag en zondag dus in Sint-Niklaas huis-aan-huis die mondmaskers zullen bedelen plus de bijsluiter met de gebruiksaanwijzing, plus nog eens een bijlage om aan te duiden dat er reeds een filter in die mondmaskers zit en dat dus de bijhorende filters – zo dadelijk daar ook nog meer over – dus kunnen gebruikt worden in andere mondmaskers. Nu, het verhaal over die filters, die door de federale overheid ter beschikking worden gesteld – dus dat is ook een verhaal op zich – dus alle Oost-Vlaamse steden en gemeenten hebben tussen begin mei en 29 mei – 29 mei, dus dat is eind deze week – dus in 5 golven dus mondmaskers kunnen afhalen. Dat is gebeurd per hulpverleningszone, dus per brandweerzone. En vanuit Sint-Niklaas worden die dan verdeeld dus onder de gemeenten van de hulpverleningszone. Dus die laatste lading die moet nu vrijdag worden afgehaald. Ook daar waren er problemen met de getallen. Het aanvankelijke aantal, dat voor Sint-Niklaas was gereserveerd, was minder dan ons bevolkingsaantal van 79.000. Maar we hebben vastgesteld bij de levering, de voorlaatste levering denk ik van 22, de voorlaatste afhaling van 22 mei, dat er 5.000 meer waren dan voorzien. En wij hopen dus dat er in de laatste levering of de laatste afhaling van 29 mei voldoende exemplaren zullen zijn, zodanig dus dat iedereen gelijktijdig de mondmaskers plus de 2 filters per persoon zal kunnen ontvangen. We hebben ook wel altijd in de communicatie naar de bevolking toe, via het telefonische informatiecentrum, gezegd - we wisten als je zo'n grote bestelling doet, dat je altijd met de nodige voorzichtigheid tewerk moet gaan rond de stiptheid van de levering - dus dat vóór eind mei de mondmaskers zouden geleverd worden bij de mensen. En dat zal nu inderdaad 30 en 31 mei, het zal inderdaad de laatste 2 dagen van deze maand zijn. Ik moet zeggen, we hebben wel de positieve ervaring, dat heel veel mensen dus naast vrijwilligers van stadsmedewerkers die het voorbije weekend paraat waren, maar die we hebben moeten zeggen van ja, nog een week geduld, dus ook heel veel vrijwilligers hebben gekregen vanuit de bevolking, die mee bereid waren om die mondmaskers te verdelen. Maar we gaan nu opnieuw dus die mensen vragen of zij nog beschikbaar zijn om dus het komende weekend die mondmaskers te verdelen. Alle begrip voor diegenen die dus daar niet toe, allé, niet de mogelijkheid hebben om dat het komend weekend te doen.

Dus het vorige verlengd weekend was nog langer dan het komende verlengd weekend. En ja, wij nemen aan dus dat mensen ook regelingen treffen. En het is ook zo, dat kwestie van de verdeelpunten binnen de stad zelf we dat ook opnieuw moeten bekijken, omdat dus ja, de voorbije dagen en de voorbije, ja, dus de voorbije dagen is er ook meer en meer activiteit in de verschillende gebouwen en de verschillende centra dus van de stad zelf. Dus ik denk maar bv. aan de bibliotheek in de Clementwijk. Dus wat ook een verdeelpunt zou geweest zijn, maar dus aangezien de bibliotheekwerking daar terug wordt opgestart, is dat niet mogelijk. Maar dus conclusie, als alles nu echt meezit, dan zullen die mondklappers bedeed worden dus komend weekend huis-aan-huis in Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Goed. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik krijg net een berichtje van één van onze mensen dat het geluid, de livestream, dat het praktisch onverstaanbaar is wegens veel te zacht. Men hoort eigenlijk niet wat er gezegd wordt in de livestream.

VOORZITTER: We kijken even richting van de mensen van de ICT. Ja, goed. Dank u wel. Ja, dan moeten we over dit punt nog stemmen. Zijn er gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider voor hen zal doen? Ik kijk even. Neen. Dan vraag ik om te stemmen. Dat is de meerderheid, de sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA en het Vlaams Belang. Dan komen we aan de notulen en het verslag van de vorige gemeenteraad en de heer De Meyer had hierover al het woord gevraagd. Vragen er nog mensen het woord? Neen? Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer. U hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, eerst twee punten aansluitend bij zaken, die reeds ter sprake geweest zijn. Eerst en vooral wat betreft de tijdsbesteding in de gemeenteraad geef ik u mee, dat mijn persoonlijke overtuiging is dat beslissingspunten hoe dan ook belangrijker zijn dan toegevoegde punten. Minstens in principe, dus uitzonderingen moeten kunnen. Maar dit zou het principe moeten zijn. Ik geef u dit mee, niet om vandaag discussie uit te lokken. Twee, burgemeester, ik moet er u attent op maken, nadat ik u gefeliciteerd heb, dat naamgeving niet toekomt aan de grootouders, maar aan de ouders. En als de jongeren 18 zijn, dat ze zelf over hun naam beslissen. Ook niet als discussiepunt. Maar drie – en dan richt ik mij met een vraag tot u, burgemeester – vorige gemeenteraad heb ik gesuggereerd om voor alle zorgverleners, die werkzaam zijn in de stad, een attentie te overhandigen namens de gemeenteraad. Ik had begrepen, dat het schepencollege hierover ging nadenken. Graag had ik vernomen wat uit deze gedachtewisseling is voortgekomen en wat er effectief voor onze zorgverleners, waar wij op hebben aangedrongen, zal gebeuren de komende dagen of de komende weken of de komende maanden.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, om aan alle zorgverleners in onze stad dus een attentie te bezorgen, iets materieel, dat lijkt mij een heel ... Ik hoor Marc Huys? Ja, dat lijkt mij, allé, een heel nobele bedoeling, een heel nobel streven, maar om dat in de praktijk te brengen, dat is een ander paar mouwen. Wat wij wel doen en zullen doen, is denk ik op een zeer duidelijke, maar symbolische manier hen bedanken. Er is ook – u hebt dat waarschijnlijk ook al vernomen – dus tijdens het weekend waar normaal de Vredefeesten zouden plaatsvinden, zaterdag 5 en zondag 6 september, op initiatief van de families Sax en Rosseneu en de Wase Ballonvaarders een actie gepland. Hopelijk als het weer het toelaat en waarbij de zorgverleners echt in de kijker zullen worden gesteld en een aantal daarvan ook denk ik op die manier een unieke ervaring zullen kunnen meemaken. Maar om te zeggen we gaan alle zorgverleners in onze stad of die in onze stad actief zijn – want dat is dan nog een tweede zaak, er zijn heel veel zorgverleners die in Sint-Niklaas actief zijn, maar niet in Sint-Niklaas wonen – om te zeggen we gaan daar eigenlijk allemaal die mensen een individuele attentie bezorgen, dat is geen piste die nog voorligt.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester.

DE MEYER: Graag een korte reactie, voorzitter.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Burgemeester, we vinden het al belangrijk dat er symbolisch al iets gebeurt naar de zorgverleners toe. Daar ben ik gelukkig mee. Persoonlijk had ik er wel voor gepleit om een kleine attentie aan alle zorgverleners via de rusthuizen, via onze ziekenhuizen en via andere kanalen aan deze mensen te laten bezorgen. Dat moest geen groot geschenk zijn, maar een kleine attentie van één van onze handelaars. Ik heb ze zelf vorige keer genoemd. Maar goed, ik neem er akte van, dat er minstens toch symbolisch een belangrijke geste zal gebeuren tijdens de Vredefeesten, wat we ook gesuggereerd hadden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Zijn er gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aan zal geven? Ik zie geen commentaar. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, maatregelen naar aanleiding van het coronavirus betreffende de raden en commissies, bekrachtiging politieverordening burgemeester. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is zoals we vorige maanden gedaan hebben, collega's. Dus mijn beslissing om deze raadzitting en de commissiezittingen digitaal te laten verlopen, althans op formeel vlak, om die dus door u te laten bekrachtigen.

VOORZITTER: Oké. Zijn hieromtrent opmerkingen of vragen? Dan kunnen we stemmen. Zijn er gemeenteraadsleden die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams ... (overschakelen naar bandopname 2) ... Belang.

BURGEMEESTER: Krijgen de andere fractievoorzitters seinen dat er problemen zijn?

VOORZITTER: Ja, ik heb ook via de chat gezien dat alles goed te verstaan is bij de livestream.

NOPPE: Burgemeester, voorzitter, ik krijg ook signalen dat alles perfect hoorbaar is. Dus ik weet niet, misschien is het een individueel probleem?

VOORZITTER: Dat zou kunnen ja. Goed. Dan gaan we over tot punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van twee functies van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp), goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dus voor dit punt en de drie volgende punten heeft de korpschef dus tijdens de commissie algemeen beleid de nodige toelichting verschaft.

VOORZITTER: Goed. Zijn hieromtrent vragen? Kunnen we overeenkomen, dat we voor punt 3, punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (dienst verkeerspolitie – motard), punt 5, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (dienst verkeerspolitie) en punt 6, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van hoofdinspecteur van politie (dringende politiehulp), goedkeuring, dat we die allemaal samen kunnen stemmen? Ik zie dat dat kan. Dan gaan we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen? Dan stemmen we over punten 3, 4, 5 en 6. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 7, erediensten, kerkfabrieken, jaarrekening 2019, advies. Dan denk ik ja, ik wil mevrouw de korpschef bedanken voor haar aanwezigheid.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, in verband met de jaarrekening 2019 van de kerkfabrieken, dat is ook vorige week maandag toegelicht in de commissie door Gert Nys en door mijzelf.

VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer Van Der Coelden het woord vraagt. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, we vragen de gesplitste stemming, waarbij dat er apart zou gestemd worden over de jaarrekening van de kerkfabriek van Don Bosco en apart over al de anderen, waarbij dat we ons op de jaarrekening van Don Bosco zouden willen onthouden, omwille van hetgeen dat daarover in de commissie gezegd is.

VOORZITTER: Ja, dan zullen we ... Mijnheer Maes?

MAES: Wij sluiten ons daarbij aan.

VOORZITTER: Ja, oké. Dan zullen we dat doen.

BURGEMEESTER: Eerst over alles behalve Don Bosco en dan ...

VOORZITTER: Dus we stemmen eerst – ja, ik zie hier geen woord op de chat – dan stemmen we eerst over punt 7, over de jaarrekening van alle kerkfabrieken, behalve de jaarrekening van de kerkfabriek van Don Bosco. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan stemmen we voor de jaarrekening 2019 van de kerkfabriek van Don Bosco. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aan zal geven? Neen. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat zijn sp.a, PVDA en Vlaams Belang. Punt 8, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, verkiezing voorzitter, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dus in opvolging van Bart Merckx, voor wie het moeilijk te combineren was om dus deze commissie voor te zitten met zijn andere verplichtingen als mandataris in opdracht van deze stad, dus als vervanger stelt de N-VA-fractie Veerle De Beule voor.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier opmerkingen over? Dan stel ik voor dat we stemmen. Zijn hier raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Dat zie ik nergens. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 9, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (ov), wijziging aanduiding leden algemene vergadering, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, collega's, voor dit punt en een heleboel daaropvolgende punten zijn het de afvaardigingen van deze raad naar de algemene vergadering van de respectieve intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Dus dat is ook heel kort en zonder opmerkingen in de commissie toegelicht.

VOORZITTER: Tot en met punt 14. Kunnen we over de punten 9, 10 over de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening, 11 over de Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, 12 over het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas, 13 over CIPAL nv en 14 over MIWA allemaal samen tegelijkertijd stemmen? Ja, ik zie daar consensus voor. Dan stel ik voor ...

BURGEMEESTER: Punt 15 is iets anders.

VOORZITTER: Dan stel ik de vraag of er gemeenteraadsleden anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Nee, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Dan zijn we toegekomen aan punt 15, interbestuurlijk samenwerkingsverband “Schakelzorgcentrum Waas”, oprichting en toetreding, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, dit punt heb ik vorige week maandag in de commissie toch uitgebreider toegelicht, omdat dit een beslissing is, die we moeten nemen in het kader dus van de coronacrisis en waarbij dus Sint-Niklaas eigenlijk als trekker voor de 10 Wase steden en gemeenten fungeert als één van de 6 schakelzorgcentra in onze provincie. Ongeveer anderhalve maand tot twee maand geleden hebben dus de gouverneurs aan een aantal burgemeesters de opdracht gegeven om in hun regio een schakelzorgcentrum bedrijfsklaar te maken. Ik heb ook dus gesteld in de commissie, dat dat te maken had om te voorzien in voldoende capaciteit op een ogenblik dat de ziekenhuizen en de woonzorgcentra en andere residentiële instellingen een nijpend tekort aan bedden zouden hebben. Maar gelukkig is de crisis, de coronacrisis niet dermate geëvolueerd in onze regio dus dat de oprichting van zo'n schakelzorgcentrum effectief nodig was. Dat zou dan geïnstalleerd zijn geworden in de polyvalente zaal van De Klavers in Belsele. Ondertussen hebben wij ook de mededeling gekregen, dat wij de nodige maatregelen moesten nemen of voorbereiden om deze schakelzorgcentra alweer te ontbinden. Maar aangezien daar heel wat werk is gepresteerd, dat er ook een aantal kosten zijn gemaakt – niet dat dat hallucinant veel is – die vergoed zullen worden door het Agentschap Zorg & Gezondheid van de Vlaamse overheid, moeten wij dus wel samen met die andere 9 Wase gemeenten formeel dus die oprichting van dat schakelzorgcentrum goedkeuren. De ontbinding of de formele stopzetting, dat zal pas in het najaar gebeuren, wanneer we dus ook een totaal zicht hebben op alle prestaties en alle kosten, die gerekend zijn geweest. Ook in de andere Wase steden en gemeenten dus die ressorteren onder dit schakelzorgcentrum is dit het geval. Ik kan u mededelen, dat in onze provincie enkel in Aalst en dus voor de regio Aalst zo'n schakelzorgcentrum effectief in gebruik is genomen geweest en dat daar het aantal bezette bedden zeer beperkt is geweest.

VOORZITTER: Als hier geen vragen over ... (geen opname, micro niet ingedrukt) ... die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dat zie ik niet. Dan stel ik voor, wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 16, gemeentebelastingen, wijziging van het reglement op de gemeentebelasting op de tijdelijke privatisering van het openbaar domein, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Dat is toegelicht in de commissie. Er waren geen bijkomende vragen over.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Ik zie de heer Wymeersch. Op de chat zie ik niets. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Gewoon een korte melding, dat ik het jammer vind dat het college en de schepen dit niet hebben aangenomen dit punt om verdergaande aanpassingen ten gunste van middenstand en horeca eventueel door te voeren bij het punt over tijdelijke privatisering van het openbaar domein. Als dat in de toekomst of in een nabije toekomst toch nog zou gebeuren, wat wij hopen en ook verwachten, dan had dat evengoed nu kunnen gebeuren in één ruzie door. Maar we stellen vast, dat dit niet het geval is. En betreuren dat.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, heel kort. In die zin dat er vorige maand aan de gemeenteraad een aantal aanpassingen voorgelegd zijn geweest rond aanpassingen coronagerelateerd. Want daar verwijst je dan specifiek naar. In het kader van, een aantal aanpassingen die zouden moeten gebeuren in het kader van corona. Het is zo, dat we daar bv. aan de gemeenteraad voorgelegd hebben – en dat is ook goedgekeurd – om de terrasbelasting, om die te halveren. Ik kan u ook zeggen, dat we ondertussen als college principieel beslist hebben om dat volledig te doen, voor een volledig jaar. Het is geen halvering, maar wel een volledige tariefvermindering. En dat we die beslissing willen voorleggen aan de gemeenteraad van volgende maand in het kader van de goedkeuring jaarrekening en budgetwijziging. We geven daar dan ook een overzicht van wat de kosten zijn of wat de budgettaire consequenties zijn van heel het coronaverhaal. Dat we dat hebben proberen in kaart te brengen. En dan zullen we daarover verder kunnen delibereren in de loop van de volgende zitting.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dus als ik het goed begrijp, schepen, is het niet een halvering voor een half jaar, maar is het een volledige kwijtschelding voor een jaar? Of ben ik nu te stout en te kort door de bocht?

BUYSROGGE: Het is zo, dat vorige maand de gemeenteraad beslist heeft om de terrasbelasting te halveren. Dat we ondertussen, dat was toen op basis van een collegebeslissing van begin april, heel in het begin van de coronacrisis. Ondertussen zien we dat – en we zijn ten vroegste op 8 juni zal de horeca terug kunnen hervatten, we weten dat niet, maar dat is het vroegste dat er terug kan hervat worden – dus de horecasector, die heeft enorm te lijden van de coronacrisis. Ik heb begrepen, dat er ook nog vragen over zijn in een toegevoegd punt gericht aan collega Somers. Maar het is dus zo, dat we als college principieel beslist hebben om bij uitbreiding, dus na de halvering, om te zeggen van we gaan voor het volledige jaar 2020 die terrasbelasting afschaffen en dat we die beslissing, dat we die volgende maand zullen voorleggen ter goedkeuring aan de gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan stel ik voor, als er geen tussenkomsten meer zijn, dat we hierover stemmen. Zijn er gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider voorstelt? Neen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V ... Ah, het is eenparig, oké. Ah ja, ah ja. Ik zal proberen om een beetje ja, luider te spreken. Punt 17, retributies, wijziging van het reglement op de retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, goedkeuring. Daarvoor ...

BUYSROGGE: Ja, een klein punt is toegelicht in mijn commissie. Een aantal andere punten zijn toegelicht in de commissie van collega Baeyens. Ik heb begrepen, dat daar ook geen bijkomende vragen over waren. Dus ik zou zeggen toegelicht in de commissies.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen over? Nee? Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Punt 18, stedelijke openbare bibliotheek, beheerscommissie, vervanging leden, goedkeuring. Schepen Baeyens, u hebt het woord.

BAEYENS: Ja, dat is een klein punt. Dat is de vervanging van twee leden en toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier nog gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Nee. Dan stemmen we en dat is blijkbaar eenparig. Ah, dan wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 19, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, ACCSI vzw, jaarrekening 2019, goedkeuring. Schepen?

BAEYENS: Ja, voorzitter, dat moeten we misschien samennemen met punt 20. Punt 19 en 20 horen eigenlijk samen voor in juni de algemene vergadering. Die dingen zijn ruimschoots toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen over? Ik zie dat de heer Maes een vraag heeft.

MAES: Ja, wij stellen toch een gesplitste stemming voor, met apart de punten zoals ze op de agenda staan.

VOORZITTER: Oké, dan doen we dat zo. We gaan eerst over punt 19 stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, de sp.a, CD&V en de PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 20, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, cultuurcentrum, ACCSI vzw, algemene vergadering, kennisgeving agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Zijn hier opmerkingen over? Geen opmerkingen bij punt 20? Nee? Dan gaan we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dat zie ik niet. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Punt 21, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2019, goedkeuring. Daarvoor heeft de heer De Meyer het woord gevraagd. Vraagt er nog iemand het woord? Nee, dan geef ik het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, wij herhalen onze vraag. In welke mate of het nog zinvol is, dat het Centrummanagement werkt als een afzonderlijke vzw? In die zin, 98 % van hun werkingsmiddelen komen van de stad en nog slechts 2 % van de leden. Dat is ooit wel heel anders geweest. Wij denken dat het Centrummanagement perfect ook zou kunnen functioneren onder de dienst economie. En uiteraard hebben wij bijzonder veel vertrouwen in de huidige centrummanager en de ambtenaren economie. En we denken ook, dat zij als ze werken als stadsdienst snel en efficiënt kunnen werken. Maar het grote voordeel is wel, dat ge een veel sterkere democratische controle hebt over de werking daar van deze dienst dan als ge moet werken via een vzw. 2 % van de werkingsmiddelen dat nog van de leden komt, dit verantwoordt echt niet langer, vinden we, dat dit een afzonderlijke vzw is. Vandaar dat wij ons onthouden over deze twee punten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Goed. Dan geef ik het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel, Jos.

VOORZITTER: Excuseer. Dan geef ik eerst het woord aan mevrouw Geerts. Excuseer, mevrouw Geerts, ik had het niet snel gezien.

GEERTS: Wel, ik denk dat mijnheer De Meyer perfect het gevoel, dat leeft bij onze fractie, verwoord heeft. Waarvoor dank, Jos. Ook bij ons is er heel veel appreciatie voor wat de mensen doen. Niet altijd in makkelijke en dankbare omstandigheden. Dus het is geen vraag naar personeel toe. Maar er zijn heel veel vragen bij de adequaatheid van de structuur. Dus ook wij zijn eigenlijk wel vragende partij, dat men daar toch in de volgende maanden eens grondig over nadenkt.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. En ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel, collega's, voor jullie twee tussenkomsten. Ik denk dat de eerlijkheid geschiedt om te moeten stellen, dat effectief het aantal leden in het Centrummanagement zeker niet toegenomen is, maar eerder een dalende trend. Uiteraard ook het cijfer, dat u van 2020 te zien krijgt, is ook geen correct cijfer. Want de brieven om uw ledenbijdrage te betalen, is juist verstuurd voor corona en ik denk nu ook niet dat de grootste bekommernis van de handelaars op dat moment de ledenbijdrage was van het Centrummanagement. Ik vind het wel een beetje oneerlijk om te stellen, dat 98 % van de middelen van de stad en 2 % van de leden komt. Het is misschien wel waar, maar dit was 4 jaar geleden ook waar. Dit was 6 jaar geleden ook waar. En dat is altijd waar geweest. Of het Centrummanagement nu 100 leden heeft of het heeft 50 leden, uiteindelijk bedraagt het ledenbedrag maar 168 euro, exclusief btw, dus je ziet al direct dat 50 leden meer of minder de verhouding tussen de middelen, die via de stad komen en van de ledenbijdrage komen, niet veel wijzigt. Dus dat heeft altijd zo geweest. Maar ik deel wel jullie mening in het feit, dat we een analyse moeten maken naar wat de functie van het Centrummanagement betekent. En u zal dat waarschijnlijk al weten, want anders zou u het misschien niet voorstellen, dat wij met die oefening bezig zijn. Want uiteraard zijn die gesprekken binnen het Centrummanagement, hebben wij een volledige strategische oefening gemaakt. Wij hebben daar iedereen op gevraagd, die vanuit de verschillende fracties in het Centrummanagement zit, om daaraan mee te doen aan die strategische oefening. En die zaken zijn effectief naar voorgebracht. We hebben gezegd het is te vroeg in 2020 om die beslissing te nemen, aangezien we nog met een aantal andere zaken zijn, die we willen finaliseren, zijnde het detailhandelplan, een nieuw horecaplan, zoals u weet komt er ook iemand bij op de dienst economie. En we gaan kijken binnen heel die organisatie op welke manier we alle activiteiten van de dienst economie in zijn globo het best kunnen organiseren.

Dus om eigenlijk niet vooruit te lopen op deze oefening en alles kansen te geven, denk ik dat je ons nog even tijd moet laten. Maar ik kan u alleen maar stellen, dat de verhouding bijdrage stad/leden altijd zo is geweest.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Vraagt er nog iemand het woord?

DE MEYER: Ik vraag graag nog het woord.

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Schepen, als u zegt “het is altijd zo geweest, dat er slechts 2 % van de uitgaven gefinancierd werd door de leden”, dan geef ik u toch de raad om dit eens aandachtig na te kijken, ook in de startfase en de eerste legislatuur van de werking. Uiteraard heb ik er alle begrip voor, dat voor wat betreft het jaar 2020 het niet logisch zou zijn of gemakkelijk zou zijn, dat iedereen zijn ledenbijdrage al betaald heeft. Maar u moet toch toegeven, als u kijkt naar de jaren 2017-2018-2019, dat er elk jaar ongeveer een verdere daling is met 10 leden. Uiteraard zijn we graag bereid om te zeggen we geven enige ruimte om een denkoefening daarover te maken, samen met de handelaars, samen met de administratie. We hebben er geen enkel probleem mee, dat ge daar even tijd voor neemt. We zeggen niet “het moet vandaag of morgen veranderen”. We zouden wel appreciëren, mochten we ook als commissie economie in die denkoefening betrokken worden. Desalniettemin, voorzitter, denken we dat een onthouding rechtvaardig is bij deze twee punten. Wij stemmen niet tegen, maar we onthouden ons.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Schepen?

SOMERS: Ik ga daar nog even op repliceren. Ik ben begonnen met te zeggen van dat wij een grote strategische oefening gedaan hebben in het begin van deze legislatuur, waarbij ook mensen van uw fractie en van de diverse fracties die vertegenwoordigd zijn in het Centrummanagement betrokken zijn. Dus eigenlijk gans die oefening, hoe wij naar de taken van het Centrummanagement, hoe de taken van het Centrummanagement ook over de ganse tijd geëvolueerd zijn van eigenlijk meer beleidsmatige taken naar zeer operationele taken, van het uitleggen van een rode loper tot het plaatsen van kerstbomen, enz... Alles is daar aan bod gekomen. Dat was een zeer grondige oefening, waar iedereen zijn inbreng kon op doen. Helaas moet ik wel vaststellen, dat niet iedereen daaraan deelgenomen heeft. Maar ik wil u wel het verslag daarvan nog eens doorgeven, zodoende dat u grondig weet welke oefening daar is gebeurd en welke daar de besluiten van waren. Ik ga dat zeker niet nalaten van iedereen dat nogmaals te bezorgen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan stel ik voor ...

DE MEYER: Alvast bedankt om dat te bezorgen ... (onverstaanbaar, echoklank)

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Nee? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is de voltallige oppositie. Punt 22, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Kan dat dezelfde stemming? Goed, dan is dat dezelfde stemming. Punt 23, diensten, ICT, raamovereenkomst Gantner, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

SOMERS: Ja, ik heb dit toegelicht in de commissie en daar waren verder geen vragen. Ik weet niet of er nu nog verder vragen zijn?

VOORZITTER: Zijn er nu vragen over? Ik zie geen vragen. Dan gaan we over tot de stemming. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan moeten die dat nu laten weten. Nee. Dan gaan we stemmen. Wie stemt voor? Dat ... (overschakelen naar bandopname 3) ... is éénparig. Punt 24, diensten, vernieuwbouw techniekhuis, aanstellen kredietgever en technisch financieel projectbegeleider, goedkeuring. En het was dit punt, waarbij de heer Wymeersch de afvoering vroeg. Dus, mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, schepen, u herinnert zich dat ik op dit punt ben tussengekomen tijdens de commissie. U erop wijzende, dat er in de uitleg en in de omschrijving van heel het geheel iets niet klopte en in tegenstrijd is met de argumentatie. Als u aanvoert, dat de totaliteit van het plan van het programma 11 miljoen euro zou bevatten, dan wordt dit tegengesproken door de argumentatie, minstens door de formulering van de argumentatie. Want wat staat er in de argumentatie? Dat de opdracht drie delen bevat. Een eerste deel, de financiering voor het maximale bedrag van 11 miljoen. De financiering van investeringsuitgaven. Een tweede gedeelte, de financiële bijstand en administratieve dienstverlening. En ten derde, een administratieve, financiële en technische begeleiding ten behoeve van de opdrachtgever tijdens de duurtijd van het project. In de uitleg, die gegeven wordt en in het plan staat dat alle drie samen - en dat hebt u zo gezegd tijdens de commissie - alle drie samen de kostprijs 11 miljoen zou bedragen, dan is de argumentatie fout. En u heeft dat gezegd, dat klopt, dat is fout. En de administratie heeft ook gezegd van kijk, het zou beter anders omschreven worden. Nu staat hier duidelijk, dat het eerste, dat het drie delen zijn en het eerste gedeelte is al 11 miljoen.

Om nadien, later, bij afhandeling van het project niet in een juridische discussie te vervallen, denk ik dat het beter is dat ge minstens de argumentatie anders omschrijft en in overeenstemming brengt met de bedoeling van het project en met het feit, dat het in totaliteit maar 11 miljoen euro zou kosten. Doet u dat niet, dan loopt u het risico, stel dat het geheel van 11 miljoen wordt overschreden, wat ge niet kunt uitsluiten en dat is een eufemisme, wat ge niet kunt uitsluiten, dan kan de tegenpartij nog altijd terugvallen op de argumentatie, waarin dus staat dat enkel voor het eerste gedeelte al de 11 miljoen kan voorzien zijn en voorzien wordt. Dus ik raad u aan – en dat is mijn vraag, mevrouw de voorzitter – dat dit punt nog even wordt teruggetrokken. Ik had gehoopt, dat de argumentatie tegen deze gemeenteraad zou herschreven zijn of ten minste verduidelijkt. Dit is niet gebeurd. En ik denk dat we daar een onnodig risico lopen als we de argumentatie niet correct omschrijven en in overeenstemming brengen met het uiteindelijk doel van dit totaalproject. Daarom stel ik voor dit even nog een week of vier terug te trekken om de argumentatie in overeenstemming te brengen met het beoogde doel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, allé, dat laat ik eerst en vooral – ook de argumentatie is geformuleerd – over aan het oordeel van onze algemeen directeur. Dat is een juridische kwestie. Ik kan alvast zeggen, dat dit dossier, allé, en dat beamen jullie ongetwijfeld ook, enorm belangrijk is voor onze medewerkers. En dan niet in het minst denk ik voor onze uitvoerende diensten. Nu, dit dossier heeft al wat vertraging opgelopen. Nu, ik dacht dat de vraag van mijnheer Wymeersch zou beantwoord zijn via het verslag. Dus het was wel duidelijk gesteld, dat die 11 miljoen euro de totaalkost betreft van het project, inclusief alle kosten die daar bijkomen. Bouwkost, erelonen bouwteam, ereloon projectbijstand. En dat wij daar niet over zullen gaan. Dat is ook de reden waarom wij voor die DBFMO-formule hebben gekozen. Dus ik zie eigenlijk niet in – maar dat laat ik dan aan het oordeel van juristen over en in deze aan onze algemeen directeur – om daarover te oordelen of dat de argumentatie, die hier is opgenomen, ja, problemen zou kunnen opleveren.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Schepen, het kan nu best de bedoeling zijn, maar verba volant, scripta manent. De argumentatie staat op papier. En op het ogenblik, dat er discussies zullen zijn, kan een tegenpartij en ik neem aan dat ge de beste bedoelingen hebt en dat het naar dit en dat het naar dat en dat het mondeling is toegelicht tijdens een commissie, maar hier staat op papier drie delen en bij het eerste deel komt ge aan het maximale bedrag van 11 miljoen ter financiering van de investeringsuitgaven én surplus komt ten tweede en surplus komt het derde deel.

Wat impliceert, dat die dus niet in die 11 miljoen zitten. Zeg dat dan ook. Of omschrijf het anders. Zeg dan de opdracht bevat drie delen, die in totaal 11 miljoen enz... Eerste deel dat, tweede deel dat en derde deel dat. Maar zet die 11 miljoen niet expliciet bij uw eerste deel. Dat vraag ik, een correcte argumentatie, die correct in overeenstemming is met het beoogde doel en met de beoogde kostprijs. Anders loopt ge het risico van geconfronteerd te worden met een juridische kwestie, enz..., enz... Ik denk dat dat het laatste is wat wij willen. En op die vier weken zal het echt niet op aankomen hé. Ik vind het ook jammer. Ik heb het aangebracht 14 dagen geleden tijdens de commissie. Het was een kleinigheid om dat gewoon technisch gezien in orde te brengen, die argumentatie. U heeft dat niet gedaan. Dat is een keuze. Of is het geen keuze en is het vergeten, dat kan ook zijn. Maar ik dring erop aan, dat dit in overeenstemming gebracht wordt met de bedoelingen van het college.

DE BRUYNE: Ja, het staat, allé, in de bijlage. Daar kan u ook letterlijk lezen “het maximum te financieren bedrag voor een totaliteit van de opdracht is 11 miljoen euro”. Wij zagen daar naar aanleiding van uw vraag geen graten in om daar iets in aan te passen, dat klopt. Omdat we van mening zijn, dat dat heel duidelijk is, dat dat de totale kost inclusief alle studiekosten en alle kosten die daarbij komen kijken betreft. Maar nogmaals, ik laat het over aan de algemene directeur in deze.

WYMEERSCH: Zo staat het niet in de argumentatie! In de argumentatie staat dat de 11 miljoen gaat over de financiering aan de hand van de terbeschikkingstelling van een kredietopening voor het maximale bedrag van 11 miljoen. Ter financiering van de investeringsuitgaven. En daarbovenop komt de financiële bijstand en de dienstverlening administratief en daarbovenop komt een administratieve, financiële en technische begeleiding. Zo lees ik het. En dat is de enige manier, waarop het kan gelezen worden. Vermijd toch juridische disputen en schrijf dat op een deftige manier!

VOORZITTER: Schepen?

DE BRUYNE: Ja, ik wil uiteraard hier geen enkel risico nemen. En ik wil ook niet halsstarrig vasthouden om dit dossier erdoor te duwen. En als blijkt, dat dat een probleem zou zijn, die formulering, ja, dan zou ik willen voorstellen om dit inderdaad met een maand te verdagen. Maar ik geef daar, allé, ik hoor daar graag het oordeel van onze algemene directeur.

ALGEMEEN DIRECTEUR: Goed, ik denk dat ge het geheel moet lezen hé. Eén, het bestek zelf al of de leidraad spreekt duidelijk over het bedrag van 11 miljoen voor het geheel van de opdracht. Hetzelfde, in het verslag van de commissie staat dat nog eens vermeld. Maar allé, ik zie er geen probleem in. Ik zie ook niet in, waarom er door dat punt een hele maand moet verdaagd worden.

Ge kunt ervan maken “de opdracht bevat voor een maximaal bedrag van 11 miljoen euro voor het gehele project drie delen, de financiering, ...” – ge haalt er daar die 11 miljoen uit – “... de financiële bijstand en een administratieve, technische en financiële begeleiding”. Allé, als de raad vindt dat dat duidelijker is om het op die manier te formuleren, wel, beslis het hier dan zo om het op die manier te formuleren hé.

DE BRUYNE: Dan wil ik graag dat voorstel onderschrijven en hem volgen om dit op die manier ook op te nemen en alsnog te stemmen.

BURGEMEESTER: Voorzitter, maar dan denk ik dat we de formulering, zoals de algemene directeur ze heeft verwoord, moeten opnemen in ons artikel, enig artikel, dus waar dat bedrag van die 11 miljoen instaat hé. En dan is dat ondubbelzinnig hé.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... Stel dat het meer dan 11 miljoen wordt. Ge moet niemand, al was het maar zo'n stokje geven om met te kunnen slagen hé.

DE BRUYNE: We zullen anders graag wel 5 minuten schorsing vragen.

BURGEMEESTER: Maar dan denk ik dat we best even 3 minuten onderbreken om een precieze formulering van de nieuwe tekst te kunnen redigeren en dat we het eens zijn over wat we dan ter stemming leggen en wat we dan beslissen.

VOORZITTER: Laten we, ja, ik stel voor dat we even schorsen, zodanig dat dat op een deugdelijke manier kan gebeuren. We schorsen 5 minuten.

SCHORSING

BURGEMEESTER: Misschien kan de schepen lezing geven van het nieuwe voorstel van beslissing en de argumentatie ... Ah ja, ge moet nog heropenen hé.

VOORZITTER: Goed, bij deze heropen ik de zitting van de gemeenteraad en ik geef meteen het woord aan schepen De Bruyne voor de herlezing of de lezing ja, van het artikel.

DE BRUYNE: Dank u, voorzitter. Na beraad hebben wij het volgende bedacht of beslist of we willen dit voorstellen als tekstuele aanpassing in de argumentatie, met name “de opdracht ten belope van het maximumbedrag van 11 miljoen euro voor het gehele project bevat drie delen ...” - en dan de opsomming – “...de financiering aan de hand van de terbeschikkingstelling van een kredietopening ...” – en dan schrappen we de woorden ‘voor het maximale bedrag van 11 miljoen euro’ – “... ter financiering van investeringsuitgaven”. En de rest van de argumentatie blijft dan zoals ze is.

VOORZITTER: Oké. Goed?

DE BRUYNE: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Dan als er niemand nog het woord vraagt, dan stel ik voor dat we over deze tekst stemmen. Mijnheer Maes vraagt nog het woord? Ah ja, oké.

VAN PETEGHEM: Ik wil ook nog eventjes tussenkomen.

VOORZITTER: Ja, één minuutje. Excuseer, mijnheer Van Peteghem. Maar eerst gaat het woord naar de heer Wymeersch, dan naar de heer Maes en daarna geef ik het woord aan u. Dus, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, ik trek mijn vraag tot afvoering in, na het horen van de tekstaanpassing en de argumentatie.

VOORZITTER: Ja, dank u wel. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, schepen, wij waren één van de ja, oppositiepartijen, die vorige maand dus het uitstel bepleit hebben van dit punt. Omwille van het feit, dat we toen eigenlijk een soort van blanco cheque moesten tekenen. We hadden geen idee van wat die 11 miljoen, welke verbouwingen dat er dan zouden doorgaan. We hebben op de commissie nu een zeer degelijke, goeie toelichting gekregen, denk ik, over wat er allemaal inzit in dat pakket. Dus en ik vind, allé, dat het een wijze beslissing was om dat vorige keer uit te stellen en ons de gelegenheid te geven om daar inzage in te krijgen. En ik denk dat u ons toch wel overtuigd heeft, dat een belangrijk deel van die verbouwingen inderdaad nodig zijn. Ook omwille van de veiligheid van het personeel, omwille van ja, de manier waarop dat men daar zou werken en omwille van ook het feit, dat men daar toch ook een aantal ruimtes op die manier nuttiger kan gaan besteden. Dus in dat opzicht nemen wij toch een andere visie nu in ten opzichte van dat dossier dan vorige maand, omdat we daar geen inzage in hebben gekregen. Maar, we hebben toch nog wel een paar problemen en dat probleem zit hem in eerste instantie met de formule van die DBFMO, waarin dat je toch merkt – en dat is in die presentatie toch ook duidelijk naar voor gekomen, dat is dat je verschil hebt tussen de operationele kosten die er zijn om die verbouwing aan te nemen en dat gaat over 8 miljoen, terwijl de totale kost, dat die 11 miljoen bedraagt. En we denken, dat door die formule eigenlijk daar die 3 miljoen, die daar inzit, dat daar toch wel een belangrijk deel naar die financiële partner en naar die begeleiding gaat. En dat vinden we toch wel voor dit project zeer veel. Dus, wij zijn geen voorstander van die DBFMO-formule, omdat we denken dat daar te veel middelen naartoe gaan. Een andere opmerking, die we toch ook willen formuleren en dat is wat wij ook de vorige maand al hebben gezegd, van 11 miljoen is een heel grote investering, daar moet goed over nagedacht worden. Maar er moet ook nagedacht worden over prioriteiten. En in dat opzicht vinden we het toch ook belangrijk, dat er andere prioriteiten ook in onze stad worden geïnvesteerd.

En we denken dan bv. aan sociale woningbouw, we denken aan mobiliteit, openbaar vervoer en dergelijke dingen meer. Dus daar zien we eigenlijk in de vijfjarenplanning niets van terug. Dat neemt niet weg, dat we dus dit dossier ons daarin toch wel zien, dat het nuttige aanpassingen zijn. De formule is niet direct onze voorkeur, dus we gaan ons onthouden in dit dossier.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik eerst nog het woord aan mijnheer Van Peteghem en daarna mijnheer Ghesquière om nog eens bij mijnheer Wymeersch te komen. Mijnheer Van Peteghem, u hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter, ik wil hier kort op tussenkomen. Ik heb 18 jaar vrij goed samengewerkt met de dienst openbare werken. En we stellen nu een kredietgever en een technisch-financiële projectleider aan via deze raad. De stad heeft uiteraard deze nieuwbouw en die werken dringend nodig. Eerst en vooral om veiligheidsredenen ter plaatse van de wagens. Maar dan vooral ook voor de praktische werking van de dienst is dat nodig. We hebben ons ook nooit niet verzet tegen de nieuwbouw van deze werken. Ik heb zelf gevraagd in de vorige commissie om dit punt uit te stellen, wat gebeurd is. En ik moet ook zeggen, dat er een bondige toelichting is geweest van de dienst en de schepen zelf, zodanig dat de nieuwe raadsleden konden zien wat daar gebeurt. Ik ben ervan overtuigd, dat deze procedure van toewijzing zijn nut wel zal bewijzen. Ik heb mij geïnformeerd bij verschillende mensen, die zo werken. En dat is eigenlijk allemaal wel vrij vlot verlopen. Ook wat betreft de toewijzing, qua onderhandelingen naar de bedrijven toe en zo, dat dat denk ik vrij goed werkt. Via deze procedure kunnen we ook knippen in de uitvoering, doordat ge binnen de bestaande middelen blijft, om dan later in de begroting nog middelen te voorzien voor de zaken, die ge niet kunt uitvoeren. Ik heb echter wel schrik, dat deze werken in deze bestuursperiode niet meer zullen uitgevoerd worden. Ik hoop van niet, maar het is daarom dat het ook belangrijk is, dat we het punt goedkeuren. De procedure, die loopt. De bouwvergunning, de milieuvergunningen, de rioleringswerken, er komt heel wat nog op ons af. En ik hoop nog dat in deze bestuursperiode deze werken nog zullen kunnen uitgevoerd worden en dat ge dat niet zult moeten doorvoeren naar een volgende bestuursperiode, want dat zou niet goed zijn voor de dienst. Dat is kort mijn woordje, dat ik wil zeggen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Dan geef ik het woord aan de heer Ghesquière. Julien, u hebt het woord. De micro staat niet aan, denk ik. Julien? Ja.

GHESEQUIERE: Ja, voorzitter, hoort ge mij nu?

VOORZITTER: Oké, ja, ik hoor u.

Ghesquiere: Dank u wel, want ik had het dempen opgeheven, maar blijkbaar was het terug ingeschakeld. Eigenlijk wat betreft dit dossier, dat doet mij zo'n beetje denken aan iemand, die tegen zijn vrouw zegt "ik heb 25.000 euro nodig van het gezinsbudget en ik ga mij een Rolls-Royce kopen". En die vrouw zegt "ja, maar we gaan iemand anders aanstellen om ervoor te zorgen, dat ge zeker met die 25.000 toekomt". Ik denk niet dat dit eigenlijk, deze formule voor wat betreft het techniekhuis de juiste, goeie keuze is. Want als ik daarnet collega Maes hoor spreken over prioriteiten, dit dossier is ons inziens absoluut een prioriteit. Want als ge denkt aan de gezondheid van de werknemers van de stad, als ge denkt aan wat er eigenlijk al door de arbeidsinspectie opgelegd is, wat er allemaal moet veranderen in het oude techniekhuis, dan is dit een absolute noodzaak. Ook wat betreft het machinepark, ook wat betreft dus uiteraard de uitlaatgassen, doordat de plafonds daar veel te laag zijn. Kortom, daar is inderdaad heel veel te investeren. Dus, die 11 miljoen, ik hoop dat ge daar uiteraard mee toekomt. En ik had eigenlijk veel liever, vermits dat we toch heel wat knowhow in huis hebben en het gaat over ons eigen techniekhuis, had ik eigenlijk veel meer aan het eigen personeel overgelaten wat daar absoluut noodzakelijk is en hoe dat daar best allemaal ingericht wordt. Om die reden ben ik blij dat het dossier vandaag niet uitgesteld wordt, want het is echt absoluut dringend nodig, maar ook om die reden, omdat we vinden dat we eigenlijk die 11 miljoen, ik ben eens echt, echt, echt benieuwd – ik wou dat ik in de toekomst kon kijken – om achteraf te zien hoeveel dit in zijn totaliteit werkelijk zal gekost hebben. Want ik geloof niet in deze formule. Maar om deze reden gaan we ons dus onthouden.

Voorzitter: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Nog even het woord aan de heer Wymeersch.

Wymeersch: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik kan mij eigenlijk volledig aansluiten bij de woorden van collega Ghesquière en ook bij de woorden van collega Maes. Ik geloof niet in de formule, die wordt vooropgesteld. Ware het niet dat het zo dringend was, dat er bepaalde zaken gebeuren, het gebeurt ten behoeve ons personeel, dan zou ik zeggen jongens, bedenk u nog een keer. Want we hebben dus ook onze twijfels aan het feit, dat men gekozen heeft voor gedeeltelijk nieuwbouw, gedeeltelijk ook vernieuwbouw. Ik had, ik ben nog altijd van de mening – en bij ons in de fractie ook – dat een volledige nieuwbouw waarschijnlijk goedkoper zou geweest zijn en misschien nog beter en sneller. We weten het niet, maar dat is onze indruk. In ieder geval, wij hebben daar onze twijfels bij. Wij hebben dus ook onze twijfels bij de manier waarop het wordt voorgesteld hé. Die 11 miljoen, de ene zegt dit is perfect realiseerbaar binnen dat budget en de andere twijfelt eraan. Laat ons zeggen, dat ik ook nogal twijfel in dit opzicht.

Maar omwille van het feit, dat dit inderdaad dringend is, dringender dan een aantal andere grote projecten, die op dit ogenblik in de pijplijn zitten of bezig zijn, laat ons daar duidelijk over zijn, gaan wij, we gaan het niet goedkeuren, wij gaan ons onthouden. Maar we hebben onze twijfels over de financiering, over het systeem van aanbesteden. We hebben onze twijfels over het feit, dat men gekozen heeft voor een groot stuk vernieuwbouw in plaats van totale nieuwbouw. Maar desalniettemin, in het belang van onze werknemers, gaan wij ons onthouden en niet tegenstemmen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Als er geen tussenkomsten meer zijn, stel ik voor dat we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en de sp.a. Wie stemt tegen? Niemand. En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V, dat is Vlaams Belang en PVDA. Punt 25, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2019, goedkeuring. Schepen?

DE BRUYNE: Dat is toegelicht. Op de commissie was nog een extra vraag van raadsleden Van Gansen en Baeck over de eindafrekening van de Dag van de Jeugdbeweging, die is mee opgeladen, samen met het verslag in E-besluit.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn hierover vragen? Nee? Dan kunnen we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 26, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, JOS vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Schepen?

DE BRUYNE: Dat is ook toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Kan dat gestemd worden? Zelfde stemming? Oké, dan is dat ook eenparig. Punt 27, zakelijke rechten, Destelwijk, strook grond – fietsdoorsteek, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is toegelicht in de commissie. Geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen hierover? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 28, zakelijke rechten, rioproject Puitvoetstraat, aankoop en ruil perceel 2105D met perceel 775C, voorwaarden akte, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, dat heeft wat voeten in de aarde gehad om dat uitgelegd te krijgen in de commissie, maar ik denk dat het wel gelukt is.

VOORZITTER: Zijn daar nog vragen over? Neen? Dan kunnen we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan moeten die dat nu laten weten. Dat zie ik niet. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 29, zakelijke rechten, Rootputhof, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, het gaat hier over de overdracht van de weg en van het Rootputhof. En dat is toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Geen vragen? Ook nu geen vragen? Neen. Dan stemmen we. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat laten weten. Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 30, deelmobiliteit, reglement deelvoertuigen zonder vaste stallingsinfrastructuur, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter, een getrappt systeem. Velen zullen zich nog herinneren dat we verleden maand het politiereglement hebben aangepast, waarbij zulke ... (overschakelen naar bandopname 4) ... systemen niet op het openbaar domein kunnen zonder toestemming van het college. Vandaag stellen we het reglement vast, dat de voorwaarden vaststelt of de wijze vaststelt, waarop dat dat wel kan. Daarna zal dan een selectieprocedure beginnen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Een vraag van de heer Maes en de heer Van Der Coelden. En ik zie ook een vraag van de heer Huys, maar mijnheer Huys ...

HUYS M.: Ja, ik hoor mezelf, dat is ook goed. Wij gaan dit punt tegenstemmen, omwille van 4 argumenten. Eerste argument is, dat we ons afvragen of er wel interesse is van de bevolking om die deelsteps te gaan invoeren. Deelsteps zijn interessant voor toeristensteden, zoals Antwerpen, Gent, enz... Maar voor een stad, die weinig aan toerisme te bieden heeft, denken we dat dat een zinloze investering is voor de eventuele verhuurder. De inwoners zelf gaan geen huurprijs betalen, denk ik, want als die dat normaal gebruiken, dan is het kopen interessanter, want ge kunt tussen de 300 en de 400 al een degelijke step kopen. Tweede argument is, dat de mogelijke verhuurder veel geld kan verdienen aan ... (?). In Europcar – ik geef een voorbeeldje van de kostprijzen – vragen 15 euro voor 6 uur. Huur Bird in Antwerpen die vraagt 0,15 euro per minuut plus 1 euro vast, dat betekent 55 euro per 6 uur. Als ge dat vergelijkt, dat zijn dus dure huurprijzen. Daar tegenover staat, dat er in de overeenkomst geen vergoeding voorzien is voor de stad. Ten derde, is er een probleem van het extra personeel. In Antwerpen bv. worden aparte charders ingehuurd, die de steps ophalen en thuis eventueel opladen en die krijgen 5 tot 20 euro betaald. De vraag is ook, wie gaat die betalen, want dat staat nergens vermeld.

En ten vierde – en dat is het belangrijkste argument, denk ik – dat is de veiligheid in het verkeer, nl. niet alleen voor voetgangers, maar ook en vooral voor de weggebruikers van de step zelf. Ik geef u het voorbeeldje. In Antwerpen worden elke dag in de Sint-Augustinuskliniek patiënten aangeboden met gebroken ellenbogen, gebroken polsen. En er is een artikel verschenen in De Morgen van 16 juli 2019 onder de veelzeggende titel “Europese steden met handen in het haar: steps maken steeds meer slachtoffers”. Tot daar onze argumentatie voor onze tegenstem.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, eerst en vooral wil ik zeggen, dat wij absoluut niet tegen de invoering van de steps zijn. De elektrische steps, die zie je trouwens nu al in het stadsbeeld. Dat zijn steps, die door mensen zelf ... Ik weet niet welke micro dat voor de galm zorgt? Ja, dus ik weet niet ... Ja, ik zal herbeginnen. Dus we zijn niet tegen de invoering van de steps. Je ziet ze trouwens ook al in het stadsbeeld. Er zijn mensen, die zelf een step hebben en die daarmee ook op de openbare weg rijden. Wij zijn er wel voor, dat dat op een veilige manier gebeurt en dat het ook wordt gereguleerd. En in dat opzicht zijn wij er ook voor, wat er nu voorligt wat betreft het reglement, dat er inderdaad zeer strikt wordt nagekeken op welke manier dat die steps in het stadsbeeld kunnen hun intrede doen en het feit dat die steps ook niet zomaar overal gaan rondslingeren. Maar – en dat is eigenlijk onze belangrijkste opmerking – dat is dat wij het wel jammer vinden – en we hebben dat ook trouwens in de commissie al gezegd – dat er eigenlijk nu al een ja, een voorstel is en een voorzicht is, dat er deelsteps in de stad gaan zijn, terwijl dat we eigenlijk nog geen echt systeem van deelfietsen hebben. Dus buiten dan de Blue-bike aan het station hebben wij in Sint-Niklaas geen systeem van deelfietsen, zoals dat er bestaat bv. in Antwerpen en in Gent. En ik denk dat het voor de stad en voor iedereen, die eigenlijk ja, met de auto toekomt en dan wil overschakelen op een milieuvriendelijk vervoersmiddel, dat die deelfietsen, dat die wel belangrijk zijn. En ik denk dat bv. aan een aantal studenten van Odyssee, die aan het station met de trein komen of mensen uit het AZ Nikolaas die met de wagen komen en die dan bv. aan de parking van het koopcentrum zouden kunnen parkeren en vandaar de deelfiets kunnen gaan nemen. Ik vind het jammer, dat er vanuit de stad nog geen enkel onderzoek is gebeurd – en er worden zoveel studies uitbesteed met heel veel centen – om onderzoek te doen. Wel, ik kan u zeggen, ik heb vroeger in het kenniscentrum gewerkt van de boekensector. We hebben daar heel veel onderzoek gedaan, samen met universiteiten.

Ik denk dat er heel veel proffen en studenten gevonden kunnen worden om een marktonderzoek te doen van waar er best die deelfietsen zouden komen en of er een markt voor is. En ik denk dat er inderdaad, dat onderzoek vinden wij heel belangrijk. Belangrijker dan de introductie van de elektronische deelstep in Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik ga eerst in herhaling vallen met wat de collega's al gezegd hebben. Dus dat gaat kort zijn. Allé, ook onze fractie is bezorgd en ook niet gerustgesteld in feite na de toelichting in de commissie over de manier, waarop die deelsteps zullen verdeeld en terug opgehaald worden. Waar het dus afwachten is wat de producten, de leveranciers zelf zullen voorstellen. We zijn ook niet gerustgesteld, maar dat heeft dan minder met de commissie te maken, maar meer in het algemeen met het aspect verkeersveiligheid. Zowel in hoofde van de gebruikers van die steps als in hoofde van de andere weggebruikers. Maar we vinden vooral, dat dit allé, zijn plaats niet heeft in het mobiliteitsbeleid. En dat hier verkeerde prioriteiten worden gesteld. Allé, ten eerste, aansluitend bij wat Jef Maes zegt ten opzichte van de fiets en het mogelijke fietsdeelsysteem. De schepen heeft in de commissie gezegd bon, hier is een voorstel of hier zijn meerdere producenten of leveranciers, die een aanbod in petto hebben voor de stad. Met de fietsen is dat er niet. Allé, persoonlijk vinden wij dat ja, welke voorziening dat je treft om de mobiliteit van de bevolking in Sint-Niklaas in goeie banen te leiden, ja, dat dat niet in de eerste plaats afhankelijk mag zijn van wat de markt te bieden heeft. En als het inderdaad zo is, dat er voorlopig niemand is, die op commerciële basis een fietsdeelsysteem wil uitbaten, ja, dan moeten we daar maar zien of er mensen zijn die bereid zijn om dat wel te doen, als de stad daar een bijdrage toe levert. Maar in ieder geval, voor ons blijft een fietsdeelsysteem belangrijker dan een systeem van deelsteps. En dan het laatste argument en dat is nog niet gezegd. Allé, het is voor ons bijna cynisch, dat dit voorstel vandaag voorligt in de gemeenteraad op een moment – en daar gaan we het straks uitgebreid over hebben – dat het stadsbusnet – ik zal mij voorzichtig uitdrukken – onder vuur ligt of in de vuurlinie ligt. Dat zijn honderden, duizenden mensen in Sint-Niklaas, die zich vandaag afvragen “zal morgen of in 2021 de bus nog rijden”. Ik denk dat van heel die groep mensen er een zeer, zeer, zeer klein percentage is, dat in de deelstep een alternatief ziet voor zijn verplaatsingsbehoefte. Dus, ja, ge kunt ermee lachen, maar allé, het is bijna, allé, we vinden het redelijk cynisch dat die twee dossiers - en ik neem aan, dat dat geen bewuste keuze is - maar dat dit op hetzelfde moment speelt, ja, ik zeg het, dat is bijna cynisch ten opzichte van de bevolking en de verplaatsingsbehoefte van de mensen in Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan geef ik het woord aan de schepenen.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ik dank de interpellanten voor hun vragen. Maar allé, ik ben duidelijk niet duidelijk geweest hé. De aanleiding is niet, dat het stadsbestuur of het college ineens de dwang voelde om deelsteps te gaan aantrekken in de stad. Ik heb heel duidelijk in de commissie gezegd in welke omstandigheden, dat dit reglement voorligt. Als je 5 aanbieders krijgt, die zeggen van we willen hier beginnen in Sint-Niklaas, aan welke voorwaarden, dan zijn er twee mogelijkheden dat ge hebt. Dan kunt ge zeggen van ik trek het mij niet aan en doe maar op en we zien achteraf wel. Of dan kun je zeggen van goed, jullie willen dit aanbieden, onder welke omstandigheden kan dat. En alle argumenten, die hier zijn aangehaald – en ge kunt daarvan overtuigd zijn van mijn antwoord of niet en in vele gevallen is dat bij de oppositie dus niet overtuigd – ja, dat is nu net de reden waarom dat dit voorligt. Er is een verbod ingesteld op het zomaar exploiteren van deelsystemen op ons grondgebied. En wij bepalen de voorwaarden, waarin dat dat kan en waarbij veiligheid en stallingsinfrastructuur heel belangrijke punten zullen zijn om een systeem toe te wijzen. Dat zijn de omstandigheden. En dat u dan de link maakt met het busnet, mijnheer Van Der Coelden, dat neem ik u kwalijk, want dat is weeral framing dat u doet. Allé, dat heeft daar niets, maar dan ook niets mee te maken, als zouden wij dit voorstellen als een soort alternatief voor het busnet. Maar goed, we zullen het daar straks nog meer over hebben, want dat is een voorstel dat we niet doen voor alle duidelijkheid. Dat als eerste punt. Dus wij nemen onze verantwoordelijkheid en we zorgen dat er een reglement voor bestaat voor zulke dingen aan te bieden. Ten tweede is dit een reglement op deelmobiliteit. Dus dat heeft ook betrekking op deelfietsen. Dus dit reglement regelt niet alleen deelsteps, maar regelt ook deelfietsen. Ik heb in de commissie inderdaad toegelicht, dat wij tot nu toe geen aanbieders van deelfietsen hier over de vloer hebben gehad, tenzij een 2,5 jaar geleden tegen betaling. Op dat moment was daar geen interesse voor om dat tegen betaling aan te brengen. Het gaat nog over de vorige bestuursperiode. Dat kan misschien veranderen, maar ik vind dat als een commerciële of het college vindt in de eerste plaats als een commerciële aanbieder van deelmobiliteit actief wil worden op ons grondgebied, dat die niet als eerste argument moet zeggen “en dat gaat u zoveel kosten”. Het is een teken, dat het ene wel geëxploiteerd kan worden, omdat er genoeg potentieel inzit en het andere niet. En dus wil ik ook duidelijk maken, dat het stadsbestuur of het college op dit moment geen intentie heeft om te betalen voor deelfietsystemen. En ten slotte, de vraag van mijnheer Maes, is er al onderzoek rond gevoerd. Er is een onderzoek gevoerd op Vlaams niveau op vlak van deelfietsystemen en of dat rendabel kan geëxploiteerd worden ja dan neen.

Waarbij het heel duidelijk was, dat zelfs een stad als Gent een deelfietssysteem, waarbij je zoals in Antwerpen of Brussel de fietsen kan terugbrengen in een vaste stallingsinfrastructuur, dat dat niet rendabel is. Dat voor middelgrote steden het wel rendabel kan zijn om een deelfietssysteem, dat op free floating-bases, dus die je achterlaat ergens die fiets en dat iemand anders die kan oppikken, kan uitgevoerd worden. Dus ik ga er wel vanuit, dat dat inderdaad rendabel kan geëxploiteerd worden in middelgrote steden. De vraag, die we onszelf moeten stellen, is gaat er genoeg vraag zijn aan het juiste tarief in een stad als Sint-Niklaas. En tot nu toe vond geen enkele aanbieder, kon geen enkele aanbieder hier positief op antwoorden. Ik zeg u, we hebben er ook nog maar één over de vloer gehad en dat is toch al ondertussen 2,5 jaar geleden. Ik kijk eventjes op mijn lijstje of ik alle aspecten hier heb behandeld. Want dat ligt hier. Euh, ik denk het wel, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als er geen tussenkomsten meer zijn, stel ik voor dat we hierover stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat zijn sp.a en het Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? PVDA en CD&V. Punt 31, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergem, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Schepen?

HANSSENS: Ja, een klassieke agenda. Toch eventjes ook wijzen op het agendapunt 5, waarbij de overname van de openbare verlichting - hier besloten in de vorige gemeenteraad – dat dat deze algemene vergadering geagendeerd staat.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als er niemand het woord vraagt, stel ik voor dat we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Niemand. En wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang en PVDA. Punt 32, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, intekening op de uitgifte van aandelen Apt (kapitaalverhoging) door Intergem, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is uitgebreid toegelicht in de commissie. Er was een goeie vraag van mijnheer Maes, met de vraag “is er een risicoanalyse uitgevoerd op de kapitaalverhoging die hier voorgesteld wordt”. Ik heb dat nagevraagd. Wel, het is nu precies of ikzelf een analyse heb gemaakt, maar ik kan u geruststellen, dit komt van de mensen van Fluvius, waarbij er gezegd wordt van kijk, een echte risicoanalyse in stricto sensu van de betekenis van het woord, dat is er niet gemaakt. Maar er zijn wel in de argumentatie, die leidt tot de kapitaalverhoging, een aantal bedenkingen gemaakt en een aantal vragen gesteld, die in dit verslag, in het verslag van de commissie zijn opgenomen.

Dat is vrij volledig en dat zou toch een goeie basis moeten geven om vast te stellen of om de conclusie te nemen dat een investering in Publi-T buiten een versterking van de publieke sector in een kritische infrastructuur ook qua risico een gecontroleerd risico is.

VOORZITTER: Mijnheer Maes vraagt het woord. En ik zie ook mijnheer Bilici. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Schepen, bedankt voor het antwoord op die vraag rond die risicoanalyse. Dat was ook trouwens onze bekommernis. Want uiteindelijk investeren we hier om een participatie te verhogen in een, ja, in een beursgenoteerd bedrijf eigenlijk. Dus dan moeten we wel opletten, dat we geen risico lopen. Maar wij ja, wij gaan voorstemmen, omdat het op die manier eigenlijk het aandeel van de gemeente en de publieke sector in Elia, dat dat op pijl blijft en dat we daar dus in die zin als gemeenten greep op hebben. Maar we zijn natuurlijk niet gelukkig met het feit, dat daar op zich in een privé- en een beursgenoteerd bedrijf moet geïnvesteerd worden om dat te realiseren. Neemt niet weg, dat we toch voor gaan stemmen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Bilici wil tussenkomen bij punt 35, ja. Dus dat is genoteerd. Maar ik zie dat mevrouw Geerts ook het woord heeft gevraagd. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, bij dit punt. Wij vinden natuurlijk, allé, wij hebben, wij kunnen de redenering volgen van de overheidsparticipatie, maar wij gaan ons onthouden op dit punt op basis van twee open vragen eigenlijk nog. Overheidsparticipatie, allemaal goed en wel, maar wij denken echt dat de gemeenten daarvoor niet het aangewezen vehikel zijn. Wij denken dat dat op een hoger niveau zou moeten gebeuren. En ten tweede, een vraag die openblijft tot op dit moment of er ten opzichte van deze kapitaalsverhoging een versterking van het sociaal beleid staat. Wij hebben dat niet gezien. Dus het is nogal sterk allemaal opgezet vanuit de rendementsgedachte. Vandaar dat wij ons gaan onthouden op dit punt.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming over dit punt. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, PVDA en de CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn sp.a en het Vlaams Belang. Dan gaan we over naar punt – dank u, schepen – naar punt 33, gemeentewegen, Nieuwkerken, vraag tot heropenen en gedeeltelijk verplaatsen van de Heihoekwegel, voorlopige vaststelling rooilijnplan en opstarten procedure. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, een punt dat uiteraard ook is toegelicht in de commissie. De heropening van de Heihoekwegel. Dat is een vraag, die sterk leeft bij jonge wandelaars in Nieuwkerken en die ook wordt bijgetreden door de dorpsraad. Dus ik hoop dat we daar vanavond een positieve beslissing in kunnen nemen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. De heer De Meyer vraagt het woord bij dit punt. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Schepen en collega's, wij ... (echoklank, onverstaanbaar). We zijn reeds lang vragende partij – en ik verwijs naar de gemeenteraad van 23 augustus 2019 en ook vorig jaar in de commissie en vorige maand of beter deze maand opnieuw in de commissie en nu op de gemeenteraad – wij zijn vragende partij voor meer overleg. Namelijk dat ook het stadsbestuur rechtstreeks een gesprek had met de eigenaars en de pachters en dit niet uitbesteedt aan Regionaal Landschap. We gaan inhoudelijk over het dossier niet oordelen, maar we vinden dat die vormvereiste van democratisch overleg, inspraak en luisteren uiteraard naar de dorpsraad en naar de wandelaars, maar ook naar de eigenaars en de pachters, dat dit te weinig gebeurt. Tot onze spijt, schepen, moeten wij ons in dit dossier omwille van die reden onthouden. We hebben het u in het verleden reeds gevraagd, maar blijkbaar wordt dit liever uitbesteed aan derden.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik ga antwoorden wat ik vorige keer ook geantwoord heb. Ook in de gemeenteraad in augustus heb ik gezegd, dat mijn deur altijd openstaat. Dat ik nog geen enkel gesprek hierover geweigerd heb. En dat dat ook in de toekomst zo zal zijn. Dus als mensen daar met mij in overleg over willen treden, dan is dat geen enkel probleem.

DE MEYER: Schepen, dit is de wereld op zijn kop. U moet in gesprek gaan over deze projecten en de mensen met eventuele zorgen, die moeten niet naar uw bureel komen. Gij moet een structureel overleg voorzien, waar ge de eigenaars en de pachters uitnodigt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Als er geen tussenkomsten meer zijn over dit punt, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is Vlaams Belang, sp.a en PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is dus zoals aangekondigd CD&V. Punt 34, gemeentewegen, Nieuwkerken, opheffing deel van Donkerwegel en deel van Smalle Wegel, voorlopige vaststelling grafisch plan en opstarten procedure. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ook toegelicht in de commissie. En dit is eigenlijk het verderzetten van de procedure, die we al eerder opgestart hadden tot de afschaffing, de opheffing liever om de juiste terminologie te gebruiken, van delen van die twee wegels.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn hier vragen over? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 35, diensten, plannen en ontwikkelen, aanstellen studiebureau voor conceptbegeleiding bij stadsvernieuwingsproject stadslot SVK, wijze van gunning, raming en voorwaarden, vaststelling. Voor punt 35 was er aangekondigd, dat de heer Van Peteghem de raad even verlaat. En ja, goed, ik stel voor dat ik eerst het woord geef aan de schepen.

DE MEESTER: Ja, zoals op de commissie toegelicht, ligt vanavond het bestek voor voor het aanstellen van een studiebureau voor de conceptbegeleiding bij het uitwerken van de stedelijke visie op het 60 ha grootte gebied tussen de spoorweg Gent/Antwerpen, Langshalsbeekstraat/Moleken, Dalstraat/Hazewindstraat en Westerplein. Vanuit de stad is het zeer duidelijk welke ambities we zien op deze ruimte. Gedeeld ruimtegebruik, verweving, ontharding, ontsluiting en versterking van het groen naar groenarme buurten, tijdelijk gebruik en hergebruik van ruimte, stedelijke werkgelegenheid, mogelijkheid geven aan het Turks cultureel centrum om zijn toekomst verder uit te bouwen, openmaken van de Molenbeek en ruimte geven aan water. Daarnaast zien we mogelijkheden voor sociaal wonen, herinrichting van het Westerplein en sociaal woonaanbod ... Ja, ik heb hier twee keer hetzelfde geschreven, mijn excuses. Samen met het bedrijf zelf, de buurtbewoners, het Turks cultureel centrum en andere verenigingen uit de buurt willen we die ambitie verder vormgeven. Uiteraard is iedereen er zich van bewust dat deze site op heel wat plaatsen een industriële vervuiling kent. Vandaar dat ook OVAM zeer nauw betrokken zal worden bij dit proces. Voor dit proces krijgen we subsidies van de Vlaamse overheid voor het aanstellen van een multifunctioneel team, wat hier dus vanavond voorligt.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik heb gezien dat er al woord gevraagd is door ... (overschakelen naar bandopname 5) ... de heer De Meyer, door de heer Bilici. Ik zie ook nog de heer Maes en de heer Wymeersch. Dus ik ga beginnen met de heer ... En? En de heer Van Gansen. Oké. Goed, dan beginnen we met de heer De Meyer. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord. Uw micro staat niet aan.

DE MEYER: De micro. Staat de micro aan?

VOORZITTER: Ja, oké. We horen het.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, uit respect voor de volgende collega's, die willen tussenkomen, vat ik mijn 7 punten kort samen. We denken eerst en vooral, dat dit project, dat deze conceptstudie daarover ruim gesubsidieerd door de Vlaamse overheid een opportuniteit is. 60 ha, dichtbij het stadshart, dat is enerzijds een grote oppervlakte, maar anderzijds ook een kleine oppervlakte. Het hangt er een beetje vanaf door welke bril je kijkt naar deze 60 ha. Twee, fundamenteel voor de slaagkansen van dit project is ongetwijfeld de goede samenwerking met SVK. Als deze bereidheid er niet is, zijn de slaagkansen gering. Het lijkt ons ook naar de toekomst toe belangrijk, dat men rekening houdt met de eigen activiteiten, die vergund zijn uiteraard, van SVK want de tewerkstelling door dit bedrijf is voor onze stad nog steeds belangrijk. Drie, meer groen, zo dichtbij het stadshart, is ongetwijfeld een troef voor dit project. Noem het park, noem het bos, noem het parkbos, noem het stadslandbouw, noem het recreatief medegebruik, voor mij is de naam niet het belangrijkste, maar wel een spoedige realisatie ervan. Vier, kans op bedrijvigheid, ongetwijfeld, maar deze moet verzoenbaar zijn met de buurt. Vijf – en het zal u niet verrassen dat ik daar opnieuw naar verwijst – stadsrandparking wordt hier expliciet vermeldt. Zeer juist, burgemeester. U hebt het goed begrepen. Het is een opportuniteit om hier een stadsrandparking te realiseren, veel dichterbij het stadshart, op wandel- en fietsafstand van onze Grote Markt, van vele scholen. Veel zinvoller dan anderhalve km verder aan het nieuwe ziekenhuis. Twee zorgen, die ik nog wil meegeven. Dat is enerzijds, we moeten de uitgaven bewaken, zodanig dat we effectief binnen de 60.000 gesubsidieerde euro's van de Vlaamse overheid blijven. En andere bezorgdheid, voldoende participatie bij dit project. De schepen heeft reeds naar een aantal instellingen verwezen, die er zeker moeten bij betrokken worden. Ik zou daarnaast nog eens willen onderlijnen uiteraard de buurt, maar ook de scholen in de buurt, misschien toch ook wel de bedrijfswereld, heel wat raden van onze stad zelf, niet alleen Gecoro, minaraad, maar ook jeugdraad, landbouw en mogelijks nog een aantal andere raden. Samengevat, dit is een opportuniteit mits we dit op een correcte, juiste manier in overleg met velen dit project invullen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de heer Bilici.

BILICI: Ja, dank u wel, voorzitter. Bij dit punt ga ik toch even een voorgeschiedenis in herinnering brengen. Al meerdere jaren is de moskee aan de Hazewindstraat de kern om het aantal gelovigen op te vangen. De moslimgemeenschap heeft een uitgesproken voorkeur op deze plaats gevestigd te blijven. Veel gelovigen wonen in de buurt en door de jaren heen is er een zeer goede verstandhouding gegroeid met de buurt. De huidige site is echter te klein voor de bouw van een nieuwe moskee. En de enige mogelijkheid om daar een mouw aan te passen, is een uitbreiding richting de terreinen van SVK.

Zowel het vorige als het huidige stadsbestuur zijn deze vraag zeer genegen. Temeer omdat het project een meerwaarde kan hebben voor de gehele buurt wanneer er een parking wordt aangelegd, die ook kan gebruikt worden door de bewoners van de Hazewindstraat en het Moleken. De Vlaamse overheid is echter van oordeel, dat een herbestemming van dit deel van de terreinen van SVK moet passen in een bredere visie tot de ontwikkeling van de gehele terreinen van het bedrijf. Begrijpelijk, want grote delen van het terrein worden vandaag niet benut voor economische activiteiten en het terrein heeft ook de potentie om tegemoet te komen aan heel wat maatschappelijke behoeften. Een nood aan publieke groene ruimte in de omgeving van het stadscentrum, de nood aan woonmogelijkheden op fiets- en wandelafstand van de stadskern. De charme van de drie grote vijvers kan van industrieel erfgoed op de site. Onze fractie zal dan ook haar goedkeuring verlenen aan dit ... (?) en ook van de Turkse gemeenschap hebben we begrip voor deze stap die moet worden gezet vooraleer gebouwd kan worden achter de Hazewindstraat. Collega's, zoals jullie ... (?) weten, kan ik niet genoeg benadrukken dat het niet ... (?) voor de Turkse gemeenschap om uiteindelijk onze vergunning aan te vragen voor een nieuwe moskee. Ik wil wel aandringen op een aantal zaken, die ik ook reeds in de commissie ter sprake bracht. Ten eerste, uitbaten van de ... (?) wat volledig in handen is van het college. Door de horizon van het studiewerk te verruimen, gaat het over de gehele SVK-site, wat de kans op discussies en problemen vergroot en daarmee ook het risico dat de vooropgestelde timing niet zal kunnen worden gerespecteerd. We dringen er sterk op aan, dat dit niet zal gebeuren en dat de timing zal gehandhaafd blijven. Ten tweede, we vragen ook dat zowel de buurtbewoners als de moskeevereniging nauw betrokken worden bij het studietraject. Daarom vraag ik met aandrang om in de stuurgroep iemand van de buurt en van de Turkse gemeenschap te laten zetelen. De jongste jaren was het een traditie om bij alle grote ruimtelijke projecten de buurtbewoners te betrekken. Dat maakt het gesprek er niet altijd gemakkelijker op, maar het is een noodzaak wanneer men tot een gedragen plan wil komen om inspraak te hebben wat er in hun directe omgeving te gebeuren staat. Ik reken erop, dat het stadsbestuur aan deze vragen tegemoet kan komen en ik kijk met veel belangstelling en grote verwachtingen uit naar de opmaak van dit masterplan en hoop met een beetje goede wil en empathie van het college dat we dit dossier ruim voor het einde van deze legislatuur kunnen uitvoeren. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici. Dan geef ik het woord aan raadslid Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is, het oogt allemaal heel erg mooi. En ik hoor het ook bij de collega's, dus dat het heel erg positief overkomt.

En ook, als je dan kijkt naar de reacties bij veel mensen in de bevolking, er is nood aan groene ruimte en ruimte in de stad en dat terrein van SVK, dat ligt zeer dichtbij het centrum van de stad. Maar, ik denk dat er weinigen weten, dat de terreinen van SVK wellicht één van de meest vervuilde terreinen zijn, industriële terreinen van onze stad. Als je bekijkt, SVK – dat weet iedereen – is naast Eternit één van de grootste asbestverwerkende bedrijven van ons land. En op dat terrein, daar is behoorlijk veel asbest verwerkt en daar zit ook nog behoorlijk veel asbest. En we hebben daarnet onze collega Bilici gehoord en ik gun de mensen van de Turkse moskee die ruimte, maar op het terrein achter de Hazewindstraat, dat is wat men de ex-werknemers noemen “de buizenakker”. Daar werden de buizen gestockeerd, daar werd ook de afval van de buizen in de grond verwerkt. En toen we met een delegatie van het actiecomité enkele maanden geleden bij OVAM op bezoek waren, dan hebben we hen dat ook vermeld en ze hebben daar zeer druk aan het noteren geweest en zij vroegen dat ook aan te stippen op de kaart. Want zij hadden daar nog geen staalnames van genomen. Dus ik denk als wij een plan maken, zonder rekening te houden dat die ruimte daar zeer zwaar vervuild is, dat dat wel een groot probleem is. Want ik denk niet, dat we voor de veiligheid en de gezondheid van de mensen, die daar een activiteit op willen gaan ontwikkelen, dat we daar heel slordig met asbest moeten omspringen. Onder de gebouwen – want ik weet nu niet of het de bedoeling is van ook de gebouwen voor rekening te nemen, want ik heb eens, ik weet niet of men dat ziet, een kaartje genomen – als je bekijkt hoeveel van het terrein, van die 60 ha, wordt ingenomen door het bedrijfsterrein, dan is dat bijna de helft. Als men daar bedrijfsterreinen ook wil ontmantelen, dan moet je ook rekening houden met het feit, dat onder de gebouwen van SVK heel veel asbest zit weggestopt. Dus dat is toch wel ook een belangrijk gegeven. Een ander belangrijk gegeven – en ik weet niet of dat velen dat weten – dat is dat ter hoogte van de oude Bokstraat, daar waar er nu bomen staan, daar is in de jaren '60 een stort geweest. Ja, heel Sint-Niklaas, dat weten wel misschien een aantal mensen van Sint-Niklaas. Maar daar zijn werkzaamheden geweest bij de aanleg van het rondpunt en van de fietserstunnel, die daar is aangelegd. Daar zijn graafwerken gebeurd. Daar is allerlei smurrie naar bovengekomen. Men heeft die werken zeer snel stilgelegd omwille van het feit, dat daar groene en blauwe substantie naar bovenkwam. Dus de vervuiling, die daar op dat domein zit, die is heel groot. Dus daar woningen gaan zetten, ik denk niet dat dat een goed idee is. Dus daar moet men toch wel zeer omzichtig mee omspringen. En ik denk dat, de feiten dateren niet alleen van de jaren '60, maar ook in de jaren '80 heb je en getuige dit artikel in Het Volk problemen zijn er geweest met storten, waar OVAM de werken toen heeft stilgelegd op dat stort, omdat er producten werden gestort, waar geen vergunning voor was en die daar niet thuishoorden.

Naderhand is er uiteindelijk toch weer een vergunning gegeven, maar de vraag is ja, welke producten zijn daar gestort en welk effect heeft dat op de bodem en op het hergebruik van dat terrein. Nu, op de toplaag van het terrein zit ook heel veel asbest. En ik kan u even een foto ook tonen hier. Dat is een foto van grond, die in 2019 is afgegraven door SVK bij het aanleggen van verschillende wegen op het terrein. Dus die grond, die was op 2 hopen samengebracht en die is gecontroleerd door het departement handhaving. Er zat te veel asbest in. Men heeft dat moeten afdekken en men heeft dat moeten afvoeren omwille van het feit, dat het gehalte aan asbest te hoog was. Dus ook aan de oppervlakte van de aarde, op grote delen van het terrein, zit nog altijd asbest. En dan moeten we ook nog weten, dat SVK is een klasse I-bedrijf. Een klasse I-bedrijf dat wordt gecontroleerd door OVAM. Daarvoor zijn een aantal pijlpunten geïnstalleerd, waar men dus de verontreiniging van de grond en het grondwater meet. Wel, we hebben de gegevens van OVAM eens ingekeken en als ge kijkt, dan zijn er bij de regelmaat van de klok verschillende incidenten geweest. In 1999 bv. is er aan één van de zwemvijvers een te hoog gehalte aan toluen vastgesteld naar aanleiding van slecht gebruik van verven en chemicaliën. OVAM heeft toen een saneringsplan opgelegd. In 2005 zijn er belangrijke sporen van minerale oliën te midden van het terrein vastgesteld. Zowel in de grond als in het grondwater. Ook dat is een groot probleem. En in 2015 werden opnieuw twee bronnen van historische vervuiling aangetroffen van minerale oliën. Dat probleem, de oorzaak van dat probleem is gevonden. Dat was een machine. Die is hersteld. Maar het probleem is nog niet opgelost, want er is nog altijd geen saneringsplan. Dus daar is toch wel een belangrijk gegeven. En al die incidenten, die wijzen erop, dat eigenlijk dat maar een tipje, een topje van de ijsberg is, die daar speelt. Dus wij zouden toch wel willen aandringen, dat wij niet te snel in deze zaak zomaar plannen gaan maken, zonder in eerste instantie de vervuiling in kaart te brengen, grondig in kaart te brengen en ook ervoor te zorgen, dat die sanering gebeurt. Want ik vind dat er, wanneer er gronden worden aangekocht door de stad, dat die sanering – of overgenomen door de stad of geïntegreerd of welke formule – dat die gronden in eerste instantie moeten gesaneerd worden door het bedrijf, zodanig dat welke activiteit men daar ook later op gaat doen, woningen of parking of een park voor de kinderen, het maakt niet uit, maar dat dat op een veilige manier kan gebeuren. Dat is voor ons in eerste instantie de prioriteit in dit dossier.

VOORZITTER: Oké, dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Als ik collega Maes zo hoor – en hij heeft gelijk – dan zal de ontwikkeling van deze site, deze vrij grote site, niet direct voor onmiddellijk zijn. Er zal eerst nog wat water naar de zee moeten lopen, voordat we eventuele plannen kunnen realiseren. Wat deze plannen dan ook mogen zijn.

Want, het college bij monde van de schepen heeft natuurlijk een hele waslijst opgesteld van allerlei zaken, die daar zouden kunnen gerealiseerd worden. De ene al wat explicieter vermeld dan de andere. En ik ga ervanuit, dat degene die het meest expliciet genoemd wordt, dat die het meeste kans maken om daar gerealiseerd te worden, als eerste op de wachtlijst zullen staan. Maar, ik stel dus ook vast, dat dat niet van vandaag op morgen zal zijn en dat wij voor een enorme uitdaging staan. Want we zitten, we hebben te maken met een terrein, dat voor de helft groen is en voor de rest beton en steen. Al dan niet vervuild, maar voor het grootste gedeelte inderdaad vervuilde gronden. Nu, als ik ergens in een toelichting van een punt de terminologie groene lobben zie staan, dan komen al mijn haren, dan rijzen mijn haren ten berge, want onder de formule van groene lobben hebben ze ons hier al heel wat sprookjes wijsgemaakt. Maar hier ligt dus nu werkelijk, collega's, een opportuniteit om beton om te toveren in groen. Op lange termijn weliswaar, maar hier ligt een opportuniteit. We hebben daar waterpartijen, de vroegere eerste openluchtwembaden van Sint-Niklaas. Heel de streek ging zwemmen in de putten van Scheerders. Zo was dat nu eenmaal. Er is nog heel wat groen, maar we kunnen dat vergroenen. Het is nu niet direct de bedoeling, neem ik aan, van al wat beton is, beton en steen te laten en daar ander gebruik van te maken en/of sociale woningen en/of bedrijvigheid en ik weet niet wat allemaal daar te realiseren. Ik denk dat we nu een maximale kans hebben nu het plan van de betonstop nu helemaal uit de startblokken schijnt te komen – niet alleen in Sint-Niklaas, maar overal – hebben wij nu zelfs de opportuniteit om op lange termijn beton om te toveren in groen. Ik denk dat we deze kans niet mogen laten liggen, onafgezien van het feit, collega Maes, dat er dus inderdaad grote vervuiling is en dan moeten diegenen, die daarvoor verantwoordelijk zijn voor de opruiming, hun verantwoordelijkheid opnemen, punt. Goed. En dan stel ik het volgende vast. Een conceptstudie, we gaan die uitbesteden. We gaan die uitbesteden, terwijl wij toch – dacht ik, collega's – in onze stedelijke administratie toch een aantal mensen zitten met knowhow en meer dan een paar mensen, net wat mensen met knowhow, die toch eens op papier kunnen zetten wat er kan, wat er mag, wat er nodig is, wat compatibel is met mekaar. Want het is niet van we hebben hier 60 ha en we gaan het wassen. Want dat zou gemakkelijk zijn hé. Als ik een expertise van een studiebureau ben en ik zie wat de stad allemaal wil en kan en opportuun vindt, ik schud dat in een pot, ik gooi dat uit en het komt allemaal wel op zijn poten terecht en we hebben van alles een beetje. Nee, het moet wel compatibel zijn en het moet op iets trekken. Ik denk dat wij daar bij onze stedelijke administratie voldoende knowhow en kennis hebben om dat zelf op papier te zetten. En dan zullen we zien – en dat is niet onbelangrijk – wat de politieke keuzes zijn van deze meerderheid en van dit college.

En de schepen zegt wel ja, we hebben onze politieke keuzes opgesomd in de waslijst, die we op papier gezet hebben. Maar er zijn weinig dingen, mijnheer de schepen, die daar niet in staan. Van water naar groen, naar woningbouw, naar bedrijvigheid, naar noem maar op. Alles kunt ge terugvinden of kunt ge kwijt in dit concept, het toekomstig concept van die 60 ha. De ambities zijn groot. Maar ik denk dat de mogelijkheden beperkt zijn. Dan denk ik toch dat u – en ik heb het aangereikt – de ambitie zo groot moet zijn – en nu zullen er sommige mensen zeggen “hij gaat de groene toer op”, voor mij niet gelaten hé, het is niet de eerste keer trouwens – en dan realiseren we een groene long en een groene lob. Terwijl dat wij nu, als wij alle realisaties of quasi of gedeeltelijke realisaties van zogenoemde groene lobben bekijken, dat we altijd meer bebouwing hebben dan realisatie van groen. Ik denk dat het nu de ambitie moet zijn om ten westen van het centrum van Sint-Niklaas inderdaad een groene long, die er gedeeltelijk ligt – daar is een serieus stuk groene ruimte in deze 60 ha – van deze fundamenteel uit te breiden tot tegen het stadscentrum en dan kunnen we zeggen, dat er van Sint-Niklaas iets te maken is, waar men volgende generaties nog veel geniet van zal kunnen hebben.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. En dan geef ik nu het woord aan raadslid Van Gansen. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Goeienavond, collega's. Bedankt voor de schepen voor de korte toelichting. Ik heb echter één woord gemist, dat ik wel in de overheidsopdrachten las, pagina 20 en daar wil ik wel een beetje extra aandacht voor vragen. Dat gaat over erfgoed. Ik denk dat de hele site van Scheerders van Kerchove de afgelopen decennia een – het kleigraven en de aanverwante werkzaamheden – dat die een enorme impact hebben gehad op onze stad en samenleving. Positief, maar ook wel ernstig negatief op sommige vlakken. Dus ik wil een klein signaal geven om hierbij stil te staan. Enerzijds door het conserveren van materieel erfgoed, bv. de klei...(?) of excavateur zoals sommige mensen dat noemen. Maar ook om aandacht te hebben voor het wetenschappelijk onderzoek naar beleid en maatschappelijke impact van heel het kleigebied in onze stad en in de regio.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Ik zie ... Nee, ik zie geen andere vragen meer. Dan geef ik het woord aan de schepen voor zijn antwoord. Schepen, u hebt het woord.

DE MEESTER: Ik ben vooral blij eigenlijk als ik hier alle tussenkomsten beluister, dat heel wat zaken die ik in de inleiding aan bod heb laten komen – en ik was er inderdaad nog een aantal vergeten – dat die door heel wat mensen worden bijgetreden. Dus ik zal eventjes overlopen. Mijnheer De Meyer, de opportuniteit, ik denk dat we die delen. Die tewerkstelling, dat dat belangrijk is, ik denk dat dat duidelijk ook blijkt uit het document “meer groen”. Ik denk dat we dat allemaal hier onderschrijven.

Bedrijvigheid, verzoenbaar met de buurt, lijkt mij een duidelijke vraag, maar ook een evidentie. De stadsrandparking was ik inderdaad vergeten. Ik had hier twee keer sociaal wonen. En die tweede keer moest stadsrandparking zijn. Die was wel in de PowerPoint opgenomen, dus dat was correct, dat we daar ook een opportuniteit zien. En dat we moeten kijken of die daar kan gerealiseerd worden hé. Dat is op dit moment nog een beetje moeilijk om daar al een uitspraak op voorhand over te doen en andere opportuniteiten uit te sluiten. Dat lijkt ons geen verstandige keuze om andere opportuniteiten nu uit te sluiten. Wat de uitgaven bewaken betreft, deze conceptstudie is inderdaad voor 60.000 euro. Zouden wij als stad die opdracht nog verder uitbreiden, dan kan het natuurlijk zijn, dat dat een meerkost met zich meebrengt, maar dat is op dit moment niet aan de orde. Maar deze conceptstudie, het bedrag daarvan, is duidelijk vastgelegd. Willen wij daar zelf nog bijkomende zaken in onderzoeken, kan dat een mogelijkheid zijn om de opdracht uit te breiden en dan zijn er uiteraard ook andere mogelijkheden om bijkomend zaken te onderzoeken. Wat voldoende participatie, ik denk dat ik dat ook duidelijk aangegeven heb, maar de suggesties die mijnheer De Meyer gedaan heeft, de scholen, bedrijven uit de buurt en heel wat adviesraden betrekken, ik denk dat dat een nuttige suggestie is. Het is een – zoals we allemaal aangegeven hebben – een zeer uitgebreid terrein. Het gaat echt om een bijna echt een stadsdeel. Dus ik denk dat we inderdaad, dat we inderdaad de participatie ruim genoeg moeten doen. Mijnheer Bilici had het over ja, dat hij het jammer vond, dat de scoop verruimd was tot het gehele gebied nu. Die vraag om de scoop te verruimen, is een expliciete vraag van het departement omgeving geweest in het verleden om op het moment, dat we een bepaalde uitspraak doen over een deeltje, dat we ook naar het grotere geheel moeten kijken en dat we ook moeten motiveren hoe dat deeltje kadert binnen dat grotere geheel. Dus dat is zeker, allé, dat is iets waar we denk ik ook mee aan de slag moeten gaan. En dat is ook wat er hier vanavond voorligt. Mijnheer Maes is inderdaad verder ingegaan op wat ik ook in de inleiding gezegd had rond die industriële vervuiling. De genoemde sites zijn inderdaad mij, met mijn iets jongere leeftijd, ook bekend die zaken. Maar ken ik het terrein als mijn broekzak? Zeker niet. Dus ik denk dat het inderdaad belangrijk is om het historische gebruik van de hele site goed in kaart te brengen en dat alle bronnen, die daarbij kunnen helpen, dat we die moeten gebruiken. Medewerkers, die gewerkt hebben op de site. Verslagen, rapporten uit het verleden. Ik denk dat alles nuttig kan zijn om goed in kaart te brengen. Ik denk dat er geen discussie is, dat dat kamerbreed gedeeld wordt. Dat we goed in kaart moeten brengen hoe de historische vervuiling op de site, dat we die juist, correct in kaart brengen. Over overname van gronden is op dit ... (overschakelen naar bandopname 6) ... moment, dat is op dit moment niet aan de orde.

Dus dat is niet zo, dat wij als stad bepaalde stukken vandaag overnemen. Dat zal, in de toekomst zijn er misschien, ja, ik wil daar niet op vooruitlopen, dat is op dit moment niet aan de orde, maar uiteraard ook dan, altijd in heel dit proces, zal die vervuiling een belangrijk item zijn. En is het inderdaad zo, dat bij een verkoop of zo de huidige eigenaar instaat voor de sanering. Maar – en dan spreek ik misschien al direct eventjes tot het punt van mijnheer Van Gansen, historisch erfgoed, ik ben blij dat hij het zelf aangehaald heeft – het staat in het bestek duidelijk vermeld, we zien heel wat gebouwen, heel wat constructies, die duidelijk een waarde hebben en waar misschien mogelijkheden zijn, zoals ik daarjuist ook aangegeven had, rond hergebruik van bepaalde sites rond gedeeld gebruik, rond verweving spin-offs, activiteiten die aansluiten bij de huidige activiteit. Dat sluit nog aan ook bij wat mijnheer De Meyer ook gezegd had, dat uiteraard de huidige tewerkstelling belangrijk is. Dat beamen wij vanuit het stadsbestuur. Dat hebben we ook altijd mee onderschreven. Dus dat er complementariteit kan zijn en die dan ook nog eens dat historisch erfgoed meer in de verf zet. Ik denk dat daar heel wat mogelijkheden zijn en dat er ook heel wat goede voorbeelden zijn in andere Vlaamse steden, ook voor ander gebruik. Dus ik denk dat dat zeker mogelijk is. Ja, wat de tussenkomst van mijnheer Wymeersch betreft, valt het mij op dat hij niet goed geluisterd heeft, denk ik, naar mijn inleiding of naar de commissie, maar op zich is dat geen probleem. Ontharden, vergroenen heb ik expliciet genoemd. Dus dat is echt wel inderdaad voor ons een uitgangspunt. Dus ik ben blij dat hij dat bijtreedt. Wat de vorm betreft, waarom we werken met het aanstellen van hier met een bestek, dat is omdat dat ook voor, allé, of dat dat ook opgenomen is of een uitgangspunt is die vorm, die vastgelegd is door de Vlaamse overheid met deze conceptstudie. Dus zij wensen dat er een multifunctioneel team wordt aangesteld, waar een heel aantal disciplines ook vertegenwoordigd zijn. Disciplines, die we hier vanavond ook al benoemd hebben. Disciplines, die ge ook in het bestek terugvindt. En ja, dat is dus ook de reden waarom dat we die opdracht ook aan zo'n multifunctioneel team gaan toewijzen, omdat dat een voorwaarde is, die gekoppeld is aan die 60.000 euro. We zouden natuurlijk kunnen zeggen, we doen het zelf, laat de 60.000 euro maar zitten, maar ik denk dat dat geen verstandige keuze zou zijn. Dus we gaan graag in op de Vlaamse overheid, die ons die kans geeft, nadat we uiteraard dat dossier daar zijn gaan verdedigen in Brussel.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie dat de heer De Meyer nog het woord heeft gevraagd. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik ... Het lijkt een beetje dubbel hier heb ik de indruk. Er zal nog ergens een micro aanstaan. Eerst en vooral, veiligheid dat is voor ons ook heel belangrijk.

Maar ik denk dat voor elke fractie van de meerderheid en van de fractie veiligheid morgen, maar ook vandaag in het kader van dit project essentieel is. Dit is niet de eigendom van één of twee fracties, maar alle fracties vinden dit belangrijk. Twee, evident zal OVAM in dit dossier een belangrijke rol spelen en moeten die als partner van in het begin, denk ik, meegenomen worden. Drie, schepen, u sprak reeds van eventueel latere uitbreiding van deze ...

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, we zijn u even kwijt.

DE MEYER: De schepen sprak eventueel reeds van een latere uitbreiding of bijkomende opdracht in het kader van deze studie. Als dat zou moeten gebeuren, dan herhalen we natuurlijk ons pleidooi dat ge kent. Zorg er dan voor, dat uw eigen diensten die bijkomende studie kunnen uitvoeren en dat ge dat niet opnieuw moet aanbesteden. Ten slotte nog één woordje over de stadsrandparking. En dan richt ik mij eigenlijk tot het schepencollege. Een beslissing uit het verleden bijsturen, dat vergt soms wat politieke moed, maar tegelijkertijd getuigt het van enig leiderschap.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord nog aan de heer Van Der Coelden en daarna aan de heer Wymeersch. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Het is in feite eerder een reactie op de tussenkomst van mijnheer Maes. Allé, ik denk – en Jos zegt dat terecht ook – dat de bezorgdheid rond de veiligheid en de gezondheid van de mensen, ja, dat we die allemaal delen. Allé, alleen denk ik dat u dat niet moet beletten om de zaken in de juiste volgorde aan te pakken. En dat u dat niet moet beletten om in de eerste plaats en op korte termijn inderdaad zo'n masterplan uit te werken, waarbij dat je voor elk deel van de site zegt wat de toekomstige bestemming zou kunnen zijn en dat je dan, als het gaat over realisatie, stuk per stuk en deel per deel van de site gaat bekijken welke voorwaarden dat er moeten vervuld worden om die te realiseren. Eerst alles proper maken en dan realiseren, is niet logisch. Allé, voor, om bomen te laten groeien, om groen te voorzien, ligt de norm op gebied van sanering anders dan voor bedrijfsterrein en de norm om daar mensen te laten wonen, ligt nog een stuk hoger. Dus ge moet eerst weten waar ge met dat terrein naartoe wilt om dan deel per deel te zeggen ja, wat willen we hier en wat moet er gebeuren om dat mogelijk te maken. Ik denk dat dat de logische volgorde is. En als ik naar een precedent mag verwijzen in eigen stad, ja, dan denk ik in de eerste plaats aan Nobels-Peelman, wat ook een terrein was met een grote historische hypotheek qua bodemverontreiniging en gezondheid. Ja, ook daar is stuk per stuk gerealiseerd en bleek het ene stuk dan al gemakkelijker saneerbaar en realiseerbaar dan het andere stuk. Dus ik denk dat het ook de manier is, waarop we met SVK moeten werken.

Eerst weten wat ge wilt en dan kijken aan welke voorwaarden dat moet vervuld worden om inderdaad ja, die realisatie mogelijk te maken op het terrein.

VOORZITTER: ... aan de heer ... Ja, de heer Maes dan?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Inderdaad, het sluit aan bij wat collega Van Der Coelden zegt. Ik denk net het omgekeerde. Ik denk dat wanneer je niet weet in welke toestand een bepaald deel van het terrein zich bevindt en dan kan je een heel plan maken en dan kan je bv. zeggen op die plek daar gaan we nu woningen gaan inbouwen, maar als blijkt dat de gronden daar zodanig vervuild zijn en zeer moeilijk te saneren zijn, ja, om daar woningen te zetten, ja, dan moet je je plannen gaan aanpassen. Dus in die zin denk ik dat het belangrijk is, net om te weten hoe sterk is de vervuiling van de bepaalde segmenten van dat terrein en wat kan er gesaneerd worden en wat kan er op die verschillende segmenten mogelijks gebeuren. En dan kan je gaan een plan gaan uittekenen. Nu gaan we een plan gaan maken en het kan perfect zijn, dat wanneer dat je uiteindelijk de staat van de gronden gaat bekijken, dat je dat plan niet kan uitvoeren omwille van bepaalde situaties in de historische vervuiling. Dus ik denk dat de logica net andersom is. En ik denk dat dat veel logischer is in plaats van nu al die studie te maken, het kan perfect kunnen zijn, dat je heel veel mooie plannen hebt, maar dat je ze niet kan realiseren, omwille van een aantal historische vervuilingen. En dan gaan we natuurlijk wel een probleem hebben, want mensen gaan dan ergens een positief idee hebben, maar dan gaan we die moeten teleurstellen. Ik denk dat u daarom beter andersom werkt.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik moet collega Maes in deze gelijk geven. Dat niet alleen om fundamentele redenen dat, het is de logica zelf. Weten wat men heeft om te kunnen zien wat men daarmee kan doen. Dat zal impliceren – en dat is hopelijk ook zo – dat deze terreinen, die 60 ha, niet zullen kunnen verworden tot lappendeken. Omdat de vervuiling zo algemeen is in meer of in mindere mate, dat sowieso een aantal mogelijkheden tot benutting niet zullen kunnen gebeuren. En dat geeft mij een beetje hoop, dat inderdaad de vergroening van dit stuk van de stad dan toch de kans zal krijgen. Maar we moeten er ons goed van bewust zijn, dat de realisatie – al was het maar het begin van realisatie – binnen deze concepten niet voor het eerste decennium zal zijn.

VOORZITTER: Ik zie ook dat de heer Bilici nog het woord heeft gevraagd. Raadslid Bilici, u hebt het woord.

BILICI: Dank u, voorzitter. Ik wou gewoon nog eventjes iets zeggen op wat mijnheer Maes gezegd heeft.

Ik vind het spijtig, ik weet dat hij het waardeert misschien en dat hij het ons gunt om die moskee te bouwen, maar hij ... (?) en impliceert al precies of alleen de gronden, die het Turks cultureel centrum wil verwerven, vervuild zijn. Wij ... (?) al zegt. Dus hij moet begrijpen onze situatie, mevrouw de voorzitter, dat hij eerst eens langskomt om onze situatie te bekijken waarom dat wij zo'n haast hebben om een moskee te bouwen. Wij zitten in een moeilijke situatie, omdat wij op mekaar bijna zitten te bidden eigenlijk. We hebben plaatstekort. En wij als Turkse gemeenschap zitten ook onder druk. En ik nodig hem eens uit om eens een vrijdaggebed mee te maken, zodat hij ons dan kan begrijpen waarom dat wij ook zo'n haast hebben. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik ga met plezier in op die vraag. En we zullen later een afspraak maken. Allé, op dat voorstel, ik zal het zo zeggen.

VOORZITTER: Ja, oké. Schepen?

DE MEESTER: Ja, heel kort. Ik denk dat er een aantal dingen zijn, die op zich geen tegenstelling met mekaar hoeven te zijn hé. Ik hoor mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes pleiten om het gebied goed in kaart te brengen. En ik hoor mijnheer Van Der Coelden pleiten om gefaseerd tewerk te gaan bij de uitvoering. Ik denk dat die twee elkaar niet hoeven tegen te spreken, noch denk ik dat er een tegenstelling hoeft te zijn tussen wat mijnheer Maes zegt en mijnheer Bilici. Maar dat zullen ze dan blijkbaar binnenkort samen bespreken. Dus daar moet ik uiteraard, allé, ik wil daar gerust bij zijn, maar ik ken de situatie ter plekke goed. Dat weet mijnheer Bilici, dat ik al meerdere keren ter plekke geweest ben. Dus ik ben blij, dat er in elk geval door heel de raad heel wat opportuniteiten gezien worden en dat ook heel de raadkamer breed die gevoeligheid deelt rond de gezondheid.

VOORZITTER: Nog heel kort, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort om te zeggen waarom wij gaan tegenstemmen. Omdat het nog allemaal veel te vrijblijvend is en het nog alle kanten uit kan. Ik denk dat er hier te veel in het ijle is gesproken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer ... (geen opname) Ah ja, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan kunnen ze dat nu aangeven. Oké. Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, de sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Punt 36, gezamenlijke ondertekening Burgemeestersconvenant 2030 binnen Waasland Klimaatland, goedkeuring. En de heer Wymeersch had de afvoering van dit punt gevraagd aan het begin van de zitting. En ik geef hem het woord.

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, ik had gevraagd naar de convenant eigenlijk om die ... En die schijnt dus in het Engels - en ik heb dat gezien, ik had dat trouwens deze namiddag al gezien – opgeladen te zijn. Maar ten eerste, ik twijfel zo, ik weet niet wat er dus instaat. En ten tweede, ik heb dus bedenkingen over het feit of Engelse stukken zomaar in bestuursaangelegenheden mogen gebruikt worden. Dus het minste dat ik vraag is een conform, conforme vertaling, beëdigd door een beëdigd vertaler, van dat Engelse stuk in het Nederlands.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Het document is ondertussen opgeladen in het Nederlands. Bedankt, Joke, om dat in orde te brengen. Ik heb mijnheer Wymeersch daar ook op gewezen daarstraks tijdens de schorsing als hij nog niet de kans gehad heeft om het door te nemen, dat is voor mij geen probleem om straks nog even te schorsen, zodat hij ... Allé, het is geen uitgebreid document hé. Zodat hij die kans kan hebben. En met de ondertekening van de Burgemeestersconvenant ... Ah ja, we moeten eerst stemmen over de schorsing, dus dan ga ik hier eventjes stoppen. Excuseer.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor, dat we eerst gaan stemmen over de schorsing. Euh, over de afvoering, pardon.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Vraagt u de schorsing? Ja, oké. De heer Wymeersch vraagt de schorsing om het document te lezen. Dan gaan we 10 minuten schorsen.

SCHORSING

VOORZITTER: Dan open ik terug de gemeenteraad. Ja? Goed. Dan gaan we verder. Mijnheer Wymeersch, heeft u het document kunnen raadplegen?

WYMEERSCH: Diagonaal, voorzitter.

VOORZITTER: Dan heb ik voor u de vraag of u nog steeds de afvoering vraagt van dit punt.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor, als er geen tussenkomsten meer zijn, dat we overgaan ...

WYMEERSCH: Dat heb ik niet gezegd hé.

VOORZITTER: Ah!

BURGEMEESTER: De behandeling ten gronde hé.

VOORZITTER: Ah ja, excuseer. Goed, dan gaan we naar de behandeling ten gronde. Ik geef eerst het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Met de ondertekening van de Burgemeestersconvenant in 2020, allé, 2014 liever – de Burgemeestersconvenant 2020 in 2014 – zijn we toen het engagement aangegaan om van Sint-Niklaas een klimaatneutrale stad te worden. Deze ambitie willen we vanavond verder versterken door de ondertekening van de Europese Burgemeestersconvenant 2030. Op zich voor niemand een verrassing, want deze ambitie hebben we ook letterlijk uitgesproken in het beleidsprogramma. De vorige keer waren we als stad voorloper en volgden daarna de andere Wase gemeenten ... Dus vorige keer waren we als stad voorloper en volgden daarna de andere Wase gemeenten. We zijn verheugd, dat we nu samen de ondertekening kunnen doen en samen het engagement kunnen aangaan.

VOORZITTER: Ik zie dat de heer Maes en ook de heer Wymeersch het woord vragen. En ook de heer Baeck. Ik geef het woord eerst aan de heer Maes. U hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, schepen. Uiteraard gaan we hierin mee in dit voorstel. Maar we hebben toch, allé, of ik heb al een vraag gesteld op de commissie over de cijfers van de huidige situatie en de resultaten naar de Burgemeestersconvenant 2020. Want ik vind het wel belangrijk als wij een Burgemeestersconvenant hier goedkeuren voor 2030, waarin dat eigenlijk staat dat we dus een CO₂-vermindering willen realiseren van 40 %, ja, dat we weten waar dat we staan. En ik heb dan ook die cijfers opgezocht en als we dan kijken, dan is de vraag “wat hebben we dus van de doelstelling van de 2020-convenant gerealiseerd”. Is dat 20 % wat we vooropgesteld hadden? Is dat 10 %? Is dat 1 %? Nee, het is 0 %. 0 % dat zijn de cijfers die ik van de website heb van Waasland Klimaatstad. 0 %, dus voor het geheel van Sint-Niklaas met zijn doelstellingen. Als we kijken wat de verschillende segmenten hebben gerealiseerd, dan heeft de stad het goed gedaan. De stad op zich heeft 81 %, dus bijna de volledige daling gerealiseerd. De huishoudens hebben ook een redelijk goeie inspanning gedaan. Die hebben 89 % gerealiseerd, dus die zijn met 11 %. Maar dan stel ik vast, dat de mobiliteit zonder de snelwegen in 2017 – want dat zijn de laatste cijfers die daar op de website waren opgeladen – dat we daar uitkomen op een percentage van 122 %. Dus 22 % meer dan in 2011 het referentiecijfer. Moet je weten dat mobiliteit zonder snelwegen goed is voor 32 % van de totale CO₂-uitstoot. Dus dat weegt wel fors op de totaliteit en op het resultaat. Dus mijn vraag is nu van ja, hoe gaat u dat realiseren dat plan? Want het is het voorbije weekend heel de tijd – als het over politiek ging – over de geloofwaardigheid van de politiek gegaan. Wel, als wij hier een doelstelling en een convenant goedkeuren, dan moet dat ook geloofwaardig zijn. En dan moeten we dat ook realiseren.

En als we dan kijken – en daar gaan we dan straks over debatteren – over de plannen inzake openbaar vervoer, dan vraag ik mij af als wij niet investeren, als wij geen grote inspanningen doen om te zorgen dat er alternatieven voor de auto worden gepromoot en dat het openbaar vervoer die ruimte inneemt, ja, dan gaan we niet alleen op die 0 blijven staan, maar dan gaan we ook die 40 % niet halen. Dus mijn vraag is eigenlijk, hoe denkt u als schepen dus dat te realiseren en meer bepaald heel het aspect van de mobiliteit, want dat weegt heel erg zwaar door in het geheel van de cijfers, ook voor deze convenant.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, voor moest het iemand hier in de zaal nog niet weten, wij zijn nogal koele minnaars van al wat met klimaataangelegenheden te maken heeft. We staan daar ook nogal vrij septisch tegenover al deze klimaatplannen en ook dus tegenover deze convenant. En als wij dit, deze pagina zien, die ene A4, dan is dat allemaal nogal vrijblijvend. En ik zie daar in feite weinig concrete richtingen, waarin men wil gaan om die zogenaamde uitstoot met 40 % terug te dringen. Eén ding weten we wel zeker en daar moet ge niet al te slim voor zijn, dat al deze maatregelen in het kader van deze convenant een pak geld zullen kosten. Gezien het feit – en dat kon je vorig jaar niet weten, dat kon je 5 jaar geleden niet weten – dat we op dit ogenblik te maken hebben met een gezondheids crisis wat betreft de gezondheid, dat we ook met een sociaaleconomische crisis zullen te maken krijgen, die dus allebei enorm veel geld kosten en men een euro maar één keer kan uitgeven. Tegenover heel deze sociaaleconomische en gezondheidsachtergrond denk ik dat het te gek is om te verregaande maatregelen te nemen. Alhoewel, aan de andere kant moet ik zeggen, CO₂-uitstoot is daarom niet verkeerd. Want het is een beetje een vicieuze cirkel. Planten en bomen en groen heeft CO₂ nodig. Dus aan de ene kant kunt ge zeggen van hoe meer planten en groen en bomen men aanplant, hoe meer CO₂ of men nodig heeft om deze te doen groeien of hoeveel CO₂ wordt opgenomen, die in overaanbod is. Met andere woorden, hoe meer groen men aanplant en hoeveel bossen men aanplant, zoveel te beter is het voor of tegen de CO₂-uitstoot. Met andere woorden, hoe minder men inspanningen moet doen, ook qua financiële inspanningen om de CO₂ kunstmatig terug te dringen. Om al deze beschouwingen zullen wij dit punt niet goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan de heer Baeck.

BAECK: Ja, ik ga niet reageren op Frans, want die slaagt de bal weeral volledig mis als het op het vlak van klimaat is. Dat het klimaat voor Groen een uitermate belangrijk punt is, is volgens mij wel duidelijk. Klimaatverandering afremmen en de gevolgen van klimaatverandering beheersen, zijn de grootste uitdaging van de 21^e eeuw.

Dat het ondertekenen van de klimaatconvenant voor Groen Sint-Niklaas noodzakelijk is, verwondert dus waarschijnlijk niemand. Ik zou graag twee punten willen aanstippen waarom de ondertekening van de klimaatconvenant als lokale gemeenteraad voor ons zo belangrijk is. Sommigen zullen ... (?) dat de klimaatopwarming als globaal probleem enkel in globale instellingen in Europa zouden kunnen worden aangepakt en misschien door federale overheid op de deelstaten. De globale instellingen, Europa en landelijke overheden zijn uiteraard van groot belang, maar ook steden en gemeenten zijn van cruciaal belang. Steden en gemeenten staan het dichtst bij de burger en bij de praktische uitwerking van grote plannen. Zo zien we bv. bij veel Europese milieuregelgeving, dat deze rechtstreeks doorwerken naar het lokale niveau. Maar ook praktisch zijn er veel zaken, die moeten gebeuren in de strijd tegen de klimaatverandering. Zaken, waar het lokale niveau een cruciale rol heeft. Het isoleren van huizen, voedsel van buiten de stad naar het centrum brengen, fietsen en wandelen in de stad stimuleren, het grondgebied bebossen. Ook zullen we als niveau, dat het dichtst bij de burger staat, als eerste de gevolgen van de klimaatopwarming in het alledaagse leven zien. Elk facet van het stedelijk beleid zal beïnvloed worden door klimaatsverandering. Daarom is een lokaal engagement en beleid cruciaal. Zowel de ondertekening van het klimaatconvenant en de duidelijke ambitie wat betreft het klimaat in het meerjarenplan maken duidelijk, dat we als stad onze verantwoordelijkheid moeten nemen en onze unieke rol moeten erkennen. In de eerste plaats in het belang van het welzijn van onze inwoners. Een ander punt, dat ik nog kort wil maken, zijn de opportuniteiten die er zijn voor onze inwoners door lokaal aan de slag te gaan. Klimaatsverandering zorgt voor heel wat dreigingen en de angst voor deze dreigingen is reëel. Toch moeten we ons niet enkel door angst ... (overschakelen naar bandopname 7) ... laten lijden in onze aanpak. Als we goed omgaan met deze uitdagingen, waarvoor klimaatverandering ons zet, kunnen we – door een klimaatbestendige stad te creëren – ook een gezonde stad maken, een groene stad maken, een eetbare stad vol geuren, kleuren en smaken, een verkeersveilige stad, waar je kinderen met een gerust gemoed met de fiets of te voet naar school, muziekschool of jeugdbeweging kunt laten gaan en een stad met een duurzame economie en dus duurzame jobs. Het zijn deze twee punten – de belangrijke rol van het lokale niveau en de voordelen van klimaatbestendige stad voor zijn inwoners – die ik graag nog eens wou aanstippen.

VOORZITTER: Ik dank u, raadslid Baeck. En dan geef ik tot slot het woord aan raadslid Van Gansen. U hebt het woord.

VAN GANSEN: Ja, vriendelijk bedankt. Toch één bedenking over de tussenkomst van het Vlaams Belang. Ze mist toch, allé, ze slaat de bal toch een beetje fout op één belangrijk punt.

Dat is namelijk, fossiele brandstoffen, dat al die CO2 veroorzaakt, zoals aardgas en aardolie, dat is helemaal niet te vinden in Vlaanderen. Dus zolang als we die fossiele brandstoffen gaan blijven gebruiken, gaan we gewoon landen zoals Rusland en Saoedi-Arabië blijven rijk maken. Dus het is een kleine bedenking om in het achterhoofd te houden, dat we daar toch misschien snel van kunnen afstappen. Nu, minder CO2 uitstoten, ik heb daar een paar maand geleden al een voorstel voor ingediend. De vraag om, dus mensen die hun aardgas afsluiten om warmtepompen te installeren, dat dat kosteloos zou zijn. Dus dat de vertegenwoordigers van de stad Sint-Niklaas bij Intergem daarvoor gaan pleiten van aub, stop met dat beleid, biedt dat gratis aan aan de mensen. En ik hoop ook binnenkort van schepen Hanssens, die dat vrij goed opvolgt, daar een positieve feedback voor te krijgen. Niet alleen voor het klimaat, maar ook voor de burgers. Nu, mijn belangrijkste punt wil ik wel over adaptatie maken, klimaatadaptatie. Dat betekent meer inzetten op natuurlijke begroeiing. Meer opvang van water, inzetten op ontharding in zijn pure vorm. En een lans breken door te zeggen van het is goed dat de ambities worden uitgesproken, het is goed dat convenanten getekend worden, maar het realiseren daarvan ja, dat gaat alleen maar met investeringen. En als ik dan kijk naar de investeringen enkel en alleen op deze gemeenteraad, 11 miljoen euro voor een bouwproject – dat techniekhuis is belangrijk, het is nodig – maar 11 miljoen euro voor het techniekhuis. Als ge daar nog de nieuwe vleugel van het stadhuis aan toevoegt, in tijden van digitalisering – toch ook in het achterhoofd houden – als ge daar ook nog ne keer de heraanleg van een niet zo oude Grote Markt aan toevoegt, dan zitten we al vlot over de 30 miljoen euro in bouwprojecten, in bouwprojecten. Terwijl als je kijkt naar de coronacrisis, wat de mensen vandaag de dag vooral nodig hebben, dat is groen, dat is open ruimte. Dat gaat zo blijven de komende jaren. Dus ik hoop dat het stadsbestuur naar de begroting gaat kijken voor corona en na corona. Dat dat twee aparte documenten zijn. En ik hoop dus en ik roep het stadsbestuur met heel mijn hart, mijn groen kloppend hart op om meer te investeren in klimaatadaptatie en fors meer budget te voorzien voor ruimte en natuur.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. En ik geef het woord aan de heer Baeck.

BAECK: Ja, ik hoor Kristof dat graag allemaal zeggen. Maar als ik mij niet vergis, komt er straks ook een voorstel om meer dan 1 miljoen uit te geven aan bonnen. Allé, ik stel dan voor, dat we die misschien dan ook wat efficiënter inzetten.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. Ik zie dat de heer Wymeersch nog het woord vraagt.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Even een korte reactie op zowel collega Baeck als op collega Van Gansen. Ik hoor het u graag zeggen, collega Baeck en ik sta daar volledig – samen met u hé – voor gezondheid, milieuvriendelijkheid, groene omgeving, duurzaamheid en noem maar op. Maar u maakt altijd hetzelfde foutje. U gooit dat in één ketel samen met klimaatverandering. Het ene heeft in wezen weinig met het andere te maken. Trouwens, klimaatverandering is niet van deze tijden hé. Hier zijn tijden geweest, dat hier palmbomen groeiden en hier zijn tijden geweest dat hier mammoeten en ijsberen en sabeltijgers in de sneeuw lagen rond te dollen hé. Dus klimaatverandering is één, opwarming van de aarde is iets anders. En dat we moeten opletten voor de CO₂-uitstoot, dat is een feit dat juist is. Maar aan de andere kant hoor ik dan – en dan pik ik in op wat collega Van Gansen zegt – over die fossiele brandstoffen. Allemaal voor mij niet gelaten hé. Maar aan de ene kant zegt men, de kerncentrales moeten dicht. Kerncentrales, CO₂-uitstoot zero. CO₂, zero. De nieuwe generaties ook zero. En als we dan kijken dan, kerncentrales in Duitsland allemaal weg hé. Worden gesloten. En die ontginnen bossen om terug bruinkool te kunnen ontginnen. Dat is dan het grote voorbeeld, Duitsland, want die zijn tegen de kerncentrales. Jullie gooien alles in één pot en ge haalt eruit wat u goed uitkomt. We zijn tegen, we zijn tegen overdreven CO₂-uitstoot, dat is een feit, omwille van de gezondheid, de duurzaamheid, omwille van het feit dat dit inderdaad in de hand kan werken, dat we groen moeten gaan aanplanten. En daar zitten collega Van Gansen en ik op dezelfde golflengte. Maar u maakt van alles een amalgaan en waar u niet over spreekt - ... (?) – wat gaat het kosten. Want jullie hebben allemaal fantastische droombeelden, maar wie gaat het betalen? De gewone burger, maar dat zegt u aan de gewone burger niet.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik zie geen tussenkomsten meer. Nee. Dan, schepen?

DE MEESTER: Ja, ik ga proberen op alle punten te antwoorden, maar het is en ik heb duchtig - de mensen hier in de zaal zullen dat beamen – druk aan het schrijven geweest, maar ik hoop dat ik alle verschillende punten goed genoteerd heb. Wat mijnheer Maes betreft, ik denk dat we inderdaad eens bij Waasland Klimaatland moeten gaan kijken wat er juist met de cijfers gebeurd is. Onze referentie is op dit moment Incijfers.be, waar je de vergelijking – dat is de Vlaamse website waar je wat cijfergegevens - ... Ja, maar ik kan ook de website raadplegen en ik zie inderdaad, dat die niet overeenkomt, wat inderdaad vreemd is. En we krijgen soms voorlopige cijfers en dan definitieve cijfers. En misschien zit daar een verschil. Hoe dan ook, in de officiële cijfers zien we daarin voor 2017 onze CO₂-besparing ten opzichte van 2011 dat die 5,3 % bedroeg. Dat is inderdaad verre van de doelstelling van 2020, die we moeten halen.

Maar dat is niet 0 % dat is 26,5 % van die doelstelling die in 2017 behaald was. Wat alleen maar aangeeft ten eerste, dat er nog een weg te gaan is, maar ook ten tweede, als ge die cijfers vergelijkt met het Oost-Vlaamse gemiddelde van 2,9 en het Vlaamse gemiddelde van 2,6 dat er daar ook duidelijk een verschil is. En dat verschil is uiteraard ook te zien in de acties, die ondernomen zijn de voorbije jaren hé. We hebben als organisatie zelf heel wat acties ondernomen en dan verwijst ik ook graag ineens door naar wat mijnheer Van Gansen aanhaalt. Als we investeren in een aantal stadsgebouwen is dat natuurlijk ook om het energieverbruik van die gebouwen stevig naar beneden te trekken. We hebben bij beide gebouwen gekozen voor goede oplossingen, betaalbare oplossingen, maar ook goede oplossingen naar energieverbruik. Dat zijn gebouwen, die hier heel wat jaren moeten staan. Dus het is belangrijk, dat daar de juiste keuzes gemaakt worden. In het verleden is dat soms anders gebeurd. Dat is natuurlijk allé, een evolutie ook in de tijd. Maar hier is expliciet gekozen om voor de goeie methodes te kiezen, om ook voor de toekomst toe ons energieverbruik van onze gebouwen stevig omlaag te krijgen, wat bij de twee voorbeelden zeker het geval zal zijn. Op vlak van openbare verlichting, er is in het verleden al naar gekeken, zijn er stevige inspanningen gebeurd. Maar ook naar burgers toe, renovatietrajecten, energieleningen, bouwadvies. We hebben ook qua mobiliteit ook naar bedrijven toe, we hebben een energiecoachingtraject opgezet naar bedrijven toe. We hebben een netwerkgroep voor klimaatpioniers opgestart, die mekaar inspireren. En ook naar mobiliteit, naar mekaar inspirerend kijken wat goeie voorbeelden zijn om hun werknemers aan te zetten om op een andere manier naar het werk te gaan. We hebben de scholen mee op sleeptouw genomen via een energiecoach voor de scholen. En er is ook op voeding ingezet, volkstuintjes, ... (?) Het is maar een kleine greep uit acties, die het gevolg geweest zijn van de ondertekening in 2014 van de Burgemeestersconvenant 2020, waarmee dat ik wil aangeven, we hebben inderdaad nog een lange weg te gaan en ik hoop dat de ondertekening van deze convenant, waar ik het gevoel heb dat hier vanavond de meerderheid hopelijk voor is, dat dat ook opnieuw de motor kan zijn om een versnelling bij te schakelen. Die versnelling is nodig op ons niveau en ook op de andere niveaus. Dus we zullen die uitdaging gezamenlijk moeten aangaan met heel wat actoren. En wat betreft mobiliteit denk ik dat er heel wat mensen gezien hebben, dat we de evolutie naar een fietsstad maken. De discussie over het openbaar vervoer, die hou ik, die komt straks zeker aan bod. Ik denk dat daar een juiste lezing van de feiten ook belangrijk is. Uiteraard gaan we – en dat is ook toegelicht in de commissie – er gaat nog een evaluatie komen van de acties, die in het verleden plaatsgevonden hebben, welke dat er in de toekomst moeten plaatsvinden.

Ook daar weer gaan we net als in het verleden breed participatie rond organiseren om daar tot de juiste klimaatactieplannen te komen en de juiste klimaatadaptatieplannen te komen. Want – en dat is dan ook weer eventjes inspelend op wat mijnheer Van Gansen zei – adaptatie hadden wij – ook al was het geen verplichting – in 2014 al opgenomen in een hoofdstuk. Nu wordt het een, is dat een zeer duidelijk item. Zijn er twee grote poten. Mitigatie, het verminderen van de CO₂-uitstoot en adaptatie, het aanpassen van onze stad aan die nieuwe toekomst. Ik denk dat wij die adaptatie, dat er al een aantal dingen zijn waar we op de goeie weg zitten. Het lobbenstadmodel is een ruimtelijk model, dat rekening houdt met de opwarming van de stad. Als we spreken over het mobiliteitsplan zitten daar volgens mij de dingen juist. Als we spreken over het beleidsplan of het masterplan publieke ruimte worden daar keuzes gemaakt rond infiltratie, rond vergroening, rond CO₂-captatie. Dus dat zijn toch een aantal zaken, die ik toch wou meegeven. Wat mijnheer Wymeersch betreft, we kunnen over een aantal dingen misschien van mening verschillen, maar het is wetenschappelijk duidelijk onderbouwd, dat de sociale onrechtvaardigheid en de economische gevolgen alleen maar groter worden wanneer we nu niets doen. Dat uitstel alleen maar de factuur duurder zal maken. Dus ik denk dat het ook vanuit een – ge moogt er dan om andere redenen dan misschien van gedacht over verschillen – maar dat uitstel hier alleen de factuur zal opdrijven. Ik denk dat dat wetenschappelijk al genoeg onderbouwd is. Ik moet dat hier niet meer doen. Wat mijnheer Van Gansen aanhaalt, in alle grote – vandaar is het ook een programma – duurzaamheid in alle grote projecten die op stapel staan, wordt die duurzaamheid meegenomen. Ik heb het daarjuist al vermeld bij een aantal van die stadsgebouwen, die hij zelf in zijn voorbeelden gaf. Maar ook in de Grote Markt is vergroenen een zeer duidelijk punt, de circulariteit zeer duidelijk meegenomen. Dus het zijn zaken, die echt meer en meer ... We spraken 6 jaar geleden over transfer-sale thema's, maar we merken meer en meer dat dat echt tot diep in onze organisatie doordringt en in heel veel beleidsdomeinen terugkomt. En dat is ook zeer fijn om te merken, dat ook allé, niet fijn om te merken, dat is een goede vaststelling, dat in heel wat project en programma's, dat het niet vanuit duurzaamheid getrokken moet worden, maar dat de bevoegde diensten zelf die reflex meer en meer maken om de juiste keuzes te maken. En ik hoop dat ik nu alles aangehaald heb. Ik denk het wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer de schepen. Ik zie dat de heer Maes nog het woord vraagt.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, de cijfers die heb ik van dus de website "Waasland Klimaatland.be". Ik dacht dat dat de officiële website was, waar dus het Waasland al zijn gegevens verzamelt rond het klimaat en de CO₂-uitstoot.

Dus als die cijfers daar niet juist zijn, ja, dan stel ik toch wel voor, dat u dat snel meldt en repareert. Want dit zijn normaal gezien de officiële cijfers, die overal voor het publiek toegankelijk zijn. Maar goed. 5,3 % is ook nog niet 20 %. En in dat opzicht denk ik dat we toch ook wel een fors tandje moeten bijsteken. En ik verwijs toch nog maar eens naar mobiliteit en naar de coronacrisis, waarin dat we nu zitten. Maar waar we nu ook met het droogteprobleem zitten. Dus al die klimaatontkenners, sorry, maar we gaan die twee met mekaar moeten aanpakken. En we gaan ervoor moeten zorgen, dat er een investeringsbeleid wordt gevoerd, waarin dat er effectief geïnvesteerd wordt op zaken, die op langere termijn duurzaam zijn. Ik ga maar één voorbeeld geven, maar dat is weer rond mobiliteit. Als busbouwer Van Hool de enige is in Europa, die waterstofbussen bouwt, dan rijdt daar geen enkele bus van in Vlaanderen. Die voeren ze allemaal uit naar onze omringende landen. Waarom zetten wij daar niet meer op in? En dat kan het punt van de mobiliteit en de CO₂-uitstoot op dat vlak fors veranderen en ook op dat vlak een verbetering geven op vlak van vervoersarmoede. Maar soit, dat is nog een ander verhaal. Maar ik stel voor, dat we die cijfers snel correct hebben, zodanig dat we er een idee van krijgen.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ja, zoals ik zelf aangaf hé, ik denk dat dat een terechte opmerking is. Dat moet correct zijn. Maar ook voor alle duidelijkheid 5,3 in 2017 hé. Maar ook de cijferfetisj is, of allé, de cijferoefening is belangrijk, maar geeft in heel dit klimaatverhaal is het soms vooral belangrijk om te zien welke trends er zijn. En ik denk dat u inderdaad een trend op de juiste manier benoemd. We zien dat we in onze eigen organisatie duidelijk stappen vooruitzetten. We zien dat op het vlak van gebouwen, van de woningen van mensen, er stappen vooruitgezet worden, maar dat dat eigenlijk een versnelling kan gebruiken. Maar we zien dat er op mobiliteitsgebied inderdaad nog serieuze stappen moeten gezet worden. En ik denk dat dat een correcte lezing van de trends is. Ik denk dat het vooral belangrijk is om op die manier de cijfers te interpreteren. Want het zou bv. ook nu een fout signaal zijn om nu te kijken in 2020 en te zien dat bv. de economische, dat de coronacrisis een economisch luik natuurlijk gekregen heeft, ook een economische weerslag gekend heeft en daar dan uit te juichen en zeggen hoera, we zijn er, de CO₂-uitstoot is gedaald. Ik denk dat dat ook een verkeerde conclusie zou zijn. Dus ik wil mij er ook al voor wapenen. En ik denk dat het belangrijk is, dat we goed kijken naar de trends die ontstaan. De trends, waar we zelf ook mee vorm aan kunnen geven door beleid te maken op Sint-Niklaas-niveau en de bovenliggende niveaus. En ik denk dat dat belangrijk is om daarop in te grijpen.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

DE MEESTER: En de koppeling inderdaad – sorry – tussen het sociale, het duurzame, milieu, ik denk dat die hier zeer duidelijk aanwezig is. En ik ben blij, dat dat ook door de verschillende interpellanten aangehaald is.

VOORZITTER: Ja, ik dank u, schepen. Ik geef toch nog even het woord aan de heer Van Gansen, want die had via de chat nog het woord gevraagd. Dus u heb het woord.

VAN GANSEN: Ja, dank u wel, schepen, voor uw antwoord. Ik wil wel op één suggestie wijzen. Als het gaat over bouwprojecten hé, we zijn gewoon door de Europese, Vlaamse, federale wetgeving verplicht om renovaties energiezuinig te maken. Dus, ik heb ook gezien, dat heel veel stadsbesturen bouwprojecten verkopen als klimaatprojecten, maar persoonlijk zou ik dat niet doen. Waarom? Anders hebben we net voor 30 miljoen euro bouwprojecten verkocht als klimaatinvesteringen en ik zou dat toch liever echt in natuur zelf zien. En waarom? Bouwprojecten brengen altijd een CO₂-uitstoot extra met zich mee. Altijd. Het bouwen van bv. de Grote Markt, ja, dat heeft een enorme uitstoot gehad. Dat gaat over heel veel beton. Die beton opnieuw uitschieten en opnieuw beton gieten met af en toe een fontein en een boom, ja, dat resulteert nog altijd in meer CO₂-uitstoot natuurlijk, wat ge ook gaat zien in uw cijfers. Voilà, dat is mijn tussenkomst over een nieuwe begroting na corona. Geen probleem. Ik ga mijn vraag van ... (?) gewoon naar een andere gemeenteraad brengen, de volgende of misschien binnen ...

DE MEESTER: Ik wil daar nog heel kort eventjes op antwoorden.

VOORZITTER: Schepen?

DE MEESTER: Ik denk dat we, ook bij de projecten die u als voorbeeld gaf en waar ik in mijn repliek naar verwezen heb, leggen we de lat hoger dan wat wettelijk voorzien is. Ik denk dat dat ook belangrijk is. En wat de Grote Markt betreft, denk ik dat het ook goed is om inderdaad te kijken, we hebben daar die circulariteit duidelijk meegenomen in dat materialenhergebruik. Het is echt een oefening, waar we vragen om over na te denken. Ik denk dat dat aansluit bij uw tweede opmerking.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen. Dan stel ik voor, dat we rond dit punt stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan moeten die dat te kennen geven. En dat zie ik niet. Dus we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, dat is sp.a, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Dan zijn we gekomen aan de interpellaties. En de eerste interpellatie, daarvoor vraag ik of kijk ik naar raadslid Anneke Luyckx, stand van zaken in verband met de belasting op de leegstand van handelspanden. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, mijn interpellatie is vrij duidelijk. Zoals u wel weet, ... (galm, onverstaanbaar) ... een voorstel tot beslissing ingediend ...

VOORZITTER: Mevrouw, excuseer, mevrouw Luyckx, de schepen is nog niet in de raadzaal aanwezig. Dus misschien moeten we even wachten tot zij hier is. Want ik zie haar ook niet op de chat, dus ze zal onderweg ... Voilà, ze is aangekomen. Excuseer voor, maar dan geef ik u nogmaals het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel. Ja, zoals ik al zei, op de gemeenteraad van augustus vorig jaar heb ik namens mijn fractie een voorstel tot beslissing ingediend om de leegstandbelasting met betrekking tot de handelspanden aan te passen. En de schepen, die heeft mij toen gezegd, dat het voorstel ging bekeken worden. Ik heb daar achteraf de nodige, allé, nog een paar keren vragen over gesteld, onder andere in de aanloop naar de begrotingsbespreking. En toen werd mij geantwoord, dat ze daarmee bezig waren. En dat dat, allé, dat daar iets op het plan stond. En daarom heb ik de voorliggende vragen opgesteld om eens te horen hoever men daarmee staat. Dus ik zou daar graag antwoord op krijgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Ja, ik kan u meedelen, dat wij momenteel werken, samen met verschillende medewerkers van de dienst wonen en economie, plannen en vergunnen, financiën en dergelijke meer om het aspect, dat u hier voorlegt te bekijken en te onderzoeken. We hebben moeten vaststellen, dat eigenlijk gans die oefening enorm veel tijd vergt en dat dat eigenlijk wel een zeer grote opdracht is. Zoals u weet, hebben we in de gemeenteraad van december al een wijziging aangebracht, dat voornamelijk gericht was op het aspect wonen. Daarin is ook meegegeven, dat die oefening helemaal nog niet af was, meer specifiek naar handelspanden toe, maar ook naar woningen toe. Er is nu een voorstel, waaraan we bezig zijn om eigenlijk het leegstandsreglement eigenlijk te gaan opsplitsen. Enerzijds een apart reglement voor woningen en anderzijds een apart reglement voor gebouwen en bedrijfsruimtes van kleiner dan 500 m². Momenteel zit dit nog steeds vervat in één reglement. Waarom de opsplitsing? Omdat we dan op deze manier de problematiek, die u aanhaalt, doelgericht kunnen aanpakken en eigenlijk andere manieren van behandelen kunnen gaan toepassen, zowel voor handelspanden dan wel voor woningen. Euhm, we zijn daar dus momenteel mee bezig. Maar wat blijkt? Dat we toch wel een aantal andere aspecten ook moeten aanpakken, bv. de visie op pop-ups. Want u vraagt natuurlijk "kan er op korte termijn een handelspand benut worden, bv. door een academie, bv. door een culturele instelling en dergelijke meer". Dus we moeten daar een gedegen reglement over hebben. Anderzijds moeten we ook kijken binnen vergunnen of dit zomaar kan.

Want natuurlijk, een handelspand heeft een bepaalde functie, een kantoorgebouw heeft een bepaalde functie, een woning heeft een bepaalde functie. Vandaag de dag is het dus zo, als u het gebouw gebruikt voor een andere functie dan waarvoor het handelspand en/of de woning wordt gebruikt, dat dit niet kan gebruikt worden om eventueel een vrijstelling van leegstand te krijgen. Dus ook daar moeten we met de dienst vergunnen zeer goed kijken wat de mogelijkheden zijn. Dus, ik kan u zeggen, dat we ermee bezig zijn om het reglement op te splitsen, enerzijds. Dat we dan aan het kijken zijn wat er specifiek juridisch in de reglementering zowel naar wonen als naar handelspanden en bedrijfsruimtes, kleiner dan 500 m² moeten aanpassen, maar we moeten ook het juridische aftoetsen. Want in de voorstellen, die voorliggen in het kader van handelspanden moeten we zeer goed kijken, dat de belasting die we heffen niet juridisch voor discussie vatbaar is. En daarmee bedoel ik, ze mag niet discriminerend zijn in de eerste plaats. Dat is bijzonder belangrijk. En daarom moeten we toch ook gaan kijken wat is de doelstelling van die handelspanden, die bv. opgevuld worden in het focusgebied. Gaan we daar gedifferentieerd werken met handelspanden, die bv. buiten het focusgebied zitten? Dus ook daar voelt u al, dat dat toch wel een belangrijke oefening is, die zeer goed juridisch moet afgetoetst worden. Ook inspanningsverbintenissen van eigenaars, daar moeten we voor zorgen, dat die niet als subjectief kunnen geïnterpreteerd worden en dus ook weer voor een juridische discussie kunnen zorgen. Eens dat we uit die oefening zijn, ... (overschakelen naar bandopname 8) ... moeten we uiteraard ook gaan kijken welke mogelijke financiële impact dit heeft op de meerjarenplanning. En op basis daarvan zullen ook weer eventueel een aantal beslissingen kunnen genomen worden en een aantal andere mogelijk niet. Dus voilà, dat is eigenlijk een beetje waar we in vervat zitten. Momenteel loopt dit traject gelijktijdig. Is men voor wonen gelijktijdig aan het werken dan voor handelspanden. In het kader van de handelspanden zitten wij al iets verder. Ja, de vraag die we ons misschien moeten stellen, is of we de twee reglementen gelijktijdig moeten behandelen en verwerken of dat mogelijks de ene de andere zal vertragen. Dat is misschien nog een vraag, die we ons kunnen stellen. Bovendien moeten wij daar een enorm communicatietraject aan laten voorafgaan. Want wij kunnen niet zomaar een leegstandsreglement aanpassen, zonder dat eigenaars en dergelijke meer maanden van tevoren zijn geïnformeerd, zodoende dat zij ook eventueel initiatieven kunnen nemen om eigenlijk geen leegstand te hoeven betalen. Dus u ziet, wij zijn met die oefening bezig, maar ik kan u zeggen, dat omwille van ja, corona en we mogen het misschien niet altijd gebruiken, maar ik kan u zeggen dat corona dit traject even op een hold heeft gezet de laatste twee maanden.

Maar we zijn er zeker mee bezig en ik ga daar zo snel als mogelijk mee terugkomen binnen de mate van het mogelijke wat betreft de financiële impact op de meerjarenplanning en binnen een juist juridisch kader, dat we kunnen voorleggen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mevrouw Luyckx, ik weet niet of ik zie niets of u nog wilt antwoorden. Nee, oké. Goed. Ah ...

LUYCKX: Ja, mijn microfoon deed het eventjes niet. Ja, ik dank de schepen voor haar uitgebreide uitleg. Ik ben blij dat mijn voorstel op zo'n manier meegenomen wordt in het hele verhaal. En ik wacht dus nog even af in spanning over hoe het er allemaal zal uitzien. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Dan gaan we over naar de tweede interpellatie van raadslid Karel Noppe, verlichting fietspaden, innovatieve oplossing. Mijnheer Noppe, u heeft het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. In deze coronatijden zijn we redelijk beperkt in wat we mogen doen om buitenshuis te gaan, maar gelukkig mogen we nog wandelen en fietsen. En op die manier kwam ik eigenlijk een mooi voorbeeld tegen in onze buurgemeente Lokeren, waar op het fiets- en wandelpad tussen Lokeren-centrum en Eksaarde een appelblauwzeegroene strook was aangebracht. Nu, ik heb daar verder eens nagegaan waarvoor die eigenlijk dient. En het blijkt dat die strook reflecteert in het donker en op die manier eigenlijk een alternatief vormt voor gewone klassieke verlichting, straatverlichting, die daar niet toegelaten is, omdat net dat stukje fietspad in natuurgebied ligt. En eigenlijk krijgen we op die manier een innovatieve oplossing, die zowel de veiligheid van fietsers en wandelaars verzoent met de bescherming van de natuurwaarden. Ik vond dat geen slecht idee, geen gek idee en ik vroeg mij dan ook af, schepen – dat zijn een 4-tal vragen die ik u wou stellen – of het stadsbestuur ook in onze stad zou willen overwegen om dergelijke stroken aan te brengen op locaties, waar ze effectief een meerwaarde bieden. Ik denk dan aan plaatsen, waar klassieke verlichting niet toegelaten is of niet wenselijk is. Een heel concreet voorbeeld is bv. al de Weimanstraat in Sinaai. Het is al een aantal keren ter sprake gekomen. Loopt ook door het stiltegebied. En daardoor kan er geen straatverlichting voorzien worden op het zeer mooi aangelegde nieuwe fietspad, wat bijzonder jammer is. Dus dat is de eerste vraag, schepen. Staat het stadsbestuur daarvoor open? En dan meer in detail ook voor de Weimanstraat ziet u dat dat een mogelijke oplossing zou bieden? En daarnaast ook de vraag of u nog andere mogelijkheden ziet of toepassingen van die techniek in onze stad, waarbij ze eigenlijk ja, de fietsveiligheid kunnen verhogen? Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Bedankt voor de vraag. Het is misschien wel belangrijk, want het is een interessante vraag, belangrijk om te stellen, dat vanuit fietsperspectief, ja, wij zelf als stad verlichting essentieel vinden. Herinner u ook de verlichting van het Pietje Waaspad, dat we ook dankzij middelen van Interwaas hebben kunnen realiseren. Het duidt het wegverloop van een fietsroute aan, ondersteunt de continuïteit van het netwerk en verlichting draagt ook bij tot de verbeterde zichtbaarheid, waardoor je kan aannemen, dat ook de verkeersveiligheid toeneemt. Indien de situatie het toelaat, zal verlichting steeds geïmplementeerd worden langs fietspaden. Dat doen we voor de eigen fietspaden, die in ons eigen beheer zitten, maar wij dringen daar ook op aan bij het Vlaams gewest om verlichting langsheen fietspaden, langs gewestwegen, zoals het fietstraject van de N41, te plaatsen. Een punt, dat raadslid Bilici verschillende malen heeft naar voorgebracht. En waar hij mij heel vriendelijk elke maand nog eens aan herinnert. Op sommige stukken is het niet mogelijk om verlichting te plaatsen. Is het een zeer dure oplossing om verlichting te plaatsen. En soms mogen we er ook geen plaatsen, zoals het voorbeeld van de Weimanstraat. Wij waren al eerder op zoek naar een aantal ja, voorbeelden van zijn er andere middelen om dat te doen. En het aanbrennen van zo'n retro-reflecterende koudplast is volgens ons inderdaad een prima oplossing - we zijn dan ook eens gaan kijken ter plaatse naar aanleiding van uw vraag – om de fietspaden waar moeilijk verlichting kan geplaatst worden, toch enigszins veiliger en verlicht te maken. Er is ondertussen contact opgenomen met de leverancier van het product om te kijken wat mogelijk is. En de Weimanstraat is inderdaad een uitgelezen plaats om dat te doen. Kan het daar, is een eerste vraag? En ten tweede, tegen welke kost? Wij verwachten daar binnen de kortste tijd een antwoord op. Indien de ervaringen positief zijn, met name voldoende zichtbaarheid, kwaliteit en stroefheid ook heeft, valt het te overwegen om deze in nieuwe projecten toe te passen. En inderdaad, er zijn er wel een aantal, maar één van de ja, hot items op onze agenda is de verbreding van de Stropersroute, de zogenaamde F411 Mechelen-Terneuzen, de verbinding tussen Sint-Niklaas en Hulst, om daar bij de verbreding te overwegen om dit eerst te leggen, als blijkt dat de plaatsingskost voor fietsverlichting te duur is of te moeilijk wordt in die omstandigheden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Nog even het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Ja, dank u wel, schepen, voor uw antwoord. Ik ben blij, dat daar positief op wordt ingegaan op het voorstel. En ik hoop dat er dan ook een positief gevolg aan komt en dat we nog vóór de donkere maanden om het zo te zeggen voor de Weimanstraat op dat moment al een oplossing hebben. En ik ben dus zeer benieuwd op welke andere plaatsen het ook nog kan dienen dit voorstel. Bedankt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Noppe. Nog even het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Schepen, het gaat hier niet alleen over appelblauwzeegroen, maar ik wil het nu even hebben over fietspaden, die in het donker en in het bruin of bruinrood zijn aangebracht, bv. in de Tuinlaan in Belsele, maar ook in andere lanen en straten, waar niet alleen de fietssuggestiestroken, maar ook fietspaden zo zijn ingekleurd. Nu heb ik om de voornoemde straat niet opnieuw te noemen, de Tuinlaan dus, moeten vaststellen en anderen men mij, dat die kleur aan het ja, aan het verslijten was. En men heeft daar een herstel aan toegebracht met zwarte pek denk ik. Hobbelig, lelijk, onveilig, het water blijft er opstaan, putten en bulten. Met andere woorden, van dat mooi gekleurde rode fietspad schiet dus niets meer over. Ik vraag mij af hoe dat kan? Kan er geen verzorgd werk afgeleverd worden? Kan er geen goed werk afgeleverd worden? Kan er geen veilig werk afgeleverd worden? Met andere woorden, wordt dat een systeem, dat men gewoonweg wat plak- en pleisterwerk doet of gaat men structureel terug onze fietspaden op een deftige manier onderhouden?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

HANSSENS: Ja, kort, voorzitter. Het gaat hier om plaatselijke herstellingen in de Tuinlaan, waar men de grootste noden probeert op te vangen op korte termijn, zodat er geen ja, putten of gevaarlijke situaties ontstaan. Is dat de stijl van werk dat we fantastisch vinden en de stijl van werk waarbij dat we zorgen voor veiligheid en comfort? Uiteraard niet. Maar wij houden een lange lijst bij van straten, die het verdienen om geherasfalteerd te worden of in het slechtste geval waar fietspaden moeten geslemd worden. En die lijst wordt constant bijgestuurd. Maar u zal het met mij eens zijn, dat er een aantal straten in onze stad zijn, die het erger te verduren krijgen dan de Tuinlaan. Maar ik kan u verzekeren, ik zal dat niet uit het oog verliezen en die op de lijst houden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan geef ik het woord terug aan de heer Wymeersch voor de 3^e interpellatie, nl. maatregelen ten behoeve van de horeca in het licht van uitspraken van minister De Croo.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Schepen, ik moet u bedanken en proficiat wensen. Ik heb deze avond vernomen van de schepen van financiën, dat er dus een maatregel zal bekendgemaakt en goedgekeurd worden op de gemeenteraad van juni aangaande de volledige intrekking van de belasting op de terrassen voor het jaar 2020. U gaat daarmee – misschien was dat ook niet de bedoeling, maar het is toch maar zo – in op een vraag en op een voorstel dat ik hier vorige maand aan deze raad had voorgelegd. Maar daar gaat het niet over. Het is een prachtig initiatief en ik bedank u daarvoor.

Maar een 14-tal dagen geleden – het was zelfs zolang nog niet – werden wij getroffen door een interview van de minister van financiën van dit land in een niet nader te noemen tijdschrift – Trends dus – over het belang van de horeca. En twee zinsneden sprongen daaruit en ik citeer “We zullen de keuze moeten maken of we nog een horecasector willen in België”. Dat is natuurlijk iets om over na te denken. En dan nog iets “Willen we nog wel horeca in België, want dat is een sector met weinig kapitaal en weinig winst”. Als ge dat leest als geïnteresseerde en als ge dat leest als horeca-uitbater, dan rijzen uw haren te berde. Ik denk dat het allemaal zo simpel niet is. Hij heeft natuurlijk gelijk als hij zegt dat de horeca een sector is, waar weinig kapitaal is, waar weinig winst gemaakt wordt, waar weinig geld is. En dat er inderdaad moet, dat er keuzes moeten gemaakt worden niet of we nog een horeca willen in dit land, maar waar we met de horeca naartoe willen en wat we bereid zijn te doen om deze horeca een steuntje in de rug te bieden en te redden. En de volgende dagen heeft hij zich dan ja, heeft hij dan een aantal voorstellen gedaan, die eigenlijk geen voorstellen zijn. Want het komt erop neer, hetgeen waarvoor ik vorige maand al gewaarschuwd heb, dat het verplaatsingen zijn, dus uitstel van betaling of het zijn maatregelen die geen zoden aan de dijk brengen. Want de horeca sukkelde of kampt in feite met twee problemen. Ten eerste, dikwijls een gebrek aan liquiditeit. Dat kan tijdelijk, kortstondig worden opgelost door een aantal betalingen vooruit te schuiven, niet in te vorderen, maar daarmee lost men het probleem niet op. Gevaarlijker en belangrijker is het gebrek aan heel wat, dat heel wat zaken niet voldoende solvabiliteit hebben. En natuurlijk, als ge geen liquiditeit hebt, kunt ge moeilijk een solvabiliteit aankweken. Een spaarpotje kunt ge niet zomaar uit de lucht plukken. En ik denk niet dat het de taak is van een overheid om een spaarpotje te sponsoren. Hoe kan men de horeca aan een spaarpotje helpen en dus een solvabiliteit verhogen? Door een aantal maatregelen, fundamentele en structurele maatregelen te treffen, die hen de mogelijkheid geven om die solvabiliteit op te krikken, om die spaarpot aan te leggen. En dat zijn dus het verminderen van belastingen. Dat kan men op regionaal vlak. Dat kan men op federaal vlak. En dat kan men dus ook op lokaal vlak. En u heeft daar inderdaad een eerste aanzet toe gegeven, u en het college, door die terrasbelasting in 2020 niet te innen. Is dat daarmee voldoende? Neen, dat is een druppel op een hete plaat. Ik heb ook een aantal andere suggesties gedaan, bv. – en dat is veel belangrijker – het niet-innen in 2020 en misschien in een aangepaste vorm voor de horeca en voor de middenstand in het algemeen in de verdere toekomst ook, het niet-innen van de bedrijfsbelasting. En daarmee, zo stilletjesaan, kunnen de sectoren – middenstand en vooral horeca – dan ook hun solvabiliteit opkrikken als ze dus terug op een deftige manier kunnen werken. Ik lees dat hij – en dat zal u misschien ook antwoorden – denkt aan het invoeren van een carry back-mogelijkheid.

Een structuur, een werkwijze waarbij de huidige verliezen worden ingedekt door de vroegere winsten. Dat is natuurlijk, dat gebeurt op dit ogenblik in de landbouwsector, maar dat is natuurlijk helemaal iets anders als in de horecasector, waar meestal eigenlijk geen winsten gemaakt worden. Dus dan kunt ge op carry back eigenlijk geen beroep doen, omdat er niets te carry back-en is in feite. Ik wil er maar mee aanhalen, mevrouw de schepen, dat het allemaal zo simpel niet is. En dat we in feite afhangen - en de horecasector zeker op de eerste plaats - wat betreft het financiële en het fiscale van maatregelen op federaal en soms ook op Vlaams gebied, zoals accijnzen, btw en dergelijke, waar zij vragende partij zijn. Dit debat gaan we hier niet voeren, want dit is hier het moment niet. Maar de vraag is, bent u akkoord met de stellingen, die door uw partijgenoot en minister van financiën De Croo zijn geuit, dat er inderdaad de horeca met een zwaar probleem zit? Dat er daar weinig kapitaal en weinig winst is, wordt verdiend. En dat wij inderdaad de keuze moeten maken of wij nog een horeca willen en welke horeca. Op die laatste vraag had ik graag hier - wat betreft het lokale vlak - een antwoord gekregen, willen we hier in Sint-Niklaas de horeca nog en welke horeca en wat wilt u nog doen en zult u nog doen en kan u nog doen op lokaal vlak om niet alleen de liquiditeit van de horecabedrijven te helpen, maar ook vooral een steuntje te geven in de opbouw van een solvabel bedrijf?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan mevrouw de schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel, mijnheer Wymeersch, voor uw vraag. Alhoewel ja, dank u wel, een deel zou ik u niet voor willen bedanken, maar ik zal wel antwoorden. U weet zeer goed, dat de opinie, waarnaar u verwijst en de uitspraken die minister De Croo heeft gedaan, dat dit fake news is. U weet dat zeer goed. Dit is misleidende informatie. Stemmingmakerij, eigenlijk deze informatie met opzet verspreid en nadien zelfs nog zonder excuus. Verder wens ik daar niet over tussen te komen op die vraag. U weet zeer goed hoe belangrijk horeca is en ik denk iedereen in deze gemeenteraadzaal beseft dit maar al te goed. Dus de eerste vraag met betrekking tot minister De Croo hoefde zeker niet. Het spreekt voor zich, dat de horeca een belangrijke sociale rol speelt en er werd dan ook al geprobeerd om in de mate van het mogelijke de horeca te ondersteunen. In de eerste plaats hebben we gezegd "de factuur van de terrasbelasting van 2019, die hoeft u niet onmiddellijk te betalen, die betalingen stellen we uit". We zijn begonnen met de halvering van de terrasbelasting. We hebben toen ook gezegd van oké, ja, we weten dat we waarschijnlijk nog maatregelen gaan moeten nemen, maar laat ons afwachten wat op andere niveaus beslist wordt hoelang de horeca moet gesloten worden en dergelijke meer.

Op basis van die situatie zijn we zeer snel tot de beslissing gekomen om eigenlijk de terrasbelasting van 2020 volledig af te schaffen. Momenteel zijn we aan het bekijken in welke mate dat we de horeca kunnen tegemoetkomen in uitbreiding van terrassen. Dat is een zeer moeilijke oefening, want niet elke horecazaak heeft een terras. Je hebt daar locaties, waar het veel gemakkelijker kan gebeuren. Je gaat locaties hebben, waar dit bijzonder moeilijk is, laat staan onmogelijk is. Dus ook dit weer zullen zaken zijn, die we vanuit het stadsbestuur onderzoeken, samen met de mensen van de horeca, maar waar we weet van hebben, dat we daar ook alweer niet iedereen gaan ondersteunen. Maar ik wil nu eerst werk maken van die oefening, omdat dat volgens mij de belangrijkste oefening is bij de opstart van de horeca, dat zij voldoende ruimte hebben en voldoende mensen kunnen bedienen eens de beslissing van de nationale veiligheidsraad is genomen, dat de horecazaken terug open mogen. Anderzijds hebben we gezegd van kijk, binnen het focusgebied, binnen het centrummanagement, als er zaken zijn die samen initiatieven nemen – en dan wordt er vaak gedacht aan handelszaken, maar dat geldt ook voor de horeca – dan gaan wij als stad/centrummanagement in het focusgebied kijken op welke manier dat we die initiatieven van de horeca kunnen ondersteunen. We gaan ditzelfde ook doen in de deelgemeenten. Ik denk dat dat belangrijk is, maar ik denk ook dat het bijzonder belangrijk is, dat er initiatieven komen van de horeca. Dat er voorstellen komen van de horeca zelf. In heel veel gemeenten – want men doet dat hier graag, vergelijkingen maken met gemeenten, kijken wat ze daar doen voor handelaars, kijken wat ze daar doen voor de horeca – ik zeg we kijken naar Sint-Niklaas en wat we hier willen realiseren. Want als ik die vergelijking moet maken, dan moet ik ook vaststellen, dat jammer genoeg ondanks dat ik dat al van voor corona aan het bepleiten ben, zeer weinig horecazaken samenwerken. En elkaar echt alleen maar zien als concurrenten in plaats van een aantal entiteiten, die gezamenlijk voor de sfeer en beleving in onze stad zorgen. Dus ik ben een enorme promotor om te vragen aan de horeca “geef ons een aantal suggesties, doe suggesties, we gaan ze één voor één bekijken en we gaan ze vanuit de stad ondersteunen”. Anderzijds – en het is in het begin van de gemeenteraad eens aangehaald – eigenlijk het initiatief van de ballonnen, waarmee dat we de hulpverleners en de mensen uit de zorg willen ondersteunen. Ook daar is er door het college beslist, dat elke ballonvaarder, die deelneemt, die mensen uit de zorg en mensen uit de hulpverlening een plaats in hun mand geven, dat wij die ook een waardebon van 50 euro gaan geven om te consumeren in onze lokale horeca. En dat vind ik bijzondere initiatieven. Omdat initiatieven zijn waar we eigenlijk ja, het ballongeburen van de stad, het feit dat we onze horeca moeten ondersteunen, eigenlijk bundelen aan elkaar. En ik ben bereid en gans het stadsbestuur is daartoe bereid om zulke initiatieven meer en meer te ondersteunen.

Maar dan worden die echt gedragen vanuit de horeca. En ik voel meer voor zulke initiatieven dan voor een aantal voorstellen, die u aanreikt. U weet ook, als wij de bedrijfsbelasting afschaffen, dat dat over 3 miljoen gaat. Dat je bij belastingen niet zomaar een onderscheid kan maken wie solvabel is, daar gaan we de belasting laten vallen en bij een ander niet. Ben je een ondernemer, een handelaar of een horeca-uitbater, we gaan daar een beetje discriminerend in zijn. Zo eenvoudig ligt het niet. Maar, ik blijf het nogmaals zeggen, horeca verenig u, neem initiatieven en die zullen wij zeker ondersteunen. En ik ga zeker niet zeggen, als blijkt bij de opstart van de horeca en er additionele ondersteuning nodig is, dat dat telkenmale ook voorgesteld gaat worden binnen het college en zal besproken worden. Daarvoor hebben we ook een taskforce, die wekelijks samenkomt met handelaars, met horeca-uitbaters, met mensen van Unizo, met mensen van Horeca Waasland en dergelijke meer. Dus we zitten daar kort op de bal, maar we willen eigenlijk geleidelijk aan op basis van de behoeften, die zich voordoen, eigenlijk nieuwe initiatieven gaan nemen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie ... Ja?

VAN DER COELDEN: Ik denk dat we een kans gemist hebben om de interpellatie van Christel Geerts te koppelen aan ...

VOORZITTER: Dat wou ik net ...

VAN DER COELDEN: ... de interpellatie van Frans Wymeersch. En mevrouw Geerts zit klaar.

VOORZITTER: Ja, ik had niet gezien, dat ze ... Want ik dacht, ze zal misschien iets laten weten, omdat ze natuurlijk ook in het rijtje van de Covid-maatregelen zou gepast hebben. Ik was aan het kijken of zij wou tussenkomen. Maar, mevrouw Geerts, als u dat wilt, dan geef ik u graag het woord om daarover te spreken.

GEERTS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal proberen het zeer bondig te houden. Mevrouw Somers, ik denk dat u inderdaad een mooi overzicht gegeven hebt van zaken, die nu al genomen worden rond die belastingen, de uitbreiding van terrassen waar u mee bezig bent. Dus ik denk dat dat allemaal zeer goede zaken zijn. Wat ik u heel specifiek wou vragen en dat stond ook in mijn vraag, dat je zegt ja, er is overleg met de horeca ... (overschakelen naar bandopname 9) ... Anderzijds horen wij dan toch soms wel, allé, dat mensen zich toch nog niet voldoende betrokken voelen. Dus mijn vraag is, is het mogelijk om ons eens de samenstelling van die taskforce, om dat eens over te maken. U hoeft daar wat mij betreft nu niet op in te gaan, maar dan hebben we die informatie en dan kunnen we ook een aantal zaken duiden. Een andere bekommernis – en die is u ook door één van de mensen uit de horeca persoonlijk overgemaakt – is dat men zegt ja, horeca dat is eigenlijk nog wel een heel ruim begrip.

Dat is mensen met eetgelegenheden. Dat zijn drankgelegenheden. Dat is soms mensen die eerder wat aanleunen bij evenementen. Dus dan is ook wel de vraag naar u toe om daar voldoende in te specificeren. Dus dat wou ik nog even duiden of u daartoe bereid bent, omdat mogelijk de noden en zeker de aanpassingsmodaliteiten daar wellicht zullen gaan verschillen. Dan in het overzicht dat we gekregen hebben van, het coronaoverzicht van de burgemeester was ook sprake van een budget. Nu was mij dat niet zo duidelijk. Hebt u een vast budget al vastgepind voor ondersteuning van de horeca of is dat iets wat je zegt, we laten de initiatieven komen. Want dat heb ik u nu vooral horen zeggen, dat je zegt de initiatieven, ik wacht op voorstellen en die wil ik ondersteunen. Ik denk dat dat een heel goede manier van werken is. Alleen weten mensen dat? Hebt u dat voldoende laten weten? Ik heb zowat het gevoel, dat er daar in de communicatie toch nog iets kan gebeuren. Nu, wat de communicatie betreft, ik zag vanavond op één of andere nieuwssite – ik weet al niet meer dewelke – de aankondiging van de terrasbelasting die wegvalt, maar ik zag ook dat u overweegt om straten af te sluiten. Daar zou ik dan toch, dat stond niet in mijn vraag, maar bon, als ik dat nu op het nieuws moet lezen, dan denk ik dat het goed is, dat u daar een beetje duiding over geeft. En dan had ik nog één specifieke vraag. Ik heb tijdens het marktbezoek vastgesteld, dat er bepaalde cafés waren, die een take-away georganiseerd hadden. Blijkbaar is dat in overleg met de stad. Ik heb mij geïnformeerd over de voorwaarden, waarbinnen dat men dat mag doen. Maar ik heb toch ook vastgesteld, dat die niet overal evengoed werden nageleefd. Dus misschien dat u daar toch ook eens iets over kan zeggen, zodanig dat dat voor ons ook als raadsleden dat duidelijker is. Dat was het ...

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mevrouw de schepen?

SOMERS: Ja, dank u wel voor al uw vragen. Ik ga proberen er allemaal op te antwoorden. Als ik er eentje zou overslagen, moet u erop wijzen. Er is effectief beslist dus van te gaan kijken naar een uitbreiding van terrassen. Er is een lijst opgesteld van alle horecazaken. En zoals u aangeeft, is daar een enorme diversiteit in. Ge hebt gewone, pure cafés. Ge hebt cafés die een klein beetje eten geven. Ge hebt restaurants, ge hebt ook discotheken of meer danscafés. Allé, het is eigenlijk een zeer diverse verzameling van ondernemers, laat ons zo zeggen. Vanuit het horecaoverleg, dat er maandelijks georganiseerd wordt, is er al meermaals ja, proberen te kijken naar waarom eigenlijk weinig horeca betrokken is bij dat horecaoverleg. Er worden ongeveer een 75 horeca-uitbaters uitgenodigd. Dat zijn op ons grondgebied de horeca-uitbaters, die aangegeven hebben dat zij wensen uitgenodigd te worden voor het horecaoverleg. Zijn ze dat allemaal? Uiteraard niet.

Bij elke nieuwe horecazaak dat er komt, wordt er ook meegegeven van kijk, er is elke maand een horecaoverleg, als u daar wenst aan deel te nemen, laat ons dat weten en wij nemen u mee op in de lijst voor de uitnodiging te krijgen. Blijkt dat van die 75 eigenlijk ja, eens 10, eens 12 mensen effectief aan het horecaoverleg deelnemen. Dat zijn meestal horeca-uitbaters van het focusgebied. Dus dat moet ook gesteld worden, dat er eigenlijk weinig horeca-uitbaters aan deelnemen vanuit de deelgemeenten. Er was toen – en dat is ook al een keer ter sprake gekomen en gevraagd geweest in voorgaande gemeenteraden – van toch ook eens naar die deelgemeenten te gaan. Ik kan u zeggen, dat juist voor corona de afspraken voor Nieuwkerken en Belsele vastlagen en niet hebben kunnen doorgaan, jammer genoeg. Maar in dat horeca-overleg wordt er ook gevraagd van ja, zouden we dat horecaoverleg niet meer opsplitsen naar de specialisatie van de horecazaak? En op die manier gaat er misschien meer betrokkenheid komen. Ik heb gezegd van oké, ik wil dat doen, ik wil daar praktisch over nadenken hoe we dat kunnen doen. Echter nu, bij de oefening ... Ja, echter nu bij de oefening dat we aan het doen zijn voor de terrassen wil ik nu juist wel die opsplitsing niet maken, omdat dat ook zeer moeilijk is. Dat is iets zeer specifiek. Dus ik zou voorstellen van nu in coronatijden echt specifiek en op sommige momenten per plein te gaan werken, op andere momenten op individuele basis te gaan werken met de horeca. Dat gaat een hele oefening zijn, maar ik denk dat dat de beste oefening gaat zijn, omdat we geen algemene regel kunnen maken algemeen voor de horeca. Eens dat corona en het normale leven terug wat op gang komt, wil ik kijken op welke manier dat het horecaoverleg op een andere manier kan gestructureerd worden. Daarnaast hebben we een taskforce met Unizo. Daarin zitten de mensen van economie, horecacoach, centrummanagement, daar kunnen ook een aantal andere schepenen aan deelnemen indien zij dat wensen, dat is met afgevaardigden van Unizo en dat is met een afvaardiging van Horeca Vlaanderen en Horeca Oost-Vlaanderen die ook mee daar inzitten. Dus dat zijn geen individuele horeca-uitbaters. Alhoewel ik wel moet zeggen, dat die afvaardiging ook wel een horecazaak in Sint-Niklaas hebben. Dus ik denk dat ik daar geantwoord heb, maar misschien moeten we eens kijken op welke manier eigenlijk die bespreking van die taskforce samen op de website Ondernemen in Sint-Niklaas kan komen, wat daar besproken is geweest in het kader van horeca, dat we dat toevoegen aan de verslagen van het horecaoverleg. Dat kan ik misschien alleszins al naar communicatie toe naar de horeca al meenemen. In het kader van de uitbreiding van de terrassen kijken we of er een mogelijkheid bestaat om straten af te sluiten. Dat was eigenlijk een mail, die we kregen van de pers, waarin dat we 5 vragen hebben gekregen, waar elke centrumstad met ja of neen moest op antwoorden. Dus dat waren heel beknopte vragen. Denkt u aan het uitbreiden van het terras? Ja.

Gaat u daarvoor in overleg met de horeca? Ja. En allé, dat was heel weinig. Ik denk dat we alles moeten bekijken. En als we op sommige momenten een parkeerplaats moeten opofferen, dat we dat als dat echt heel veel waarde geeft naar de horecazaken, dat we dat ook moeten overwegen. Als we een straat moeten afsluiten – en ik heb het dan specifiek over het Stationsplein in de eerste plaats – waarom? Omdat daar sowieso vanaf juli gewijzigde verkeerssituaties zich gaan stellen. Dat is gepland, dat zit in de pijplijn. Die communicatie naar de mensen is gebeurd. Dus eigenlijk kan je eigenlijk gans die hoek aan het Stationsplein, richting Prins Albertstraat denk ik als ik, want ik en straten zijn niet zo goed, ja, heb je in heel die hoek eigenlijk weinig doorgaand verkeer, waardoor dat we daar extra mogelijkheden krijgen. Ik ben aan het kijken met schepen Hanssens of we in de maanden juli en augustus iets gelijkaardigs kunnen doen rond de markt, waarbij dat we de markt autoluw gaan maken in de vakantieperiode, om zo veel meer mogelijkheid te geven aan de horeca. Die oefening is bezig. Ik ga, allé, ik kan daar niet op vooruitlopen, maar ik kan alleen maar zeggen, als u in het kader van bepaalde horecazaken of een groep van horecazaken een aantal suggesties hebt, geef ze gerust door en we gaan het allemaal één voor één bekijken. En dan nog een laatste vraag, take-away. Zoals u weet, is take-away van maaltijden doorgelaten. We hebben gezegd van oké, ja, als je take-away organiseert en je geeft daar drank bij, laten we dit toe op voorwaarde dat de dranken gesloten zijn en verpakt. Dat geldt voor iedereen. Ik weet zeer goed, dat er 2 zaken geïsoleerd worden, maar dat is heel gemakkelijk om dat te doen, maar ik denk dat er meer dan 50 zaken zijn op ons grondgebied, die het vandaag de dag doen. Allé en dat is ook levering aan huis hé. Want dat is ook alleen een maaltijd, wat je mag gaan leveren aan huis hé. Ge moogt daar in stricto sensu ook geen fles bij geven. Maar laat ons toe van te zeggen, dat je een sector, waar het moeilijk is, allé, dat we hier redelijkheid moeten gebruiken. Wil dat zeggen, dat een horecazaak een café buiten moet worden? Neen. Zeker niet. En daar zijn we wekelijks in overleg met de veiligheidscel. En we volgen dat wekelijks op. En we hebben daar ook wekelijks communicatie met de horecazaken, waar mogelijk opmerkingen over gemaakt worden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mevrouw Geerts, u vraagt het woord?

GEERTS: Kort ja. Ik dank de schepen voor het zeer duidelijk antwoord. Ik begrijp alleen niet op het einde wat u bedoelt om te zeggen, dat er zaken geïsoleerd worden. Mijn vraag was informatief. Ik heb bepaalde zaken gezien. Ik ben niet ter controle geweest in heel de stad. Dus dat allé, dat viseren, dat zou ik maar terugnemen, moest ik van u zijn. Ik viseer niemand. Ik heb mij gewoon proberen te informeren.

SOMERS: Mevrouw Geerts, dat is een algemene opmerking, die ik niet maak naar u, maar waarvan ik voldoende op de hoogte ben en voldoende communicatie heb, zodoende dat ik weet dat het zo is. Ik zeg niet dat dat u bent als persoon of als partij of als fractie.

VOORZITTER: Ik dank mevrouw de schepen en mevrouw Geerts voor hun inbreng. Ik zie dat de heer Wymeersch ...

WYMEERSCH: Ja, nog een klein repliekje hé, als dat mag van u?

VOORZITTER: Ja, u mag.

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de schepen. Eén, ik noteer, dat Trends blijkbaar tegenwoordig zich bezighoudt met fake nieuws. Dat hou ik voor uw rekening. Voor de rest laat ik mij daar niet over uit. U spreekt dat, u zegt dat het niet-innen of het gedeeltelijk niet-innen van de bedrijfsbelasting, dat dat inherent, dat dat zou inhouden dat er gediscrimineerd wordt of gediscrimineerd zou kunnen worden. Ik vraag mij af hoe. Als ik het voorstel gedaan heb en het was niet te nemen of te laten, ik heb de suggestie gedaan om inderdaad – en de schepen van financiën heeft het hier gezegd – dat kost inderdaad 3 miljoen. Moet dat voor een heel jaar zijn? Moet dat voor een half jaar zijn? Dat laat ik in het midden. Maar ik vraag, ik heb voorgesteld, gevraagd om een structurele belastingvermindering toe te kennen aan de middenstand. Niet alleen aan de horeca, maar aan de middenstand. En daar zit dus de horeca bij. Zit heel het bedrijfsleven bij. Als ge de bedrijfsbelasting pakt, pakt ge het voor iedereen, punt. Dus ik zie daar niets discriminatoir in. En de andere initiatieven, hoe leuk en goedbedoeld ook en die zullen allemaal prachtig zijn en vanuit de horeca komen en goed besproken zijn, maar dat lost de liquiditeit, goed, dat is een aantrekkingskracht bevorderen van de horeca. Dat is een beetje pro-imago verbeterend voor de horeca. Maar lost de liquiditeitsproblemen en zeker de solvabiliteitsproblemen van de horeca niet op. 50 euro daar, 20 euro ginder. Het is allemaal leuk, het is goed, het is goedbedoeld en het is prachtig, alle beetjes helpen. Maar structureel brengt dat niets aan de dijk. En ik weet dat we daar op lokaal vlak weinig aan kunnen doen, maar de instrumenten die we hebben, vind ik dat we die minstens moeten bekijken in hoeverre dat we die kunnen gebruiken om aan de solvabiliteit van de horeca en middenstand tegemoet te komen.

VOORZITTER: Nog kort een repliek van de schepen.

SOMERS: Ja, mijnheer Wymeersch, ik denk dat het misschien ook eens interessant is om te kijken hoeveel bedrijfsbelasting horecazaken betalen in vergelijking met ondernemers, grotere ondernemers en grotere handelszaken in Sint-Niklaas.

Als we dan zelfs zouden gaan naar 1/4e van de bedrijfsbelasting, dan denk ik dat we die paar euro's, dat het uiteindelijk op aankomt hé, veel beter steken in initiatieven zoals ik gezegd heb, geef die een bon van 50 euro, gebruik die in de horecazaken en dat we er nog zo'n aantal andere doen. Daar gaan die veel meer mee zijn, dan eigenlijk het kleine bedrag dat je tegemoetkomt aan de horecazaken.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de schepen. Dan komen we nu aan de 4^e interpellatie over de donderdagse markt. Maar ik zie daarna punt 5 en interpellatie 6 – 9 hebben we dus gehad – 10 en 11, dat zijn er allemaal die Covid-gerelateerd zijn. Dus die zou ik dan allemaal na mekaar laten volgen. Dus ik geef eerst het woord aan de heer Wymeersch over de donderdagse markt of hoe we verplicht worden om te gaan met Kafka. U hebt het woord ...

WYPMEERSCH: Ik ga daar heel kort over zijn, mevrouw de voorzitter. U weet beter dan wij en dan ik zeker, dat u plannen had om heel de markt in zijn totaliteit – hoeveel kramen zijn het, 147 of zoiets als ik mij goed kan oriënteren – om die op een veilige en degelijke manier allemaal geplaatst te krijgen op de markt zelf. Dat ge zelfs niet het H. Heymanplein als uitwijkmogelijkheid moest gebruiken of andere, alhoewel dat ook de mogelijkheid was. Nu worden wij geconfronteerd met een oekaze vanuit Brussel, dat ongeacht of ge nu een groot marktplein of een klein marktplein hebt, of ge nu de traditie hebt om 100 kramen te huisvesten of plaats te bieden aan 25 of 5 zoals in Waasmunster of Sint-Gillis-Waas, dat ge er 50 moogt, punt. En dan zit ge natuurlijk als stad met een dilemma hoe ge dat oplost. Ik had eerst de vraag willen stellen in hoeverre dat u eventueel voor de beslissing genomen was gecommuniceerd had met de hogere overheid over die plannen en de mogelijkheid om hier op een ordentelijke en veilige manier een volledige markt te laten doorgaan. Was men daar op voorhand van op de hoogte of was men niet op de hoogte? En op het ogenblik, dat ge werd geconfronteerd met de oekaze hebt ge dan nog pogingen gedaan met de hogere overheid om dus een correctie te krijgen om dus eventueel een meegaandigheid te krijgen om één en ander aan te passen? Nu, het is wat het is. En u hebt een criterium aangenomen wat betreft de streekgebondenheid. Ge kon ook andere criteria gehanteerd hebben. En elk criterium maakt iemand gelukkig en maakt iemand anders ongelukkig. Maar ik zou wel willen vragen of er nog mogelijkheid is om dat criterium aan te passen en te toetsen aan de praktijk? Ik heb zowel donderdag als zondag de opmerking gekregen en zelf ook vastgesteld, dat er bepaalde categorieën van kramen de donderdag afwezig waren, bv. er stond geen enkel viskraam en die stonden allemaal op de zondag. De donderdag was er geen kippenkraam en stonden die er wel op de zondag, enz..., enz... Er was geen, de diversiteit was er niet. Met als gevolg, dat er ... En zeker wie, natuurlijk, de zondag was er minder volk dan anders. Waarom?

Eén, donderdag was een vrije dag. Twee, het was goed weer. En iedereen was curieus. En de zondag, ten eerste, ze zijn het niet gewoon. En het weer was ook wat minder. Zodus, de zondag waren er, de marktkramers waren fundamenteel content dat ze konden verkopen, maar het was niet de ideale manier en goed, daar kunnen niet aan doen, daar kan u zeker niet aan doen. Maar bestaat de mogelijkheid om nog in het aanbod tussen donderdag en zondag nog hier en daar te switchen, zodat het meer divers wordt? Dat is mijn eerste en enige vraag.

VOORZITTER: Mevrouw de schepen?

SOMERS: Ja, dank u, mijnheer Wymeersch, voor uw vraag. Ja, zoals u zegt waren wij volledig voorbereid om met een volledige markt op onze Grote Markt te staan. Omwille van beslissingen, dat een markt maar uit 50 kramen mocht bestaan, hebben we alle mogelijkheden afgetoetst. Dus we hebben gekeken “kunnen we meerdere pleinen in gebruik nemen”. Bij navraag bij de hogere overheid, zoals u vraagt, mocht dit niet. Kunnen we een plein opdelen in kotjes en zeggen dat dat allemaal aparte markten zijn? Mocht niet. Hebben wij gereclameerd? Ja, via de taskeforce met Unizo, via VVSG waar onze marktleider in vergaderingen zat met de gouverneur, met ministers en dergelijke meer. Dus ik denk dat we alle categorieën van mogelijke mensen, die daar maar een impact op hadden, dat we een poging hebben gedaan om eens te kijken naar Sint-Niklaas met het grootste marktplein. Maar regels zijn er om gevolgd te worden en wij waren niet in de mogelijkheid om dus meer kramen te zetten. Waarom hebben we geopteerd om eigenlijk naar een lokale markt te gaan? Omdat we aan onze marktkramers gevraagd hadden wat is belangrijk voor jullie als jullie op de markt staan. En het antwoord was “minimaal 3 markten per week”. Minimaal. Beter eens 4, maar minimaal 3, gelet op de versheid van onze producten, gelet op in de textiel bepaalde collecties waar je toch een bepaalde verkoop moet op resulteren. De marktleider heeft alle marktregisters van de omliggende gemeenten opgevraagd en we hebben gezien, dat daar een heel zeer grote gemeenschappelijke deler inzat. En vandaar dat we dat besluit genomen hebben van oké, we gaan naar een lokale markt. Het moet nu lukken, dat we dan juist aan 50 kramen komen, wat chance is. Allé, we kwamen er aan iets meer, maar er zijn er een aantal afgevallen, waarvan we weten, dat die niet donderdag op de markt in deze opstelling gaan komen. Deze week niet, volgende week niet en de week nadien ook niet. We wisten zeer goed, dat we geen kippenkramen hadden, geen viskramen de donderdag. Omgekeerd wisten we ook, dat we de zondag geen broodkraam hadden en dergelijke meer. Waarom die zondag? Omdat in ons marktreglement hebben we daar een officiële markt. En dat was de enige kans om nog een aanbod te geven aan de 92 marktkramers, die uit de boot vielen bij de keuze voor die lokale markt. Er is in ons marktreglement een officiële markt ...

BURGEMEESTER: Heymanplein, 's zondags.

SOMERS: Daar staan twee kramen en we hebben gezegd we breiden dat uit naar 50, want het is een officiële markt, dat mag. We mogen geen markten bij uitvinden, maar het is een officiële. Dus we gaan dat uitbreiden naar 50 kramen en we gaan vragen wie die zondag op de markt willen staan. We hadden daar 47 kramen of zo, denk ik, allé, ik kan eentje mis zijn en er zijn uiteindelijk 6 of 7 niet van gekomen. Wat bijzonder, bijzonder jammer is. Dus die mensen krijgen ook nu zondag een kans. Komen die dan niet meer, ja, dan zullen daar ook de mogelijkheid gegeven worden aan andere marktcrammers om daar te kunnen staan. Dus ja, ik denk dat we een poging gedaan hebben om zoveel mogelijk mensen tegemoet te komen. Maar wij kunnen, allé, regels zijn regels. En het is, als je kiest voor streekgebonden, je zegt het zelf, daar zijn mensen tevreden mee en daar zijn daar mensen niet tevreden mee. Maar elke keuze heeft ook, ja, het gevolg dat we niet het volledige aanbod kunnen hebben. Moeten we nu zeggen “we gaan die streekgebonden markten en we gaan één kippenkraam doen”. Welk kippenkraam? Wie moet er dan weg van de streekgebonden marktcrammers, die wel binnen die definitie vallen? Allé echt, met alle beste wil van de wereld, maar allé, die oefening is onmogelijk, allé, dat is misschien allemaal mogelijk, maar dat gaat alleen maar tot meer discussies en meer ongenoegen leiden en ik moet zeggen, allé, de marktcrammers, al bij al, er is commentaar, op elke keuze is er commentaar, maar al bij al zijn ze nog tevreden met de oplossing, die we uitgewerkt hebben. Zijn die tevreden met het feit dat er geen 142 kramen kunnen staan? Uiteraard niet. Maar donderdag hadden we 3.919 bezoekers. Zondag 2.500. Dus ik vind voor een eerste markt een zondag met geen goed weer, dat al bij al het aantal bezoekers wel nog redelijk is. En we gaan dat moeten omhoogdrijven met extra communicatie, met extra promotie van die markt. Maar ik denk al bij al, dat dat geen slechte resultaten zijn. Uiteraard zijn er altijd verbeteringen mogelijk.

WYMEERSCH: Dit ging dus eigenlijk ... De vragen, die u gekregen hebt, was dus over het ontbreken van bepaalde artikelen op de markt en of dat eventueel kon aangepast worden. Het meest flagrante was een kippenkraam. Dat is een goudmijn op een markt. En de visboeren staan allemaal, er zijn 4 à 5 visboeren op de markt geloof ik en ze stonden hier alle vier de zondag. Dus, allé ik bedoel, het was niet het ideale, ik zal het zo omschrijven ... (overschakelen naar bandopname 10) ...

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed. Dan ...

WYMEERSCH: In de vis toch hé.

VOORZITTER: In de vis ja. Dan gaan we verder naar interpellatie 5, dat is de interpellatie van mevrouw Geerts, getiteld “iedereen mee, iedereen verbonden”. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, voorzitter, ik ga dat proberen zeer kort te doen, omdat uiteindelijk het document, dat we hebben overgemaakt, al vrij volledig is. We zijn eigenlijk ja, zoals iedereen aan het nadenken om die digitale kloof, die nu, ja, die je nu nog sterker aanvoelt met corona, om dat te dichten. En dat is terecht. In het begin was er zeer veel aandacht voor de hardware. Heeft elk kind een laptop? En kunnen mensen mee? Maar dat is natuurlijk niet voldoende. We zijn dan wat beginnen nadenken en dat heeft ertoe geleid, dat we eigenlijk met een 7-tal concrete punten gekomen zijn. Ik ga ze niet toelichten, ik ga ze gewoon even opsommen. Uiteraard toegang tot het internet, dat is nogal evident. Toegang tot een digitaal toestel. Een stedelijk digipunt, waar je dus alle soort dienstverlening kan krijgen. Digidokters, een digitaal welzijnshuis, virtuele knuffels en digitale vaardigheden. Waarmee we eigenlijk willen aanduiden, van kijk, als we werk willen maken om dit digitale kloof te verkleinen, dan is er niet alleen hardware en software nodig, maar dan is er eigenlijk ook flankerend beleid nodig. En we hebben dat uitgeschreven in 7 pistes. En eigenlijk willen we aan de gemeenteraad vragen om daar kennis van te nemen. Ik wil ze ook in detail toelichten, maar ik denk dat niemand op dit uur daarop zit te wachten. En we zouden ook willen vragen aan de gemeenteraad om zich te engageren om geïnspireerd door die 7 punten om daar een actieplan voor uit te rollen. En dan een derde vraag is eigenlijk om – we hebben het niet gedefinieerd – maar om binnen een 3-tal maanden in een gemeenteraadscommissie een stand van zaken op te maken rond dat actieplan. Dat is belangrijk en zelfs in het post-coronatijdperk mogen we dat toch niet laten stilvallen, al onze engagementen om die digitale kloof te dichten. Dus wij leggen, tenzij iemand absoluut wil dat ik de 7 punten toelicht, dan zal ik dat heel graag doen, maar anderzijds willen wij graag toch dit als voorstel van beslissing voorleggen aan de gemeenteraad.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik zie daar dat de heer Maes heel kort wil een vraag stellen.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Heel kort. Wij steunen uiteraard dit voorstel. En ik heb naar aanleiding van dit voorstel nog eens een rapport opgediept, dat een paar jaar geleden is opge maakt onder leiding van professor Jan Vranken rond armoede en technologie. Dat zijn allemaal aanbevelingen naar de Vlaamse regering, waar jammer genoeg nog niets is rond gedaan, maar die eigenlijk als je dat vertaalt naar lokaal beleid, dus verschillende punten staan daarin.

En ik steun daar één dingske en ik weet dat het zeker niet de bedoeling is van collega Geerts, maar wat er ook instaat, is dat de overheid wel moet blijven garanderen voor mensen in armoede, dat ook de gewone, fysieke openingsuren, de face-to-face hulpverlening, dat die blijft bestaan. Want hoe we het ook draaien en keren en hoezeer we een inspanning doen om te zorgen, dat iedereen mee is, er zullen altijd mensen zijn, die die face-to-face hulpverlening nodig hebben. Ik denk dat dat, allé, een kleine aanbeveling bij de voorstellen is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, wij onderschrijven dat belang om er ook lokaal over te blijven waken, dat ... (?) omgeving ... (?) digitaal wordt. En langs de ene kant multimodaal, dat ge iedereen mee blijft hebben, maar ook dat we moeten kijken hoe we de inwoners digitaal meekrijgen. Nu, die digitale kloof, dat is eigenlijk één van de aandachtspunten in de opmaak van zowel het diversiteitsplan als het lokaal armoedeplan. Ik heb dat verteld, normaal gezien gingen we 8 mei een trefdag houden. Nu, we hebben beide plannen geagendeerd in het najaar. Sowieso eerst op een commissie om ze te bespreken en om de volgende maand om ze ter goedkeuring voor te leggen. Dus wij gaan dat zeker voorleggen. En de suggesties, die u doet, die kunnen we zeker meenemen binnen de werkgroep, die nu met de voorbereiding van beide plannen bezig is. Allé, het zijn eigenlijk twee aparte werkgroepen. Ondertussen – dat weet, denk ik, ongeveer iedereen – hebben we ook al een aantal initiatieven genomen. De laptops, het geld dat we voorzien hebben. In het kader van die virtual hugs en de samenwerking tussen Deloitte, Close the Cap en VUB is eigenlijk, gaan er 25 tablets verdeeld worden binnen de zorginstellingen. Cursussen, dat doen we eigenlijk al een aantal jaren. De bib die bekostigt er. En dan hebben wij vanuit de senioren dienst in de deelgemeenten er al een aantal aangeboden. Er is ook contact geweest al met BEEGO, die voor digitale inclusie zorgen. De dienst heeft een eerste contact gehad en zij gingen daar na corona verder mee afspreken. En in de aanvullende steun heb je verschillende korven en bv. in de korf onderhoud van relaties is ongeveer een bedrag van 70 euro/maand voorzien voor een alleenstaande en dat is dan voor de aankoop van een computer, internetabonnement - dat is, elke maand krijg je een stukje – aansluitingskosten, aanbod printer. Er zit ook in de korf onderwijs een stuk. Dat wordt ook verhoogd per kind. Dus in die zin zijn er wel al wat acties, die wij nu doen, die in die richting gaan. Maar wij engageren ons om dat in die twee plannen de suggesties te bekijken. We engageren ons niet om sowieso alle dingen over te nemen, maar we gaan dat zeker bespreken.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie dat de heer Van Der Coelden wil tussenkomen. U hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, ik ben zeer blij met de tussenkomst van de schepen en met de steun van oproep om onze motie te steunen, die zo dadelijk ter stemming zal worden gelegd. Dus, dat is goed nieuws.

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt, onverstaanbaar)

WYMEERSCH: Zoals meer dan één keer zal ik dan weeral eens de vreemde eend in de bijt zijn hoogstwaarschijnlijk. Maar ik wil wel hoor, maar ik denk dat we zeker de dag van vandaag en zeker met de historiek van de laatste 2 à 3 maand ons beter zouden bezighouden met het terug opkrikken van een aantal sociale vaardigheden. Want de digitale wereld is eigenlijk een asociale wereld. De meest frappante omschrijving staat in het punt 6 “een virtuele knuffel”. Dan moet ge mij eens uitleggen wat dat is. Nu weet ik per ongeluk, ja, spijtig genoeg en anderen hier ook waarschijnlijk hé, maar wij ook hebben familieleden in woonzorgcentra, die dus al 3 maand – nee, nog geen 3 maand maar 2,5 maand – leven van virtuele knuffels. Van filmpjes met skype of een fotootje of aan de venster gaan staan met een fotootje op een iPad of weet ik veel en eens ... Als dat de nieuwe wereld wordt, de virtuele en de digitale wereld, dan zeg ik jongens, waar zijn we mee bezig? En pas op, ge moet meegaan met uw tijd hé. Ik probeer het ook. Het is zelfs al gelukt. Vorige week heb ik zelfs digitale commissie gevolgd van bij mij thuis, schrijf het op hé. Maar ik bedoel, er zijn zoveel vaardigheden die verloren gaan. Onze jonge mensen, kunnen ze nog lezen, kunnen ze nog schrijven, kunnen ze nog converseren, kunnen ze nog vergaderen, kunnen ze nog discuten? Dat gaat allemaal, het is allemaal elektronisch, allemaal digitaal. En nu moeten wij nog intikken met onze letters en onze cijfertjes. Er zal een moment komen, dat allemaal die cijfertjes en die lettertjes vervangen worden door symbolen. Dat we op symbolen moeten drukken en dat er een woord uitkomt. We zijn dus totaal ... Pas op, hetgeen dat er dus nu gebeurt, wat betreft onderwijs dat nu in de lockdown zat, dat die mensen – ja, ik had er niet direct een goed woord voor – dat dat een hulpmiddel is, dat weet ik. Maar ik heb mij altijd afgevraagd, de evolutie van het onderwijs idem dito, dat is ook allemaal zo gedigitaliseerd. Ik zeg het, waar is de tijd toen wij voor een dt-fout een 0 op ons rapport kregen hé. Oké, ge kunt daarmee lachen en dat is misschien het extreme, maar wie leest er nog een boek van onze jonge gasten? Wie kan nog schrijven zonder fouten? Als men het maar begrijpt. Als men het maar begrijpt. Groetjes, grtz, punt. Ja, dat zou dan een afkorting moeten zijn van greetz. En dan nog slecht geschreven, want normaal is dat met een s vanachter. En noem maar op. Dus de sociale vaardigheden, ik geef graag een knuffel en ik krijg nog liever ene. Maar een virtuele knuffel, daar kun je mij geen plezier mee doen hé. Ik wil maar zeggen, dit is goed, maar nee.

Als we dat gaan promoten en dat de levensstijl wordt, ja, dan ... Ik zit op mijne alleene op mijn appartement en daar heb ik meer warmte van als van een computer hé.

VOORZITTER: Schepen?

HEYRMAN: Ja, ik snap voor een stuk uw bekommernis, maar ik denk dat het de bedoeling is, dat het én/én is hé. Allé, ge moet altijd ook het andere ... En natuurlijk, die virtuele knuffels, dat is om nu een gebrek, dat er is, dat ge niet kunt, dat is een geval van overmacht. In een geval van overmacht wil je nog iets bieden. Maar ik begrijp uw bekommernis voor een stuk, maar ik denk dat we op beide moeten inzetten. En ik moet wel zeggen, als ik naar de verhalen van de trouwers kijk, zijn er toch veel die mekaar via de digitale snelweg hebben ontmoet. Dus het zorgt soms ook voor liefde, maar ook soms voor miserie. Het is altijd dubbel.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Goed. Nee, oké.

WYMEERSCH: Allé, nee. Allé, ge geeft ... Eén van de problemen was ...

GEERTS: Mag ik ook nog eens?

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, ik ga u direct het woord geven.

WYMEERSCH: ... en dan ...

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, allé, ik doe mijn best om mijn vraag zeer kort te stellen, maar ik stel nu vast dat het antwoord en de repliek allemaal zoveel langer zijn. Allé, dan moeten we daar ook in consequent zijn, want ik had graag die 7 punten uitgelegd, maar ik wil dat dan niet doen uit respect voor het tijdsschema. Maar dan, allé, dan moet ge consequent zijn. Ik wil alleen nog zeggen, ik sluit natuurlijk aan bij wat Sofie zegt. En, Frans, het is én/én. En er zijn ook digitaal heel mooie dingen. Ik heb het nu kort proberen zeggen, allé, maar hou dan de rest ook kort hé.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts, excuseer, maar het was uw fractieleider die het woord vroeg en ik heb even niet op de chat gekeken. Dus ik heb ...

WYMEERSCH: Ik sluit af, mevrouw de voorzitter. Eén opmerking nog.

VOORZITTER: Ja, nog één minuutje, mijnheer Wymeersch. Het is ook omdat ik nu op twee fronten ...

WYMEERSCH: Dus het ging over de kansarme ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mag ik nog even? Ik ben nog even aan het woord.

WYMEERSCH: Oh, excuseer.

VOORZITTER: Het was zeker geen kwaai wil, maar het is soms moeilijk om wat je voor je ziet en dan tegelijkertijd op de chat te kijken. Dus het was zeker niet om u de kans te ontnemen om uw punt te maken. Dat wou ik nog even zeggen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Wel, om af te ronden, door het invoeren en door het gebruik van ... (?) en digitale middelen maakt ge natuurlijk ... Het is altijd – en terecht hé – de kloof tussen kansarmen en anderen. Maar door het invoeren en het van altijd meer en meer digitale middelen, die niet goedkoop zijn, vergroot ge dus de kloof tussen diegenen die het hebben en diegenen die het niet kunnen hebben, met als gevolg dat er plannen moeten worden ontwikkeld om diegenen die het niet kunnen hebben er ook aan te helpen. Dus, ge werkt eigenlijk door de ontwikkeling van een altijd maar grotere en verder ontwikkelde digitale wereld vergroot ge de digitale kloof. Daar moet ge u ook van bewust zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Wordt er ... Ja, er is gevraagd ... Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ik heb begrepen dat de sp.a dus vraagt dat het voorstel van beslissing ter stemming wordt gelegd. Allé, ik heb alle sympathie voor een aantal zaken, die in dat voorstel staan. Maar zoals schepen Heyrman heeft aangegeven, zijn eigenlijk veel van die facetten, zo niet allemaal al vervat in verschillende acties, die het stadsbestuur al heeft ondernomen of die weldra zullen ondernomen worden. Vandaar denk ik dat het, allé, weinig zin heeft om beslist beleid en dingen die op stapel staan nog eens in een aparte motie of in een apart voorstel van beslissing te vatten en vraag ik de meerderheid om het voorstel van beslissing niet goed te keuren.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dan vragen wij de individuele stemming.

VOORZITTER: Goed. Dan zullen wij de individuele stemming houden. We zullen vragen om ja, de papieren erbij te nemen. Dank u wel. Ja, goed. Dan zal ik jullie één voor één vragen om jullie stemgedrag kenbaar te maken. We beginnen ... Ja, het stemgedrag is voor de motie, tegen de motie of onthouding. En we beginnen bij de burgemeester.

BURGEMEESTER: Neen.

VOORZITTER: Tegen de motie. De heer De Meyer is afwezig heb ik gezien. Mijnheer Gaspard Van Peteghem? Ja, u moet de micro ...

VAN PETEGHEM: Ik stem voor.

VOORZITTER: Ja, dus voor. De heer Wymeersch?

WYMEERSCH: Tegen.

VOORZITTER: De heer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Heyrman?

HEYRMAN: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Pannecoucke? Ja, uw micro moet nog aan.

PANNECOUCKE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Tegen.

VOORZITTER: De heer Ghesquière?

GHESEQUIERE: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Bats?

BATS: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Huys?

HUYS L.: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Marc Huys?

HUYS M.: Contra. Tegen.

VOORZITTER: De heer Buysrogge?

BUYSROGGE: Tegen.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Tegen.

VOORZITTER: Schepen Hanssens?

HANSSENS: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Merckx?

MERCKX: Tegen.

VOORZITTER: Schepen Callaert?

CALLAERT: Tegen.

VOORZITTER: Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Tegen.

VOORZITTER: Schepen Baeyens?

BAEYENS: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid De Beule?

DE BEULE: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Pieters?

PIETERS: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Bilici?

BILICI: Voor.

VOORZITTER: Raadslid Luk Huys?

HUYS L.: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Van Elslande?

VAN ELSLANDE: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Snellings?

SNELLINGS: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Mortier? Tegen. Raadslid Herman?

HERMAN: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Baeck?

BAECK: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Uytdenhouwen?

UYTDENHOUWEN: Voor.

VOORZITTER: Raadslid Baeten?

BAETEN: Voor.

VOORZITTER: Raadslid El Moussaoui?

EL MOUSSAOUI: Voor.

VOORZITTER: Raadslid Van Gansen?

VAN GANSEN: Voor.

VOORZITTER: Raadslid Maes?

MAES: Voor.

VOORZITTER: Raadslid Blommaert?

... (?): Zij heeft blijkbaar computerproblemen, dus ...

VOORZITTER: Wie? Ja. Oké. Raadslid Luyckx?

LUYCKX: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Van De Walle?

VAN DE WALLE: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid De Rijcke?

DE RIJCKE: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid De Smet?

DE SMET: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Noppe?

NOPPE: Tegen.

VOORZITTER: Raadslid Adeolu?

ADEOLU: Tegen.

VOORZITTER: En raadslid Meert?

MEERT: Tegen.

VOORZITTER: Ja, ik zie niets voor mevrouw Blommaert, dus oké, dan heeft ze niet aan de stemming kunnen deelnemen. Goed. Ja, ik ga eerst even tellen. Ja, het resultaat is 28 tegen deze motie. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, kort nog, voorzitter, want ik wil het niet langer rekken dan nodig is. Maar wel, wij hebben nu toch al gezien, dat de oppositie als we dingen goed vinden van de meerderheid, dan stemmen wij dat hé. Dus ik denk dat wij 80 à 90 % van de voorstellen, die van bij jullie komen, dat we die meestemmen. Zo hoort het maar hé. Wat je goed vindt, ondersteun je. Wij doen hier nu een voorstel, waar we eigenlijk vragen van “werk daar iets mee uit”. De schepen gaf heel veel perspectief en zei terecht “wij doen al heel veel”. Ik heb ook niet voorgesteld alsof dat dat hier allemaal nieuwe zaken zijn. En “we gaan een aantal zaken meenemen in de toekomst”. Ik heb geen enkel inhoudelijk argument gehoord. Dat is weer – en ik vind dat bijzonder jammer in deze tijden – dat stelt van het komt van de oppositie, dus willen we dat niet goedkeuren. Ik heb dan nog – ook al ben ik het helemaal niet eens met het Vlaams Belang – maar zij hebben een inhoudelijke visie, die niet strookt met wat wij hier voorleggen. Dus ze zijn nog consequent. Maar allé, voor elk van jullie tegen zoiets banaals te stemmen, ik vind dat wel erg. En ik dacht daar nu juist ook in de coronatijden toch ook een beetje de sfeer was van “we gaan er hier samen tegenaan”. En dan komt er een voorstel, dat we niet voorzichtiger kunnen formuleren en dan nog moet er tegengestemd worden. Allé, ik betreur dat ten zeerste, dat jullie zelfs op dat moment nog eens niet een beetje jullie meerderheid zou kunnen overstijgen.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan nemen we daar akte van. Ja, er is geen antwoord van de schepen, dus goed, dan gaan we naar het volgende voorstel, dat is de interpellatie 6 van mevrouw El Moussaoui en de heer Van Gansen. En dat gaat over het stimuleren van de lokale economie, een lokale aankoopbon van 20 euro voor alle bewoners. Ik geef jullie het woord.

VAN GANSEN: Oké. Een goeienavond, collega's. Ik ga de hele tussenkomst, die geschreven is door Saloua en mij, niet herhalen. Ik ga er gewoon eventjes kort een paar maatregelen bij pakken. Eerst en vooral, de huidige maatregelen zijn goed, worden nog versterkt. Daar kan niemand tegen zijn, in tegenstelling, we zijn er allemaal pro voor. Waarom? Tijdelijke deregulering, zoals uitbreiding van terrassen, dat is sowieso goed voor groeien korte termijn. En dan het vermijden van kosten in de toekomst, lees belastingen binnen dit en een half jaar, dat is ook positief, maar dat vult de kassa's van ondernemers vandaag de dag helaas nog niet. Dus, Saloua en ik, wij geloven echt dat wij nood hebben aan een financiële bazooka.

Wij hebben nood aan directe financiële steun, zoals bv. Aalter die een half miljoen euro gaat investeren in de lokale Aalterbon, maar ook gevolgd door de stad Mechelen die een ambitieus herstelplan heeft van 15 miljoen euro. 15 miljoen euro, waar ook voor 20 euro een lokale Mechelenbon wordt voorzien. Dus ons voorstel is, het kan echt niet simpeler of laagdrempeliger zijn, dat wij vragen om zoals die andere twee steden een lokale aankoopbon voor alle inwoners te geven van 20 euro. Dat kan digitaal zijn, afgehaald worden aan het stadhuis, dat kan in de brievenbus zijn. Enfin, het maakt absoluut niet uit, maar ons voorstel is dat het stadsbestuur voor 20 euro per inwoner hier, die enkel en alleen uit kan gegeven worden in Sint-Niklaas en in de deelgemeenten om zo de kassa's van die zelfstandigen, die wij broodnodig hebben voor economische groei, voor belastingen, om die te ondersteunen. Dus stel u dat gewoon voor, 70.000 lokale Sint-Niklase bonnen, die uitgegeven worden in een lokale handel, horeca en ga zomaar verder. Dat zijn mensen, die vroeger bv. niet op restaurant zouden durven gaan, dat die nu opeens zeggen ... (overschakelen naar bandopname 11) ... van bon, laat ons dat eens wel doen, dat eens op restaurant gaan. Want we hebben hier met een gezin met 4 voor 80 euro lokale bonnen gekregen. Maar er gaan ook mensen zijn, die die lokale bonnen eigenlijk niet nodig hebben. Die financieel sterk genoeg zijn. Bon, geen enkel probleem. We kunnen vragen, dat die die lokale bonnen gewoon storten aan het goeie doel, zijnde jeugdbewegingen, het Vlos. Iedereen heeft nog duizenden andere goede doelen in zijn hoofd. Ons voorstel van lokale aankoopbon is al lager dan Aalter. Dus wij gaan niet voor 25 euro, wij gaan voor 20 euro. Maar ons idee, ons voorstel kan nog een lagere kostprijs voor de stad zijn. Waarom? Omdat wij ook oproepen om creatief na te denken over waar het stadsbestuur allemaal in zetelt. Zodat wij bv. een intercommunale voor streekontwikkeling, die als rol toch ook streekontwikkeling heeft en die heeft de afgelopen jaren – dat mag toch ook wel gezegd worden – een miljoenendividend, een miljoenendividend ontvangen uit de Waaslandhaven. Dus het kan bv. een idee zijn, dat de helft van die lokale aankoopbon, dat die ondersteund wordt door Interwaas voor Sint-Niklaas, maar ook voor andere Wase gemeenten. Want die gaan exact dezelfde problematiek als ons hebben. Dus op deze manier gaat dat ook goed zijn voor Interwaas, dan kunnen zij echt effectief meewerken aan de streekontwikkeling en de lokale economie ondersteunen. We hebben daarnet gehoord van de lokale aankoopbon van 50 euro voor ballonvaarders. Dat is heel positief. Opnieuw, wij moedigen dat toe. Maar als nog maar 1 % van de totale bevolking in Sint-Niklaas een ballonvaart gaat nemen, dan vermoeden wij dat de ballons dag en nacht de lucht in gaan moeten gaan. En we weten niet of dat zo realistisch is. Dus we willen eerder inzetten op een voorstel, dat voor 100 % van alle inwoners gaat en bon, we hopen ook dat het stadsbestuur haar prioriteiten gaat kiezen na de coronacrisis.

Dat ge een duidelijk verschil hebt tussen begroting voor corona en een begroting ja, tijdens corona. En we denken, allé, we zouden als stadsbestuur niet twijfelen. Waarom? In Aalter én in Mechelen zitten alle partijen, die in deze meerderheid in Sint-Niklaas zitten, zitten daar ook in de meerderheid en die hebben dat ook gesteund. Dus wij hopen, ja, dat er toch een soort van bereidheid is en daar volg ik collega Geerts heel hard. Wij hopen dat er een bereidheid is van het stadsbestuur om na te denken met de oppositie in het belang van al onze startende ondernemers, van onze doorwinterde zelfstandigen, de horeca, cultuur en de ondernemers en ga zo maar verder. Want het water staat aan onze lippen en we gaan dat heel hard nodig hebben.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. En dan geef ik het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel voor uw vragen. Maar ik vind het eigenlijk niet zo eenvoudig, want ik denk dat we hier op toer gaan en ik denk dat we dat dan nog kunnen doen voor de komende gemeenteraden van altijd een aantal steden en gemeenten te gaan nemen en gewoon heel simpel een lijstje op te sommen van kijk ne keer, wat doen ze daar, dat is toch wel tof. Pas op, ik moet zeggen, ik vind dat een zeer tof initiatief. En gaan wij dat nu ook niet doen? Allé, ik vind één, kijk naar uw stad. Kijk naar wat je al doet in uw stad. Kijk wat je bijkomend gaat doen in uw stad. Kijk wat de financiële mogelijkheden zijn van uw stad. En leg dat, vergelijk dat eens allemaal samen. Want ge haalt nu Mechelen en Aalter aan. Ja, waarom? Ik weet waarom dat ge Mechelen en Aalter neemt, maar kom ja, dat is een mooi voorbeeld. Maar ik heb al heel veel van die relance-maatregelen uit gemeenten gelezen, waar miljoenen tegenplakken en als ik dat lees, dan zeg ik in mijn eigen “dat waren eigenlijk allemaal zaken die wij hier gewoon deden voor corona”. En we doen er nu nog dingen bij. En ik heb geen zin om aan opbod te doen. Maar ik vind wel uw voorstel enigszins een interessant voorstel. Ondanks dat we er niet op ingaan, want dat is anderhalf miljoen euro, allé, ik denk dat je volgende gemeenteraad ook zult zien, dat er een begroting voor en een begroting na corona is en dat die begroting niet enkel geïmpacteerd wordt door een aantal maatregelen, die wij doen voor horeca, voor handelaars, voor noem het allemaal op, maar dat er heel veel andere aspecten zijn die die begroting gaan beïnvloeden. Wij gaan hier – en ik heb het voorbeeld al aangehaald van de ballonnen, dus dat ga ik hier niet meer herhalen – maar wij gaan hier kiezen om te werken met het huidige systeem van de kadobonnen, dat via Joyn verloopt. U kent dit systeem zeer goed. Hiervoor – en dat is een voordeel – dient er geen nieuw operationeel proces uitgedacht en opgezet te worden. Het heeft bovendien als voordeel, dat er heel wat handelaars en inwoners de gewoonte hebben om ermee te werken.

Na onderhandeling met Joyn zijn we tot een akkoord gekomen om ook niet-Joyn-handelaars tot einde van het jaar gratis gebruik te laten maken van het systeem. Wie dat wenst, zal een login kunnen aanvragen en de app kunnen downloaden. Zoals jullie aangeven, willen we de kadobonnen inderdaad ook beperken in de tijd. Tot eind 2020. Op die manier worden mensen verplicht om de waarde dan ook snel te spenderen. Wat gaan wij nu doen? Wij gaan niet gewoon elke inwoner een waardebon geven, maar in ons Joyn-systeem zitten enorm veel punten, die gespaard zijn en niet geïnd zijn geweest. En vandaar dat we nu, in plaats van uw punten te kunnen omzetten in een Siniscoop-ticket, gaan we zeggen kijk, je kan uw punten omzetten in aankoopbonnen bij alle handelaars van Sint-Niklaas. Dat is eigenlijk ons voorstel. Momenteel hebben we daar 25.000 euro voor voorzien. Uiteraard is dat misschien naar bedrag toe weinig in vergelijking met wat u voorstelt, maar dat is wat momenteel budgettair beslist is, dat we kunnen doen. Uiteraard hebben wij ook gezegd, dat wij stelselmatig evalueren of wij bijpassingen aan initiatieven moeten doen. Maar voorlopig zullen wij dit systeem gaan hanteleren. Het heeft ook als voordeel, dat als wij eigenlijk mogelijks naar een overgang gaan naar het systeem van de stadsmunt, waar u enorm voorstander van bent, dan moet ik u zeggen, dat we op een gegeven moment ook onze punten moeten opgebruikt hebben. En dit voordeel, allé, dit systeem maakt dat we als we willen overgaan naar de stadsmunt en eigenlijk de punten, zoals die nu gekend zijn eigenlijk gaan verdwijnen, dat die nu optimaal kunnen gebruikt worden om te injecteren in onze economie. Kom ik tegemoet aan uw vraag? Neen. Kom ik deels tegemoet aan uw vraag? Ja en ik vind het bijzonder belangrijk, dat we het voor alle handelaars kunnen doen en dat we het niet enkel voor de handelaars die nu verbonden zijn aan Joyn. Ik geef u nog een ander voorbeeld en dat is ook een initiatief van handelaars, waarbij dat er een zoektocht georganiseerd wordt in de vitrines. Daar kan je waardebonnen van 50 euro bij de respectievelijke handelaars verdienen. Dat is 25 euro, dat wij daarvan betalen en de andere 25 euro komt van de deelnemende handelaars. En zo zullen er in de toekomst nog initiatieven genomen worden. En zoals ik zeg in één keer heel grote bedragen in onze uitgaven smijten, is denk ik niet de bedoeling. Ik denk dat we effectief naar zulke initiatieven moeten gaan. En ik ben ervan overtuigd, dat er in de toekomst nog gaan komen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de schepen. Ik kijk even nog uw richting uit.

VAN GANSEN: Ja, bedankt, schepen, voor uw tussenkomst. En ik geloof heel sterk in een digitale streekmunt. Dus opnieuw alle, alle succes daarmee. Maar ik wil toch nog een kleine aanvulling op ons voorstel doen. En dat ik misschien vergeten zeggen was. Het idee van die lokale aankoopbon was ook een stukje om uw gezinnen een duwtje in de rug te geven. Enfin, dat geheel ter zijde. Maar ik ga het niet te laat maken. Dus bedankt voor uw tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Gansen. Ik zie nog een vraag van de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Gewoon een informatieve vraag, mevrouw de schepen. Ik hoor u daar iets uitleggen, dat ik niet ken of nog nooit van gehoord heb, Joyn. Dat is niet gelijk een joint, maar dat is iets anders waarschijnlijk. Maar wie doet daaraan mee en hoe zit dat in elkaar? Want ik ken dat niet. Ik heb er nog nooit van gehoord trouwens.

SOMERS: Ja, ik zal dat misschien eens op de commissie volledig uitleggen, maar het komt erop neer telkens als u bij een aangesloten handelaar een aankoop doet, spaart u eigenlijk stadspunten. En die stadspunten kan u gebruiken momenteel om een ticket ...

WYMEERSCH: Gelijk zegeltjes.

SOMERS: Dat is gelijk zegeltjes, maar digitaal. U kan die inwisselen in een parkeerticket, je kan die wisselen in een Siniscoop-ticket, in een zwembadbeurt en dergelijke meer. Wordt zeer veel gebruikt ...

HEYRMAN: Dat is een kaart gewoon.

SOMERS: Een bankkaart.

VOORZITTER: Oké. Dus misschien inderdaad ...

SOMERS: Ja, ik zal een keer alle informatie aan u doorgeven.

VOORZITTER: ... voer voor de commissie. Ja, dan geef ik nu het woord aan de heer Maes, die heeft ook een interpellatie rond corona, nl. coronacrisis is ook een sociale crisis, voorstellen en vragen rond de aanpak ervan. Mijnheer Maes, u hebt het woord. Ah, excuseer?

VAN DER COELDEN: Mag ik vragen waarom dat de agenda nu omgegooid wordt?

VOORZITTER: We doen al heel de tijd alle corona-gerelateerde punten na mekaar en dan komen in de volgorde de punten voor de basisbereikbaarheid en dan op het einde de ...

VAN DER COELDEN: Had ik nog niet door.

VOORZITTER: Ja, goed. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik denk dat de getuigenis, die we vorige week allemaal op televisie hebben gezien van Dylan, een fragment in Karrewiet, dat daarna ook via sociale media en de VRT en zo breed is bekend geworden, dat dat niemand onbewogen laat en dat dat eigenlijk wel een aantal zaken op scherp heeft gesteld hoe corona voor heel wat sociale problemen zorgt. En ik denk dat ik hier niet alles moet herhalen wat er in mijn schriftelijke interventie staat, maar als we weten dat de nationale bank 180.000 werklozen verwacht, dat 70.000 zelfstandigen vrezen dat hun zaak failliet gaat, dan zitten we voor een gigantisch groot probleem. En dan denk ik dat we maatregelen moeten nemen en – sorry – en een armoedeplan moeten uitwerken, dat op niveau is.

Op niveau van de uitdagingen en de problemen, waar we mee geconfronteerd worden vandaag, maar ook in de toekomst. Want het ergste moet nog komen. Dus dat is vrij duidelijk. En het ziet er ook naar uit als je alle economen neemt, dat het niet op één of twee jaar zal opgelost zijn. Het zal wel even duren, vooraleer we uit de crisis geraken. Dus vandaar en ik weet, schepen, u heeft daarnet al gezegd, dus er was een armoede-..., ja, conferentie of bijeenkomst gepland en er was normaal gepland om deze maand het armoedeplan naar voor te schuiven. Dat wordt nu naar het najaar verschoven, maar ik zou toch willen aandringen om daar snel werk van te maken en dat ook aan te passen aan de uitdagingen, waar we voor staan. Want dat is toch wel heel wat anders denk ik, dan dat we voor corona hadden. Ook al rekening houdende dat de knipperlichten allemaal al op rood stonden in onze stad. Zeker wat betreft kinderarmoede. Dus ik denk dat we daar moeten echt serieus werk van maken. Ik denk ook dat we moeten – en alle specialisten zeggen het “er zijn meer middelen nodig” - dat we ook als stad moeten aankloppen hetzij rechtstreeks als stad, hetzij via VVSG om op dat vlak meer middelen te krijgen voor de gemeente, want we gaan het alleen met onze middelen denk ik, vrees ik niet halen. Dus maar ik wil ook nog even een paar dingen toch hernemen kort, die we al hebben gesteld in het verleden, maar die nu denk ik toch wel nog actueler en scherper worden. Dat is één, de armoedetoets. Om al heel het beleid toch af te toetsen op de gevolgen op het vlak van armoede. Maar ook eigenlijk het rechtstreeks gaan naar de mensen. Ik denk dat we de problemen in de wijken moeten aanpakken, multidisciplinair, met verschillende partijen die betrokken zijn. En ik heb het dan over OCMW, vakbonden, VDAB, ziekenfondsen, Kind & Gezin, noem maar op. Dus in buurten problemen gaan opzoeken en daar ter plekke proberen zoveel mogelijk op te lossen. Daarnaast denk ik ook – en dat is één van de voorstellen, die de voorbije weken ook in de media is geweest en die dat professor Van Lancker naar voor heeft geschoven – is van ja, gebruik de middelen die er zijn efficiënt. En zijn voorstel was om eigenlijk iedereen, die op de wachtlijst staat voor een sociale woning, want dat zijn meestal de mensen die het al moeilijk hebben, mensen die ook in de huurmarkt zitten en die vandaag op de privéhuurmarkt meer betalen en toch wel redelijk wat meer dan in de sociale huurmarkt. We hebben er hier in Sint-Niklaas ongeveer 4.000 op de wachtlijsten staan. Er is een probleem met sociale woningen. Dus om die mensen een Vlaamse huurpremie, die normaal na 4 jaar wordt toegekend, eigenlijk éénmalig sneller toe te kennen. Ik denk dat dat een belangrijk gegeven is. Ik wil dat vandaag niet ter stemming voorleggen dat punt, want ik weet dat heeft budgettaire consequenties. Ik denk dat we dat goed moeten bekijken en misschien ook volgende maand als we over het budget praten dat even terug moeten nemen.

Maar het is ook een voorstel, dat zowel door de vereniging van de eigenaars als door het Vlaamse huurdersplatform naar voor is geschoven. Dus ik denk dat er heel wat partijen zijn, die daar positief tegenover staan. Dus wat ik wel – en dat is eigenlijk een volgende punt, misschien neem ik het meteen mee - ...

VOORZITTER: Ik volg het voorstel om dat te doen, ja.

MAES: ... dat is het punt over de uithuiszettingen. Omdat dat eigenlijk wel een punt is, dat ik zou willen voorleggen ter stemming, omdat dat ook een punt is, dat eigenlijk niets kost. Dat is een vraag, die ik al heb gesteld in maart, waar ik toen ook een antwoord op heb gekregen, dat mij bevredigde door het feit dat er op dat moment eigenlijk geen bijeenkomsten van het LAC waren, dat er ook geen uithuiszettingen konden zijn. De Vlaamse regering heeft een besluit genomen, dat tot 17 juli er ook geen uithuiszettingen kunnen zijn. Maar het voorstel is eigenlijk – en dat voorstel ligt ook ter tafel op Vlaams niveau, maar dat blijft maar draineren – van om dat 6 maanden te verlengen. Want het is pas zeer recent, ik denk pas van vorige week, dat mensen eigenlijk ook terug een appartement of een huis kunnen gaan bezoeken als ze een nieuwe woning willen vinden. Wel, dat is ook niet zomaar op 1, 2, 3 opgelost. En dus vandaar, laat ons de mensen de tijd geven als ze uit hun huis moeten om een nieuwe woonst te vinden, want als we zeggen “je moet in uw kot blijven”, ja, dan heb je wel een kot en een dak nodig. Dus die maatregel zou ik willen vragen, laat ons daar in Sint-Niklaas echt wel iets mee doen. Het kost ons als stad niets, maar het kan voor heel wat mensen een belangrijke zaak zijn om problemen te voorkomen. En dat is denk ik dat we zeker moeten doen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Ja, eerst en vooral, we hebben meegewerkt aan een bevraging van het VVSG en het VVSG is errond de stijging gaan bevragen en het VVSG dringt nu aan bij de federale overheid om de OCMW's meer middelen te geven. Dat nieuw armoedeplan, dat komt er sowieso aan, maar dat wil niet zeggen, dat we ondertussen niet aan armoede aan het werken zijn. Ja, we zijn daar eigenlijk dagdagelijks mee bezig. Bv. in het bijzonder comité worden er ook rond corona nu beslissingen genomen, wat reken je wel, wat reken je niet mee. Die armoedetoets, daar blijven we – we hebben er al, u hebt daar al een antwoord op gehad – we blijven nog altijd geen goed instrument vinden. We hebben dat ook aan Polsslag voorgesteld en hen ook gevraagd van kijk, ga eens op zoek naar, allé, als jullie nog ideeën hebben om een goeie armoedetoets te doen. Maar tot nu toe, de gemeenten die daarmee werken, die geven nog geen goeie resultaten. Dus in die zin hebben we niet het gevoel, dat hét instrument daar al is.

Ik ga ervanuit, in uw oorspronkelijke vraag had u gezegd van kijk, ja, we vinden dat er in elke wijk een wijkhuis moet zijn, waar dan alle verschillende dienstverlening wordt aangeboden. Eigenlijk denken wij, dat als de drempel te hoog is om naar het Welzijnshuis te stappen, dat de drempel ook meestal te hoog is om naar zo'n wijkcentrum te stappen. Dus wij geloven er nogal in, dat ge één, een aantal mensen moet hebben zoals straathoekwerkers, de brugfiguren, enz... die de mensen gaan opzoeken, maatschappelijke werkers die aan huis gaan. Maar anderzijds, dat ge ook heel erg moet inzetten op intermediairen. En het OCMW heeft nogal sterk ingezet om met de scholen goeie afspraken te maken, om met Kind & Gezin onze werking nog eens uit te leggen. Met de VDAB, de RVA. En ik denk eigenlijk dat dat meer loont, dat ge mensen, die mensen zien en armoede, dat ge die de brug laat proberen zijn en dat dat beter is om in te investeren. We moeten ook wel wijkhuizen of buurthuizen hebben, maar om daar nu een soort van klein welzijnshuis te zetten, daar denken we niet dat we ons, allé, dat we daar het meeste efficiëntie uithalen. Die coronapremie, eigenlijk hebben wij in onze aanvullende steun weet u dat wij huishuur meerekenen. En in CEBUD, die eigenlijk heel dat aanvullend systeem hebben op poten gezet, wij rekenen met hogere bedragen dan CEBUD. Dus wij rekenen eigenlijk met bedragen van wonen Vlaanderen en bv. – ik geef maar een voorbeeld – als ge 3 personen ten laste hebt, dan kunt ge een huishuur van 1.009 euro inbrengen. En met die aanvullende steun berekent eigenlijk voor iedere persoon apart van kijk ja, boven op het leefloon, hoeveel denken wij dat u nog nodig hebt om minimum een menswaardig bestaan te leven. Dus er zijn verschillende gezinnen met, bij grotere gezinnen bv. is die aanvullende steun vaak meer dan 500 euro/maand. Dus ik denk dat we daar ook al een soort van premie hebben, maar dat is dan niet alleen ten tijde van corona, dat is altijd zo. Wat het verbod op uithuiszettingen betreft, wij zijn gewoon niet bevoegd. Ik bedoel, dat is ons, een stadsbestuur kan de rechten van die een verhuurder heeft om een vonnis te laten uitvoeren, wij kunnen die niet limiteren. Dat is altijd de rechtbank die dat moet doen. Dus u heeft dat ook al eens gedaan bij afsluitingen van water. We kunnen geen motie stemmen van de stad moet beslissen dat we dat niet meer doen, als wij niet bevoegd zijn om het uit te voeren of om het tegen te houden. Dus ik, het zou een goeie zijn als de Vlaamse regering, wij zouden dat ook goed vinden als de Vlaamse regering dat zou verlengen, maar wij kunnen daar geen enkele, wij hebben daar niets over te zeggen. Wat we wel doen is, overlaats heeft de mensen nog samengezeten met de vrederechter. Dus wij proberen vooral zo snel mogelijk die uithuiszettingen te weten te komen. Wij proberen dan aanklampend naar die mensen te gaan. Wij organiseren ook een meldpunt voor privéverhuurders, die moeilijkheden hebben met een huurder.

En wij proberen daar ook die ... Dus dat is een rol, die wij kunnen opnemen. Maar wij kunnen niet zeggen van wij als stad verbieden dat, want we hebben eigenlijk het recht niet om dat te verbieden.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes, wou u nog ...

MAES: Ja, ja, dank u, voorzitter. Dank u, schepen. Ik weet dat er heel veel gebeurt, maar ik denk dat ook ... Vandaag kreeg ik net een nieuwsbrief van het netwerk tegen armoede, waar ze een ophijsting hebben gemaakt van de verschillende problemen, die zij hebben opgesteld van mensen in armoede tijdens de coronacrisis. En één van de elementen, die zij gaven, was bv. het feit dat wijkhuizen en centra dicht waren en dat mensen daar niet terechtkonden voor hun probleem. Dus ik denk dat er vanuit het netwerk tegen armoede daar wel degelijk het belang van die wijkcentra en van dus het gaan naar de mensen toe en dichtbij de mensen de problemen aan te pakken, dat zij dat wel degelijk naar voorschuiven als een probleem. Dus wat betreft die coronapremie, oké, als dat al in de aanvullende vergoeding zat, verrekend wordt, dan is dat positief. Dan wil ik daar ook niet verder op aandringen. Wat betreft de bevoegdheid voor de uithuiszettingen, ik denk dat er toch wel via het LAC toch wel een invloed kan uitgeoefend worden op de huiseigenaren, die eventueel mensen willen uit het huis zetten. Dus of zie ik dat verkeerd?

HEYRMAN: Nee, wat wij proberen, is te bemiddelen met de eigenaar. Wij beslissen heel vaak op het bijzonder comité, dus ik denk tot 4 maand achterstallige huur is er geen extra beslissing, dus dat zit in de routebeslissingen, maar we hebben al achterstallige huren van 12 à 13 maand, voor duizenden euro's hebben wij al voorgeschoten aan mensen, zodanig dat ze niet uit huis gezet worden. Dus eigenlijk denk ik dat er ongeveer elk bijzonder comité wel dat soort van beslissingen ... Dus het is onze rol, denk ik, om samen met het vrederegerecht zo snel mogelijk, allé, met hen de afspraken te maken dat wij zo snel mogelijk op de hoogte worden gebracht. Dat wij dan proberen aanklappend aan de deur te kloppen en te bellen van kijk ja, kan u hulp gebruiken? Als wij daar niet binnen geraken, geraken wij er niet binnen, maar wij kunnen wel regelmatig dan toch hun hulpvragen bij mensen loskrijgen en dan kunnen wij, ja, bemiddelen bij de eigenaar en dat lukt wel in heel wat gevallen. Allé, ik denk dat we volgende maand terug de cijfers gaan zien. Dus dat is onze rol. Maar we kunnen niet aan de rechtbank zeggen van ge moogt dat niet doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan mijnheer Maes?

MAES: Ja, als er geen bevoegdheid is, dan trek ik de motie in.

VOORZITTER: Ja, dat heeft geen ...

MAES: Dus dat is op zich geen punt. Ja, ja, oké, geen probleem.

VOORZITTER: Oké? Dan gaan we nu over naar het 7e punt, het punt dat is ingediend door raadslid Van Der Coelden over de basisbereikbaarheid, toekomst stadsnet. Waarbij we dan daarna tot punt 12 en punt 14 of ... (overschakelen naar bandopname 12) ... u mag de twee punten, als u ze samen wil behandelen, overgaan. Dus alle punten in verband met de basisbereikbaarheid en de toekomst stadsnet komen nu aan de beurt. Mijnheer Van Der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. En ik had het al gezegd, mijn inleiding of mijn interpellatie zal iets langer duren dan de vooropgestelde 10 minuten, maar ik denk ook dat het een punt is dat een zeker belang heeft. Ik herinner mij, collega's, het enthousiasme waarmee schepen Hanssens, die ook in de vorige legislatuur al onze schepen van mobiliteit was, op het einde van die legislatuur en in het begin van de huidige, de lopende legislatuur het enthousiasme, dat er bij hem was over het feit dat de stad mee ging kunnen beslissen over het openbaar vervoer in Sint-Niklaas. En ik heb mij al een paar keer afgevraagd deze week of het enthousiasme bij hem vandaag nog altijd even groot is. In de commissie van 11 mei laatstleden kregen we de kans om het vervoersplan in te kijken, dat op de regionale vervoersraad van 25 juni ter beslissing zal worden voorgelegd. En wat daar opviel – we hebben het er zelf een beetje uit moeten halen want, ik kom daar straks nog op terug, in de presentatie werd het niet als such vermeld – ja, dat is dat het stadsnet, het stadsbussennet in Sint-Niklaas daarmee zou verdwijnen als een zelfstandig onderdeel van het openbaar vervoersnet in Sint-Niklaas en in de regio. Om heel kort te schetsen waar het over gaat, in Sint-Niklaas zijn er 4 stadsbussen, lijn 1, 2, 3 en 4. Lijn 1 verbindt de Clementwijk met het Waasland Shoppingcenter over de markt en het station. Al die lijnen gaan over markt/station en verbinden in feite de uiteinden van ja, de stadskern, het stadscentrum met elkaar. Lijn 1 loopt zo bv. via de Kloosterlandwijk, via de Baenslandwijk, passeert daar ook in de buurt van het Welzijnshuis en rijdt zo verder via Tereken naar het Shoppingcenter. Lijn 2 verbindt de Tuinlaan eveneens met het Shoppingcenter en passeert daarbij via de Watermolendreef, dan weer station/markt, maar het station, AZ Niko-laas, het Brugsken, Hertjen, Kon. Fabiolapark om dan aan het koopcentrum uit te komen. Lijn 3 vertrekt aan de Hoge Bokstraat, gaat via de Langhalsbeekstraat, Moleken, Pastoor De Meerleerstraat ook weer naar markt/station en rijdt dan verder door de Kon. Elisabethwijk over het Kon. Elisabethplein en ja, richting Antwerpse Steenweg, Bellestraat, Zonneken tot aan De Ster. Lijn 4 vertrekt op het Glycineplein, gaat door de Don Boscowijk, de ziekenhuisbuurt, dan ook weer markt/station en rijdt dan verder via Vijfstraten richting Nieuwkerken. Dus dat zijn de 4 stadslijnen met hun 8 begin- en eindpunten aan de rand van de stad. En dat net zou dus verdwijnen. Ik wil correct zijn in wat ik zeg.

Voor Nieuwkerken en voor De Ster, de verbinding tussen het stadscentrum en Nieuwkerken/De Ster is er wel degelijk een alternatief. Dat zijn twee haltes, twee lijnen die nu al ook gelegen zijn niet alleen op een stadslijn, maar ook op een streeklijn en die verder zouden geïntegreerd worden in het streekvervoer. En heel opvallend is dat er ook voor de verbinding tussen het stadscentrum en de Hoge Bokstraat, ja, dat er zelfs een versterking zou zijn van de lijn, maar dat heeft dan weer alles te maken met het zwembad. Hoewel dat dat er ten vroegste maar in 2025 zou zijn, moet daar blijkbaar toch al in 2021 op geanticipeerd worden, maar bon. Het zij zo. Maar, dus voor alle andere eindpunten, de overige 5 eindpunten zou er vanaf 2021 als de plannen doorgaan geen busbediening zijn. Dus de Clementwijk, de Kloosterlandwijk, de Kon. Elisabethwijk, Brugsken, Hertjen, Kon. Fabiolapark en heel het zuidwestelijke stadsdeel, dat wil zeggen tussen de spoorweg, Plezantstraat, Parklaan en de N70, al wat daartussen ligt, de Baenslandwijk, de Westerwijk, Langhalsbeekstraat, Moleken, Driegaaïen, Pastoor De Meerleerstraat, daar passeert gewoon geen bus meer, inclusief het Welzijnshuis, dat daar sinds een paar jaar in die wijk ligt en dat ook – ja, ik overdrijf niet – zo goed als onbereikbaar zal worden met de bus. Dat is hetgeen dat op tafel ligt. Hoe moeten we dat inhoudelijk beoordelen? Ten eerste en ik weet dat de schepen iemand is die graag verwijst naar beleidsplannen en dat siert hem. Beleidsplannen, daar wordt dikwijls, dat is een heel proces en heel veel energie aan vooraf, maar eens dat ze zijn, hebben die de neiging om in een schuif te verdwijnen en daar niet te veel meer uit te komen. Maar schepen Hanssens is zo niet en verwijst graag naar de beleidsplannen, waar hij zijn beleid aan ophangt. Nu, ik heb de twee belangrijkste op dit vlak eens gecheckt. Ten eerste, het lobbenstadmodel uit 2014, waar ik op pagina 14 - als het dan gaat over openbaar vervoer – lees dat op de radiale invalswegen, die ja, het stadscentrum moeten verbinden met de rand van de stad, dat daar de buslijnen en de fietsassen versterkt moeten worden en dat de frequentie van het openbaar vervoer verhoogd moet worden. En dan zie je op een kaartje waar dat over gaat. Dan gaat dat onder meer over Moleken, Langhalsbeekstraat, over de Driegaaïenstraat, waar ondertussen al een paar jaar geen bus meer rijdt, over Tereken, over het Hertjen en Brugsken. Allemaal plaatsen, waar wellicht misschien, hopelijk niet, in 2021 de stadsbus en ook de streekbus, die er nu al niet meer passeert, niet meer zal passeren. Tweede plan, het mobiliteitsplan. Een jaar jonger, 2015, pagina 90, de perspectieven voor het stadsnet en het openbaar vervoer. Er is daar zelfs een heel mooi kaartje terug te vinden, waarin dat je ziet hoe het openbaar vervoer, dat nu in de Clementwijk ergens stopt – ik denk in de Frans Van Cauwelaertlaan – dat dat zou kunnen uitgebreid worden met een lus doorheen de 600 bij te bouwen nieuwe woningen in de uitbreiding van de Clementwijk.

Wat je dan ook leest op diezelfde pagina 90 “als op termijn het stadsnet wordt herbekeken, dan kan het projectgebied van De Woningen samen met de nieuwe locatie van AZ Nikolaas en het nieuwe sociaal huis in de Abingdonstraat een nieuwe sterke as in het stadsnet worden”. Alstublieft. En dan op pagina 93 wordt er zelfs een indicatief kaartje gegeven van dat vernieuwd stadsnet, waarin dat je dus die 4 lijnen, waar ik het daarnet over had, alle 4 terugziet en ziet hoe die zouden kunnen versterkt en uitgebreid worden om die nieuwe attractiepolen, dat nieuw ziekenhuis, dat Welzijnshuis en nog een paar andere zaken, om die optimaal te bereiken. Dat zijn dus de beleidsplannen, die gaan over openbaar vervoer en dat is wat daar in staat over dat stadsnet en dat is iets helemaal anders dan hetgeen vandaag op tafel ligt. Ten tweede – en ik denk dat ik daar niet veel tekening bij moet maken – dit plan gaat in tegen het algemeen principe om het openbaar vervoer te versterken in een autoluwe stad. Ik denk dat hier binnen de raad een heel groot draagvlak is om de stadskern autoluwer, autovrijer - noem het gelijk dat ge het wilt - te maken, maar dat we er ook allemaal van overtuigd zijn, dat je dan de alternatieven voor het individueel autogebruik moet versterken. En in dat perspectief is het gewoon onmogelijk om uit te leggen hoe dat gepaard kan gaan met een liquidatie van het stadsbusnet. Ten derde – en misschien is dat nog het belangrijkste, belangrijker nog dan die beleidsplannen en belangrijker dan die algemene principes van uw mobiliteitsbeleid – dit plan, deze voorstellen zijn een complete negatie van het feit, dat het stadsbussennet voor heel veel mensen nodig is voor het maken van een essentiële verplaatsingen en dat daarvoor in veel gevallen geen valabel alternatief voorradig is. Wat zeg je tegen een studente uit het Moleken, die met de bus naar het station rijdt om haar studies, om les te gaan bijwonen in Antwerpen of in Gent en die daar de bus voor neemt, zeker als het regent? Wat zeg je tegen mijn 80-jarige buurvrouw, die niet meer met de auto durft rijden, die ook slecht te voet uit de weg kan en die zeker niet meer aan fietsen toekomt, maar die nog wel naar de markt wil gaan en die soms ook eens in het Shoppingcenter haar boodschappen wil gaan doen? Wat zeg je tegen een vrouw uit de Begijnhofstraat, die werkt in het Shoppingcenter en die daar ook wil geraken als haar man de auto nodig heeft en ze die niet kan gebruiken en daarvoor de bus neemt? Wat zeg je – en dat is reëel – wat zeg je tegen een gezin, dat gekozen heeft voor een woning in de nieuwe Clementwijk, omdat die optimaal bereikbaar is met de fiets en ook optimaal bereikbaar zou moeten worden met het openbaar vervoer, als blijkt dat de bus daar binnen volgend jaar, dat de bus daar volgend jaar niet meer zou passeren?

Er zijn – dat hebben we kunnen vaststellen de laatste dagen – heel veel mensen ongerust en zelfs een beetje gechoqueerd over wat zij beschouwen als een aanslag op een onderdeel of het wegvallen van een onderdeel van hun leefomgeving, het sociaal contract – want zo bekijken ze dat – een soort sociaal contract dat zij hebben met de stad, met de overheid om hen te voorzien van de nodige vervoermiddelen en dat eenzijdig dreigt opgezegd te worden? We hebben een online petitie gelanceerd. De PVDA heeft dat ook gedaan. Een open vereniging, die ook opkomt voor het openbaar vervoer heeft dat ook gedaan. Op 3 dagen tijd hebben meer dan 600 mensen intussen die petitie getekend. Ik denk dat dat toch wel voor zich spreekt over hoe dit leeft binnen de bevolking. Dat voor wat betreft de inhoud. Bon, waar staan we nu in het proces? Ik ben er, collega's, eerlijk gezegd een beetje verontwaardigd over, over de manier waarop de laatste dagen in de communicatie, die dan vooral via de sociale media verloopt, hoe de vertegenwoordigers van het stadsbestuur afstand nemen van wat vandaag op tafel ligt en alles proberen weg te relativieren. De realiteit is wel degelijk anders. Het gaat hier over een proces, dat opgestart werd in september/oktober 2019 met toen al een heel duidelijke timing. Voor de zomer van 2020 moet de regionale vervoerraad beslissingen nemen, een advies geven aan de Vlaamse regering over het kernnet, over de sterkste buslijnen – Sint-Gillis-Waas, Stekene, Temse, noem maar op – en een beslissing, een beslissing nemen over het aanvullend busnet. Dus dat zijn alle andere lijnen met een vaste lijnvoering en een vaste frequentie. Dat is de timing en die is allang bekend. Dat proces verliep in de schoot van de vervoerregioraad Waasland onder het voorzitterschap van onze eigen schepen van mobiliteit, Carl Hanssens. En ik neem toch aan, dat een voorzitter meer mag doen dan alleen een chat van een digitale vergadering beheren en zeggen wie er het woord heeft en dat een voorzitter wel degelijk impact heeft op de plannen, die daar voorgelegd en besproken worden. Vanuit die regionale vervoerregioraad – en ik heb ook wat zitten snuisteren in de collegenota's van de laatste maanden – vanuit die regionale vervoerregioraad is er ook regelmatig terugkoppeling geweest naar het schepencollege, formeel via collegepunten. Dus laat, allé, als het formeel gebeurt, dan neem ik aan dat het informeel binnen de meerderheid nog veel meer het geval is. Dus het college is hierin ook gevat door de schepen van mobiliteit, door de vervoerregioraad. En zoals ik daarnet zei, op 25 juni moet die vervoerregioraad een beslissing nemen over dat aanvullend net en hun advies geven over dat kernnet. En de facto dus ook over de toekomst van het stadsnet, als een net met een vaste lijnvoering en een geregelde dienst. Dit is dus, collega's, een proces waarin het stadsbestuur ten volle betrokken geweest is tot op nu en dat vandaag in de laatste rechte lijn van de besluitvorming zit. Er is dus nood aan debat en er is dus een acute nood aan debat en actie. Alhoewel dat niet echt wordt aangemoedigd.

We hebben een presentatie gekregen in de commissie, die weliswaar begon met de mededeling bon, we tonen u wat op tafel ligt en ge kunt daar uw zeg over doen. Nu, over het stadsbusnet an sich is daar niet gepraat. Er is ook een filmpje te zien voor de mensen. Want de mensen krijgen nu ook van 16 mei tot 31 mei alstublieft de kans om ook hun bemerkingen te geven. Dat wordt geïllustreerd met een filmpje van 28 minuten, waarin dat ge tot minuut 17 moet wachten, na alle theorie, om de eerste keer een lijn, een buslijn op een kaart te zien en om daar uiteindelijk de toelichting te krijgen over het busnet van de toekomst. Ge zou bijna denken dat het filmpje gemaakt is door de persdienst van premier Wilmes. Als er vandaag discussie is over dit voorstel, dan denk ik, zonder daarin te willen overdrijven, dat dit vooral de verdienste is van de oppositie, die de voorstellen doorgenomen heeft en die gezien heeft, ja, wat de risico's zijn die ze inhouden voor de stad en voor het busvervoer in onze stad. Ik kom tot een besluit. Op basis van het lobbenstadmodel, het mobiliteitsplan van de stad, vanuit de filosofie dat we streven naar een autoluwe stad met sterke alternatieven voor het individueel autogebruik en vanuit de vaststelling dat heel veel Sint-Niklazenaars behoefte hebben aan een goed en sterk gespreid openbaar vervoer, een stadsnet, dat er nood is aan verbindingen van collectief vervoer met een vaste lijnvoering en een geregelde dienstregeling die de wijken rond de stad met elkaar en met de stadskern verbindt, die drie elementen – collectief vervoer, vaste lijnen, geregelde dienst – dat zijn de drie elementen die we willen terugzien in het openbaar vervoeraanbod van 2021 en die we ook willen terugzien in de beslissing van de vervoerregioraad op 25 juni of – en daar kom ik straks toe – misschien beter nog later. Het huidige voorstel, dat vandaag op tafel ligt, voldoet absoluut niet aan die drie vereisten. En daar gaat dan onze motie ook over. Wij vragen het stadsbestuur om op 25 juni geen beslissing te nemen hierover in de regionale vervoerregioraad, de regionale vervoerraad en een nieuw voorstel uit te werken, dat voorziet in een performant stadsnet, dat aan die drie voorwaarden voldoet. We rekenen daarbij op schepen Hanssens in de eerste plaats. We hebben hem leren kennen en waarderen, denk ik, over de grenzen van de partijen heen, als een schepen die begaan is met zijn domein, met zijn bevoegdheid en die ook een toekomstgerichte en coherente visie heeft over waar we in Sint-Niklaas met de mobiliteit naartoe moeten. En ik kan mij niet voorstellen, dat hij gelukkig is met wat vandaag op tafel ligt. Maar we kijken ook naar de collega's van Groen, naar schepen De Bruyne van participatie, die toch ook wel zijn idee moet hebben over de manier waarop hier in dit dossier, dat zo belangrijk is, een loopje wordt genomen met de participatie van de Sint-Niklazenaars. Naar schepen De Meester, die altijd bij de pinken is als er rond mobiliteit in de stad iets positiefs te vertellen valt in de stad.

Wel, nu is het de moment, schepen, om op de barricade te gaan staan voor een beter openbaar, voor een goed of beter openbaar vervoer. En ten slotte ook naar schepen Heyrman. De bus is voor iedereen en ik zie dat dagelijks als ik aan mijn venster sta. De bus wordt ook gebruikt door iedereen. Door mensen van alle leeftijden, van alle rangen en standen. Maar het valt natuurlijk op, dat vooral voor de oudere mensen de bus een essentieel verplaatsingsmiddel is. Wel, het is vooral die groep van mensen, ja, waardoor dat we denken dat de schepen van senioren toch in het bijzonder aangesproken zou moeten worden door dit dossier. Er is ook een andere groep, die volledig, die de dupe dreigt te worden van dit plan – ik heb het daarnet gezegd – het Welzijnshuis, dat volledig buiten het bereik van de bus zou vallen. Ik vind dat gewoon onbegrijpelijk. We hopen in ieder geval, dat we allemaal en elk vanuit onze eigen rol, meerderheid/oppositie, dat we de noodlottige besluitvorming in dit dossier kunnen keren. En ik hoop dat we op dat vlak vanavond een heel sterk signaal krijgen vanuit de meerderheid in deze stad.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan geef ik nu het woord aan de heer Maes voor zijn tussenkomst, zijn interpellatie.

MAES: Dank u, voorzitter. Ik ga proberen niet te veel in herhaling te vallen, want collega Van Der Coelden heeft al een zeer goeie opsomming gemaakt van alle problemen, die er nu zijn. Maar ik wil in eerste instantie toch nog eventjes refereren naar het feit, dat we dit dossier toch vanuit de gebruikers moeten bekijken. Vanuit de mensen, die nu het openbaar vervoer nemen en die nu daar een probleem in zien om daar nog aan die bushaltes te geraken. En de schepen heeft op één van de commissies, waar dit punt is besproken – ik denk vorig jaar november of zoiets – eens gezegd “elke bushalte, dat we gaan moeten afschaffen, dat zorgt voor problemen”. En ik denk dat dat inderdaad ook zo is. En er zijn al een paar voorbeelden gegeven. Hoe gaan de mensen, die nu in de Clementwijk wonen, hoe gaan die naar het centrum van de stad gaan? Hoe gaan mensen hun kinderen bv. naar de school daar kunnen brengen, als zij geen wagen hebben? Hoe gaan de gepensioneerden vanuit de buurt van de Don Boscokerk en het Glycineplein, hoe gaan die naar de verschillende plaatsen in de stad moeten gaan? Zij gaan 500 à 600 m moeten stappen, wat voor veel mensen een probleem is. Hoe gaan de moeders en vaders met hun kinderen naar Kind & Gezin gaan in het Welzijnshuis? De dichtstbijzijnde bushalte komt te liggen op de Parklaan. Dus dat is ook een 600 m stappen. Dus dat zijn dingen, die het voor heel wat mensen moeilijk maken. En ik denk dat we er inderdaad van moeten uitgaan, dat in onze stad, als we uitgaan van het principe dat we de auto zoveel mogelijk willen ja, mijden of uit de binnenstad willen houden, dat je dat niet anders kan dan door het openbaar vervoer te versterken.

En heel veel steden die nemen initiatieven op dat vlak, als je dat bekijkt, vanuit het feit dat er inderdaad files zijn dat je die wil oplossen, vanuit het feit dat er inderdaad vervoersarmoede is bij een aantal mensen, dat de luchtkwaliteit in de binnenstad niet ideaal is als al die auto's er zijn, dat de doelstellingen op het vlak van klimaat niet kunnen gehaald worden. Cruciaal daarin, is die mobiliteit. En ik denk dat we de convenant, die we daarnet hebben gestemd voor 2030, nooit gaan kunnen halen als we dit plan uiteindelijk gaan doorvoeren. Tweede punt wat ik eventjes wil voorbrengen, is wat is nu de bevoegdheid van de gemeenteraad in deze? Want daar wordt ook een beetje ja, mist over gespuid vind ik. Dus op dit moment is het eigenlijk zo, dat wij als leden van de gemeenteraad tot 31 mei is ons op de commissie gezegd suggesties en voorstellen kunnen doen. Wel, ik vind dat als wij – en ik sluit mij aan bij wat collega Van Der Coelden daarnet heeft gezegd – openbaar vervoer is zeer belangrijk voor de stad, dus de gemeenteraad moet daar een belangrijke stem in heel dat verhaal hebben en moet daarop kunnen wegen op wat De Lijn doet. En dan kom ik bij mijn derde punt, want daar wordt ook wel wat mist rond gespuid, in welke mate staat het stadsbestuur achter dit plan, dat nu voorligt. Want er wordt gezegd op sociale media “ja, wij zijn als stadsbestuur daar niet in betrokken geweest”. Wel, ik kan het mij niet voorstellen, dat het schepencollege zich daar niet over gebogen heeft en daar zijn goedkeuring aan heeft gegeven. Dus mijn vraag is dan, is dit plan gedragen door het schepencollege of hebben jullie eigenlijk andere voorstellen? En hoe komt het dan dat dit plan door de vervoersregio wordt naar voorgeschoven? Vierde punt, participatie. Ik denk, ja, het filmpje, eigenlijk de PowerPointpresentatie met een klankband erover, ik denk dat dat ja, dat dat echt inderdaad het niveau van de presentatie van de PowerPoint van minister, van eerste minister Wilmes overstijgt. Je kan moeilijk verwachten, dat mensen 28 minuten kijken naar een PowerPoint en daar hun opmerkingen op gaan formuleren. Dus qua participatie denk ik dat dat echt wel gefaald heeft. En ik wil ten slotte toch nog ook een ander punt aangeven. Dus er wordt ook, wanneer we de discussie hebben opgestart - en er leeft heel veel onder de mensen, want inderdaad, sp.a heeft een petitie gestart, wij hebben een petitie gestart, er is een derde petitie, er zijn al meer dan 1.000 mensen die dat hebben getekend, dus dat wil zeggen, dat er veel mensen van wakker liggen van wat er hen staat te wachten – de vraag wat er naar voor wordt geschoven, is kijk ja, De Lijn werkt met een gesloten enveloppe. En binnen die gesloten enveloppe moeten wij keuzes maken. Maar dat is eigenlijk een beetje keuzes moeten maken als dat betekent dat je inderdaad een aantal lijnen van het stadsnet moet afschaffen, ja, dat is een keuze die men zou vragen aan mij, je hebt 3 kinderen, welk van die 3 kinderen wil je opofferen. Dat ... (overschakelen naar bandopname 13) ... wil je niet. Je ziet die kinderen graag en dat is dus hetzelfde.

Die stadslijnen, dat zijn lijnen die al heel lang gekend zijn bij de mensen en door heel veel mensen worden gebruikt. Dus ik denk dat we daar ook moeten kijken, dit kan toch niet, dat we eigenlijk voor zulke keuzes worden geplaatst in onze stad.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik zie ook dat de heer Wymeersch nog en ook de heer Huys, Luk Huys, ja. Ah ja, ik zal ... 29, dat is 2 minuten geleden. Mijnheer Wymeersch, u krijgt eerst het woord.

WYMEERSCH: Ik ga vrij kort zijn, mevrouw de voorzitter. Maar ik wil direct bij aanvang van mijn tussenkomst er al bij vermelden, dat ik straks met uw goedvinden ook het woord doorgeef aan mijn collega Marc Huys, die ergens anders hier in het huis rond dwarrelt en die nog een aantal suggesties zal meegeven in verband met dit dossier. Ik ga niet allemaal herhalen, wat de twee collega's hier hebben naar voorgebracht. Maar er zijn toch een aantal dingen, die mij toch opvallen. Ten eerste – en er is al op gealludeerd – de enorme snelheid waarmee De Lijn ons vat om een beslissing te nemen. De snelheid is misschien een slecht woord, omdat het decreet toch al een jaar oud is en men al de kans had gehad om de plannen naar voor te brengen. Maar men heeft blijkbaar zolang, zodanig lang gewacht, dat wij eigenlijk geen tijd hebben om goed te laten informeren, om goed te laten participeren, om kritisch één en ander te benaderen en om een gefundeerd voorstel of tegenvoorstel uit te werken. Wat mij ook opvalt, is dat De Lijn hier in feite bepaalt hoe steden en gemeenten hun mobiliteitsplannen moeten aanpassen aan de ideeën van De Lijn. Terwijl in feite De Lijn zou moeten zijn die ten dienste staat van steden en gemeenten om een mobiliteitsplan uit te werken. De Lijn gaat uit van zijn eigen financiële toestand. Ze spelen op zeker, ze spelen op zuiver, ze spelen op de volle portemonnée en wat ze aanhouden zijn dus de lijnen die – om het met de terminologie van daarjuist te zeggen – niet alleen solvabel zijn, dus die niet verlieslatend zijn en diegene die wel verlieslatend zijn, die dus blijkbaar volgens hen weinig of te weinig cliënteel aantrekken, willen ze daarmee afstoten. Daarmee gaan ze voorbij aan hun primordiale taak, nl. openbaar vervoer voor iedereen te garanderen. Neen, zij kiezen de gemakkelijksoplossing en houden de knip op de beurs. Ze ... Aan de andere kant stellen we vast, dat men een aantal ingrepen doet, maar een aantal structurele fouten volgens mij in hun eigen structuren niet wegwerkt. Als we zien dat een aantal in niet-onbelangrijke steden en gemeenten van het Waasland in de Antwerpse vervoerregio zitten vervatten en niet in het Waasland, dan heb ik daar mijn vragen bij in hoeverre dat die cohesie daar correct is, of dat een coherent geheel is en of het Waasland daarmee gediend is dat men eigenlijk in twee verschillende vervoerregio's is gevat. Ook is er al gealludeerd op het feit – en terecht – dat de stad eigenlijk een beetje heeft gestuurd in één en ander.

Het mooiste voorbeeld is – en collega Van Der Coelden heeft ernaar verwezen – dat niettegenstaande – en collega Van Der Coelden zegt binnen 5 jaar is dat ten vroegste open het nieuwe zwembad, het is zelfs nog niet zeker dat het opengaat, want er is nog niets, er zijn nog geen realisaties rond gebeurd, het participatietraject dat moet allemaal nog doorlopen worden, dus we weten niet hoeveel obstakels dat er nog moeten genomen worden voordat dat zwembad gerealiseerd is – maar toch wordt er een lijn voorbehouden, gehouden, gerealiseerd ten behoeve van het nieuwe zwembad. Raar, maar waar. Dus dat bevestigt mij in het vermoeden, dat de stad daar toch een vinger aan de pen heeft gehouden. De Lijn, collega's, en de stad gaan voorbij aan de noden van de stad en van de bevolking. Er is in tegenstelling met heel wat ideeën – of we die ideeën nu genegen zijn of niet – maar ze zijn in tegenstelling tot een aantal ideeën, die fungeren in deze stad, nl. het beperken van het autogebruik in deze stad, de knip op de markt, enz..., enz... Fietsstraten. Dus de auto is een noodzakelijk kwaad in onze stadskern en moeten zoveel mogelijk vermeden worden. En als men daarbij nog constateert, dat men nu de stadslijnen, het stadsvervoer, de stadsbussen gaat supprimeren, dan vraag ik mij af als men de auto niet meer kan gebruiken of niet meer mag gebruiken en de stadslijnen niet meer kan gebruiken omdat ze er niet meer zijn, hoe de bevolking – en er zijn een aantal categorieën opgesomd door collega Van Der Coelden – hoe die zich moeten verplaatsen, hoe die dus hun basismobiliteit moeten kunnen verwerven. In plaats, collega's, van de stadslijnen af te schaffen, zouden de wijken, de 4 wijken zouden moeten opgedeeld worden, zouden er meer wijken moeten zijn, kleinere wijken moeten zijn. Met meer stopplaatsen, frequentere stopplaatsen en met kleinere bussen. En dan kan men – ook niet dat dat ideaal is hé, want en ik refereer naar, ik veronderstel als alles normaal verloopt, dat collega Huys straks een aantal suggesties zal doen, er zijn andere mogelijkheden – maar op dit ogenblikken, zeggen wij, is dat de beste mogelijkheid om op korte termijn het stadsvervoer, de stadsmobiliteit voor onze mensen te behouden. Vervoer op maat, zijn we daartegen? Want daar komt het eigenlijk op neer. Neen. Op zich is dat een goeie, theoretische – ik zeg wel theoretische – uitgangsbasis. Maar als ik mij niet vergis – ik heb het decreet maar diagonaal gelezen – is het vervoer op maat ook niet voorbehouden voor De Lijn op zich, zal De Lijn zich daar niet mee bezighouden en zijn het derde spelers op het terrein, die er nog altijd niet zijn, die het vervoer op maat zullen moeten gaan aanbieden. Wie dat dan uiteindelijk zal bepalen, dat weet ik niet. Dat is mij niet helemaal duidelijk. Maar uiteindelijk zal men dus op het einde van de rit worden geconfronteerd met nieuwe spelers op het terrein. Als die er niet zijn, dan ligt de oplossing voor de hand en zal De Lijn dus in de open ruimte toch moeten inspringen en die open ruimte invullen.

En dan zullen we vaststellen, dat diezelfde logge lijn inderdaad dus terug op het oude pad, het oude pad zal bewandelen met dezelfde gevolgen van dien. Ik had het al gezegd, het is dus in totaal in tegenspraak met politiek van ontrading van het autogebruik en zolang er dus geen werkbaar alternatief is, moeten stadslijnen dus blijven, maar op totaal andere manier georganiseerd, frequenter, soepeler, flexibeler, frequenter, enz... En daar kunnen wij dan op korte termijn nog mee omgaan. En dan zou ik graag, mevrouw de voorzitter, het woord geven als u mij toestaat aan collega Marc Huys om vanuit zijn ervaring en zijn visie nog het licht te laten schijnen.

VOORZITTER: Mijnheer Huys? Marc Huys?

HUYS M.: Bedankt, voorzitter en Frans. Ik ga het vooral hebben over die 4e laag van het netwerk. Ge weet, de schepen heeft uitgelegd, dat er 4 lagen zijn. Ge hebt het treinnet, het kernnet, het aanvullend net en dan het vervoer op maat. En het ging eigenlijk nu over dat vervoer op maat. En ik heb daar een paar suggesties voor. Ik moet zeggen, dat de bussen één soort van modus is om dat vervoer op maat te verzekeren. Maar ik zal beginnen met het doel van het vervoer op maat. Het moet eerst en vooral efficiënt zijn, het moet comfortabel zijn en het moet milieuvriendelijk zijn. Dat zijn volgens mij drie kenmerken van een degelijk vervoer op maat. Het moet vooral – en dat heeft te maken dus met de efficiëntie – afgestemd zijn op de vervoersvraag. Ik weet niet in hoeverre de vervoersvraag hier onderzocht is op verschillende niveaus, maar ik denk dat op een niveau van het vervoer op maat, dus van de stad, dat het wenselijk zou zijn om eventjes die vervoersvraag te toetsen. En er zijn eigenlijk twee soorten vervoersvragen, die volgens mij moeten onderzocht worden. Dat is eerst en vooral een collectieve vraag, een individuele vraag, de vraag voor verre afstanden en de vraag voor korte afstanden. Want dat heeft natuurlijk altijd te maken met welk soort van voertuig dat ge gaat inzetten. Voor collectief vervoer is het evident, dat ge een bus zou gebruiken – al of niet een grote, al of niet een belbus, dat is nog uit te maken – maar voor individueel vervoer is het denk ik aangewezen voor verre afstanden de taxi te nemen en voor korte afstanden – en nu hoop ik dat ge niet gaat beginnen lachen – zou het wel eens de moeite zijn om eens te overwegen of we geen systeem van riksja's kunnen inzetten. Wel te verstaan elektrisch gestuurde riksja's, die tot 4 personen kunnen vervoeren, afgedekt zijn, beschut tegen regen en wind. Het is daarom dat ik een voorstel wil doen naar de komende commissie in juni. Dat is namelijk het volgende, vermits ik meen dat de vervoersvraag zeer belangrijk is om een efficiënt systeem uit te bouwen, zou het een eerste stap moeten zijn, dat we een enquête voeren naar de vervoersvraag. Dat hoeft niet noodzakelijk te zijn voor alle gebieden en alle woonwijken in de stad.

Ge kunt bv. een paar wijken nemen waar in de toekomst heel waarschijnlijk de bus niet meer zal komen om te zien waar de noden zijn en wat eraan kan gedaan worden. En ik zou willen vragen aan de schepen, dat het plan - dat ik nu al ver uitgewerkt heb - van riksja's, dat ik dat ter bespreking mag laten agenderen op de commissie. Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, raadslid Marc Huys. En dan geef ik nu het woord aan raadslid Luk Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, de N-VA-fractie betreurt de manier waarop sommige fracties zijn omgegaan met de ontvangen informatie. De zaken voorstellen aan het publiek alsof er geen bussen meer zouden rijden, is onbegrijpelijk en onnodig polariserend, want van verre van de waarheid. Mij lijkt het veel constructiever al uw gemotiveerde opmerkingen en ideeën te ventileren richting college. Ze is ook gevraagd aan verschillende adviesinstanties en ook aan de politieke fracties. Inhoudelijk, voor N-VA blijft enerzijds het mobiliteitsplan uit de vorige bestuursperiode dé leidraad en anderzijds de visie, dat het openbaar vervoer deel uitmaakt van een breder mobiliteitsverhaal, een verhaal van een netwerk van verschillende mobiliteitsvormen. Openbaar vervoer, fiets, auto en deelmobiliteit. In ons programma klonk het zo: "De N-VA wil De Lijn concentreren op belangrijke verbindingen in en rond de stad om zo de frequentie en het comfort voor de reiziger op te drijven. Daarbij moet ook een net van taxi's, bussen op aanvraag en deelmobiliteit opgezet worden, dat complementair werkt met de hoofdlijnen". Collega's, de wereld is continue in verandering. Zo ook de mobiliteit. We zullen meer en meer verschillende mobiliteitsvormen moeten combineren. Trein, bus, fiets en onze voeten moeten we nog meer dan vandaag combineren naar aangename en vlottere oplossingen, waarbij we vooral niet willen dat deze vervoersvormen mekaar gaan beconcurreren. De middelen moeten goed ingezet worden om te leiden tot betere mobiliteit, eerder dan elke vorm van mobiliteit uit te bouwen. De timing van het openbaar vervoersplan vóór het regionale mobiliteitsplan blijft wel een vreemd gegeven. Ten slotte, collega's, laat er geen twijfel over bestaan, dat voor de N-VA een openbaar vervoersplan pas een goed plan is als er gedacht is aan iedereen, ook diegenen die geen eigen vervoersmiddel hebben of daar om één of andere reden geen gebruik van kunnen maken. Ik heb begrepen, dat bepaalde van deze tekortkomingen ter bespreking liggen in de vervoersregioraad, bij onder meer het vervoer op maat. Het zal dan ook de taak zijn van onze vertegenwoordiger in de raad om de bekommernissen sterk te verdedigen. Collega's, ik eindig met te herhalen, dat ik het bijzonder jammer vind de manier waarop deze discussie nu loopt, die volgens mij de kans op een echt debat of constructieve dialoog volledig is getorpedeerd. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. En dan geef ik nu het woord aan raadslid Ghesquière, die dat heeft gevraagd. Raadslid Ghesquière, u hebt het woord.

GHESEQUIERE: Dank u wel, voorzitter. Ik ga heel kort zijn in mijn tussenkomst, want ik vind dat de vorige sprekers zeer omslachtig toegelicht hebben en vooral Kris Van Der Coelden zijn toelichting was zeer uitgebreid en correct in mijn ogen. Ik moet vaststellen, dat eigenlijk in het verleden jammer genoeg verandering heel dikwijls een vermindering van de dienstverlening was. En ik vrees dat dat in deze ook zo wel zou kunnen zijn momenteel. Ik herinner mij bv. indertijd het invoeren van de belbus om een aantal lijnbussen te kunnen afschaffen. Een grote verbetering was dat zeker en vast niet. En dan eigenlijk wat intussen ook gebeurd is, dat is de afstand tussen haltes, die intussen ook veel groter geworden zijn dan in het verleden. Dat is toch ook wel een heel triestige zaak. En ik moet ook vaststellen, dat als mensen een alternatief moeten vinden om een “grotere” – tussen aanhalingstekens – bushalte te bereiken, dan vrees ik dat ze niet meer de bus gaan nemen, maar de auto gaan nemen. Om al die redenen vinden wij dat eigenlijk de motie van mijnheer Van Der Coelden eigenlijk toch wel zeker en vast onze volle steun verdient.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. En dan geef ik nu het woord aan schepen Hanssens voor de replieken. Schepen?

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Collega's, ik ga mij beperken tot een tussenkomst, die ik geprobeerd heb zo kort mogelijk te houden in plaats van op elk afzonderlijk punt een antwoord te gaan voorzien, maar ik denk dat er genoeg antwoord inzit om een aantal van de bekommernissen te beantwoorden. Laat mij eerst zeggen, dat dit debat meer verdient dan sommige zou ik zeggen simplismen, die ik heb zien circuleren via de sociale media. Dat heeft mij, dat heeft mij wel degelijk ook geraakt. Zoals mijnheer Van Der Coelden heeft aangegeven, ben ik als voorzitter van de vervoerregioraad lang betrokken geweest in dit proces van bij de start, maar heb ik ook mijn rol als voorzitter en die als vertegenwoordiger van de stad ook proberen gescheiden te houden. Te suggereren dat een voorzitter van een vervoerregioraad meer zou te zeggen hebben dan de collega's, die rond de tafel zitten, dat is niet waar. Dat klopt niet. Ook al zitten we heel dicht op het proces zelf als voorzitter en als covoorzitter. De covoorzitter is iemand van het departement mobiliteit en openbare werken. Er wordt naar mijn mening in dit debat veel te vlot voorbijgegaan aan het kader - en of we dat nu willen of niet - waarbinnen dit voorstel uitgewerkt is door De Lijn, nl. het decreet basisbereikbaarheid.

Er is al een aantal zaken over gezegd, maar eigenlijk simpel gezegd zegt het decreet basisbereikbaarheid, staat het decreet basisbereikbaarheid voor het bereikbaar maken van belangrijke maatschappelijke functies op basis van een efficiënt vraaggericht systeem en met een optimale inzet van middelen. Niet een goede inzet van middelen, maar een optimale inzet van middelen. Centraal staat ook de term “combi-mobiliteit” of “multimodaal reisgedrag”, waarbij reizigers verschillende vervoersmiddelen gaan combineren. De beschikbaarheid van verschillende vervoersmiddelen en goed uitgeruste knooppunten of mobipunten moet het mogelijk maken vlot over te stappen. De uiteindelijke bedoeling van het concept basisbereikbaarheid in dit kader is om met dezelfde financiële middelen meer reizigers te bedienen. Binnen dat kader werd Vlaanderen dus verdeeld in 15 vervoerregio’s en elke vervoerregio moet zijn regionaal mobiliteitsplan opmaken. En binnen dat mobiliteitsplan moet er ook een OV-plan voor de hele vervoerregio opgemaakt worden. Collega Luk Huys heeft er al op gewezen het feit dat de zaken omgedraaid worden, helpt dit debat niet. Dat is niet onze fout, dat is de timing die ons is opgelegd om eerst een openbaar vervoersplan te maken, voordat er een regionaal mobiliteitsplan opgemaakt is. Ik heb de minister trouwens zelf daarop gewezen, alleszins haar kabinetsmedewerker, op gewezen dat dit eigenlijk de zaken totaal omkeren is. En dat maakt het ook moeilijk om een verhaal te vertellen, dat coherent binnen een breder mobiliteitskader kan uitgelegd worden. Maar binnen die vervoerregio – en de minister heeft het zelf aangegeven – moeten wij dit jaar nog landen met een antwoord. Of dat op 25 juni is – het staat in ieder geval geagendeerd voor 25 juni – in ieder geval nog deze zomer. Van de 15 vervoerregio’s zijn er tot op nu toe 3 die het conceptplan van De Lijn hebben goedgekeurd. Dat deze oefening een complexe oefening ging worden om binnen de doelstellingen van het decreet en de doelstellingen van alle lokale mobiliteitsplannen, inclusief dat van Sint-Niklaas, te komen tot een coherent leesbaar en effectief openbaar vervoersplan stond in de sterren geschreven. Bovendien moest De Lijn zich ook nog aan een aantal spelregels houden, die de ruimte om te improviseren grondig beperkt. Op basis van de huidige en toekomstige vervoersvragen moest je een netwerk opmaken met netwerken, die complementair aan mekaar moesten zijn, er mochten niet te veel reizigers verloren gegaan zijn en rekening houdende met de budgetneutraliteit op korte en lange termijn geen negatief effect zouden hebben op het aantal reizigers. Dames en heren, De Lijn is niet meer die vrijgevochten zelfstandige organisatie binnen het grote landschap van Vlaamse agentschappen en verzelfstandigde organisaties, maar ligt duidelijk aan de lijn bij de Vlaamse regering. Dus De Lijn ligt aan de lijn. Not intended plan. Ze moeten dit alles doen met een gesloten financiële enveloppe, zoals vastgelegd door de Vlaamse regering. Dat dwingt ons en andere besturen om keuzes te maken.

Belangrijk daarbij is, dat het niet in onze vrijheid zit om de bijkomende middelen toe te voegen voor dat kernnet of dat aanvullend net. Aanvullend net, waaronder het stadsbusnet valt. In het voorstel, omdat het met een gesloten ja, financiële enveloppe is, van De Lijn zullen er in ieder geval niet minder bussen rijden, maar dat ze niet dezelfde routes rijden als resultaat van deze oefening is zeer duidelijk geworden. Misschien had dat verhaal ook verteld kunnen worden. Kortom, we werken binnen een opgelegd strak kader en staan niet in splendid isolation. We werken met andere gemeentebesturen tezamen en De Lijn doet ook niet zomaar zijn goesting. Tot zover het kader. Het tweede, waar ik eventjes op wil terugkomen en ik vind dat toch redelijk belangrijk om te benadrukken, is – en daar is ook wel naar verwezen – we proberen steeds een goede balans te behouden tussen betrokkenheid en informatie geven. Ook in dit onderwerp is dat naar vorgekomen. Ik wil er de raad toch op wijzen, dat ik al in februari 2019 de commissie een toelichting over het decreet basisbereikbaarheid gaf en de mogelijke impacts, dat dat zou betekenen voor de stad Sint-Niklaas en de regio rondom ons. Ook de taken, die toegewezen zijn aan de vervoerregio werden daar uitgebreid toegelicht. In november 2019 gaf ik opnieuw een presentatie in de commissie, waarin de 3 basisscenario's waar De Lijn toen op aan het sjieken was, werden voorgesteld, die toen – en ik heb dat toen benadrukt – werkhypotheses waren. Daar zat ook al een doorgedreven voorstel van wat nu het resultaat of wat nu wordt voorgesteld als het resultaat door De Lijn. In januari van dit jaar werden alle gemeenteraadsleden uitgenodigd op een infosessie van de vervoerregio om daar nog eens de toelichting te krijgen over wat er staat te gebeuren en ook een tijdslijn. Ik kan mij herinneren, dat daar niet te veel raadsleden van deze gemeenteraad toen aanwezig waren. En deze maand was er de presentatie van het voorstel van De Lijn samen met de stad met de bedoeling ... (overschakelen naar bandopname 14) ... het hele plaatje voor te stellen voor Sint-Niklaas en de regio en een vraag naar input. Na het stakeholdersoverleg zou het college een standpunt innemen. Uiteindelijk is immers afgesproken, dat bij stakeholdersmanagement elke gemeente vrij was om dat te regelen. Wij hebben gekozen voor transparantie in dat proces. Het verwijt van achterkamerpolitiek of van dit rap, rap te proberen te doen, allé, vind ik persoonlijk erover. Ik nodig u uit om ook eens over de grenzen heen te kijken, niet alleen in deze vervoerregio, maar ook verder in andere vervoerregio's hoe ze het daar hebben aangepakt. Zeker naar de betrokkenheid van de gemeenteraadsleden zitten wij hier op een ander speelveld bezig. Een gebrek aan transparantie verwijten in deze is in mijn ogen absoluut niet fair. Ten slotte wil ik nog iets zeggen over het inhoudelijke. Voor het college is het belangrijk, dat de ambities van het mobiliteitsplan waar kunnen gemaakt worden.

En ik weet, ik verwijs daar graag naar, ook omdat ik het makkelijker vind om beslissingen uit te leggen als ze passen binnen een beleidskader. Dat spaart naar mij normaal gezien heel veel tijd. En wat haal ik daaruit? Wat is de belangrijkste ambitie? Is inderdaad een aantal sterke stamassen te creëren, die geënt zijn op die historische invalswegen van de stad. En een snelle verbinding van en naar de stad, die het openbaar vervoer een echt alternatief voor de auto maken voor bv. meer pendelaars. Die lijnen verbinden de huidige en toekomstige attractiepolen van de stad, met misschien een nuance voor toekomstige bestemmingen. En elk voorstel zal daaraan getoetst worden, net zoals we in de voorbereidende fase – en ik steek dat niet weg hé, ik weet ook niet wie dat beweerd heeft dat het college niet betrokken was bij de voorbereiding van dat ding, elke beslissing in de vervoerregioraad is voorafgegaan door een nota aan het college, zodat mijn stemhouding binnen die vervoerregioraad ook gedekt was door het college, dus wie dat dat beweert, ik heb het in ieder geval niet beweerd – dus elk voorstel zal daaraan getoetst worden. We willen er wel rekening mee houden, dat sommige verbindingen evengoed met streekvervoer kunnen gebeuren. Dus ik focus mij minder op het feit of dat het stadsnet heet of het streekvervoer. Dat de buscorridor van een groot belang blijft voor snelle en aantrekkelijke verbindingen. Dat busvervoer deel uitmaakt van een breder mobiliteitsnetwerk, waarbij we moeten mikken op brede, duurzame vormen van vervoer, die complementair werken. Dat voor een aantal noden en doelgroepen best – en er zijn hier al een paar doelgroepen gepasseerd – best vervoer op maat wordt gekeken en dat gaat over doelgroepenvervoer, vervoersarme streken en deelmobiliteit. En dat die oplossingen best een comfortabele oplossing zijn, betaalbaar én toegankelijk. Eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen, dat daar eigenlijk nog maar één vergadering aan geweid is binnen de vervoerregio en dat met vervoer op maat ook maar geland zal worden waarschijnlijk in de eerste helft van 2021. Ook na de goedkeuring wil ik er wel op wijzen van een concept binnen de vervoerregioraad. En bij operationalisering van het netwerk komen er nog opportuniteiten tot inspraak en bijsturing. Ten slotte, hoe moet het verder? En dan kom ik ook tot het punt van de motie van mijnheer Van Der Coelden. Het college zal zijn houding tegenover dit voorstel bepalen in juni. Zoals we ook in februari al hebben vooropgesteld. Die houding zal in de commissie van mobiliteit van juni ook besproken worden, zodat een geïnformeerde en gedragen visie van de stad op de tafel kan worden gebracht, niet alleen hier, maar ook in de vervoerregio. Het lijkt mij daarom geen goed idee om in te gaan op de motie van Kris, omdat één, ja, geen houding aannemen, wel, het college heeft nu nog geen houding aangenomen, maar wij moeten nog een houding bepalen over wat, waar gaan we mee in meegaan, waar gaan we minder in meegaan of waar vragen we bijsturingen.

Tussen nu en eind juni is er nog een extra bestuurlijke vervoerregio, waarvan de agenda nog niet helemaal is bepaald. Maar ik neem aan dat het daar ook over vervoer op maat zal gaan. Dat zal ook meespelen om een beslissing te nemen. En overleg met andere actoren lijkt mij belangrijk. Ik denk niet, allé, ergens had ik eens geschreven van een haas vang je niet met een fanfare op kop. Ik denk dat we hier ook voorzichtig moeten zijn. We zitten niet alleen in die vervoerregioraad. En ik denk dat er nog andere gemeenten zijn, die ook bepaalde noden hebben. En dat we best een houding bepalen in samenspraak met die partners daar rond de tafel. Ik ga het hierbij houden, voorzitter. Met mijn excuses voor nogal lange tussenkomst als antwoord. Maar zoals al aangegeven is, verdient het debat wel wat meer tijd dan de 10/5/5. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik geef het woord dan aan de heer Van Der Coelden en de heer Maes. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Ten eerste – en dat is een reactie zowel op de tussenkomst van Luk Huys als op de tussenkomst van schepen Hanssens – ik ben het eerlijk gezegd ook wel een beetje beu om de laatste dagen dat verwijt te krijgen van onjuistheden en oncorrecte informatie te verspreiden. Allé, men moet mij nog altijd – ook vanavond – de eerste keer eens duidelijk maken, wat er niet juist was, wat er oncorrect was in heel mijn tussenkomst, in alles wat er de jongste dagen op papier gezet is. Ik heb het in ieder geval nog niet gehoord en ik ben er redelijk gerust in, dat men ook niets zal kunnen bewijzen op dat gebied. En als het dan bv. gaat over de betrokkenheid van het college, wel ja, mijn haren – voor zover nog aanwezig – die rijzen ook te berde als ik zie hoe mensen in de communicatie afstand willen nemen van dat plan, allé, en niet en doen alsof dat is het plan van De Lijn. Zo klinkt het dan. Dit is het plan van De Lijn en het stadsbestuur moet er nog zijn zeg over doen. Nee, dit is een plan dat gegroeid is en dat besproken is in die vervoerraad, waar onze schepen van mobiliteit deel van uitmaakte, waar onze schepen van mobiliteit voorzitter van was en waarover hij voortdurend heeft teruggekoppeld met het schepencollege. Dus doe niet alsof dit iets is dat uit de lucht komt gevallen en waar het college nu nog ineens door moet gevat worden. Dat is onjuist zijn. Ten tweede, wat het vervoer op maat betreft, allé, ten eerste, ja, als ge in een stad met ondertussen bijna 80.000 inwoners, als ge het daar nog een luxe vindt of een vorm van inefficiëntie om een stadsnet te hebben en een aantal vaste lijnen met bussen, die rijden op een vaste frequentie. En van mijn part mogen die bussen kleiner zijn hé. De essentie is, dat ge een net hebt dat de uiteinden van uw stad met mekaar en met het centrum verbindt en dat daar collectief – zelfs busvervoer, ik spreek het niet uit – collectief vervoer is met een vaste frequentie en een vaste lijnvoering. Dat is de essentie.

Ja, als dat er nog niet afkan in een stad met bijna 80.000 inwoners, ja, dan weet ik het niet. Laat het ons dan gewoon vergeten, het openbaar vervoer. Ik zeg het nog eens, De Lijn maakt misschien zijn voorstellen en de vervoerregioraad wikt of beschikt, maar wij zijn wel gebonden als stad en als gemeenteraad en als college aan het mobiliteitsplan van de stad en aan het lobbenstadmodel van de stad, waarin elk op zijn manier telkens die keuze niet alleen voor het behoud van het stadsnet, maar voor de versterking van het stadsnet in naar voor wordt geschoven. Ten derde, er wordt hier ook gesproken over combi-mobiliteit en riksja's en weet ik veel wat. Allé, maar dat heeft – ik weet niet wie het gezegd heeft hoor, ik denk dat het Jef Maes was of Julien Ghesquière, nee, Julien Ghesquière was het – allé, ge stelt overal vast, daar waar geregeld openbaar vervoer vervangen wordt door vervoer op maat, door belbussen en noem maar op, ja, dan zie je een fundamentele achteruitgang van het gebruik. Mensen gaan dat echt maar gebruiken, allé, voor nog minder dan de essentiële verplaatsingen. Als het echt niet anders kan, ja, dan bellen ze naar de belbus of dan doen ze beroep op een deeltaxi. Dus dat zijn systemen, die voor mijn part niet thuishoren in een moderne, Vlaamse, 21e-eeuwse centrumstad. En dan ten slotte en in feite heb ik dat schepen Hanssens met evenveel woorden horen zeggen, ja, over hoe dat vervoer op maat – voor zover het al een alternatief zou kunnen zijn – er gaat uitzien in Sint-Niklaas, ja, daar is praktisch nog niets over geweten. Daar is nog niets over gezegd. Mocht men daar op zijn minst kunnen zeggen hoe het geheel van het plaatje er uitziet op het moment dat men beslissingen neemt, van de trein tot de kleinste vorm van ja, gedeelde of combi of weet ik veel welke modellen van de term mobiliteit, ja, dan kun je ten minste nog een geheel plaatje bekijken. Nu zien we maar een stuk en een deel blijft ongevuld. En ten slotte, ja, wat de conclusie betreft. Ik heb het al gezegd, wij houden vast aan dat idee van collectief vervoer, vaste lijnen met een geregelde frequentie, die de uiteinden, de wijken aan de rand van de stad met elkaar en met het centrum en met de belangrijkste attractiepolen verbinden. Dat blijft voor ons de toetssteen van wat op 25 juni of eventueel – en dat suggereert de schepen ook – misschien wat later, maar dan wel nog deze zomer zal moeten beslist worden door de vervoerraad. En in die zin houden wij vast aan onze motie, waarin precies dat element, dat accident, die eis, die verwachting geformuleerd wordt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wij vinden ook dat dit debat echt wel ruimer en breder moet kunnen. Daarom ook was ons voorstel om een specifieke commissie mobiliteit te weiden aan dit plan en vanuit die commissie ook eigenlijk met bindende, echt duidelijke voorstellen te komen vanuit deze stad richting de vervoerregio.

Ik weet niet, allé, de schepen heeft gereageerd op dat voorstel, dat er waarschijnlijk wel voldoende ruimte zal zijn op de volgende commissie mobiliteit. Ik hoop het, want het is inderdaad een belangrijk dossier. En als er dan gezegd wordt over bepaalde dingen die fout zijn, dan wil ik toch ook wel eens aangeven, dat de gegevens die wij hebben gekregen absoluut niet volledig waren. Ik merk dat bv. op een aantal vragen, die ik heb gesteld, schriftelijke vragen over en ik zeg nu maar één voorbeeld over de verbinding van Sint-Niklaas over Hamme naar Dendermonde, die staat niet rechtstreeks op dit plan. Die zou blijkbaar wel blijven bestaan vanuit de vervoerregio Aalst. Hoe kan je dan een volledig beeld krijgen van al het vervoer, openbaar vervoer dat er vanuit Sint-Niklaas naar de verschillende regio's gaat? Er wordt inderdaad gesproken over we gaan meer moeten combineren. Maar ik denk dat men daar ook mee moet opletten. Hoe meer combineren of vorm dat je gaat combineren, hoe meer overstapmomenten dat je creëert en ook hoe langer dat eigenlijk uw traject en uw reis wordt. En hoe langer dat dat traject wordt, hoe sneller dat mensen gaan afhaken van het openbaar vervoer. Dus en in dat opzicht moet je daar wel limieten aanzetten en zorgen dat dat wel degelijk voor de gebruiker efficiënter en voldoende snel transport oplevert, zodanig dat die zijn auto laat staan. Dus ik denk dat men daar ook mee moet rekening houden. Optimale inzet van de middelen. Ik denk het nu erop neerkomt, dat je een stuk een Zwitserse kaas creëert met heel veel grote gaten. En ik denk dat – de schepen heeft er nog niet op geantwoord – al die wijken, die er zijn opgesomd, waar geen bus meer zal komen, hoe gaat men dat oplossen? Ik heb nog nooit nergens echt een goede uitleg gehoord van vervoer op maat. Want vervoer op maat, als men het daar heeft over taxi's, met taxicheques en met belbussen, dat heeft nog niet tot goeie resultaten geleid. Dus ik denk dat je daar inderdaad moet zorgen, dat je uiteindelijk als stad over een goed stadsnet beschikt, waar mensen dat inderdaad weten wanneer dat ze de bus kunnen nemen en waar dat ze dan terechtkomen. Dus als PVDA gaan we de motie van de sp.a en van collega Van Der Coelden wel degelijk steunen. Maar we rekenen er wel op, dat op de commissie mobiliteit eigenlijk dit punt bijna het quasi enige of toch het belangrijkste punt gaat zijn en dat er dan de mogelijkheid is om vanuit die commissie echt met voorstellen te gaan naar De Lijn, die ertoe kan leiden, dat nood aan mobiliteit in onze stad, naar openbaar vervoer, dat die op niveau blijft. Want ik vrees ervoor als men met dit plan naar 2021 gaat, dat er heel veel mensen het openbaar vervoer links gaan laten liggen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan raadslid Baeck.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Op de commissie van 11 mei werd elke fractie uitgenodigd om zijn opmerkingen en suggesties door te geven. Die feedback kan dan verwerkt worden door het stadsbestuur, waarna het college een standpunt kan bepalen.

Als we het over het openbaar vervoer hebben, kunnen we dit met Groen niet los zien van een algemene visie of een mobiliteit op ons grondgebied. In ons partijprogramma voor de verkiezing van 2018 was mobiliteit hoofdstuk nr. 1. Bereikbaarheid, de nabijheid, een aangenaam en verkeersveilige stad en duurzame mobiliteit staan hier centraal. Voor verplaatsingen in het stadscentrum zetten we de fietser en de voetganger centraal. Maar ook voor het openbaar vervoer is er een belangrijke plek. Groen Sint-Niklaas voorziet een belangrijke rol voor het openbaar vervoer in Sint-Niklaas en de deelgemeenten door de vrije busbaan in het centrum, lees de corridor en logisch en frequente lijnen moet de bus vanuit of naar de kern van deel- en randgemeenten het meest logische vervoersmiddel zijn van of naar Sint-Niklaas. Naast een snel en hoogfrequent openbaar vervoer wil Groen Sint-Niklaas ook dat er aandacht is voor de meest kwetsbare weggebruikers. De kind- en seniorennorm kunnen hier als uitgangspunt worden genomen. Wat op maat is voor kinderen, senioren, jonge ouders met hun kindwagen en mensen met een beperking is aangenamer en veiliger voor alle weggebruikers en buurtbewoners. Dit komt letterlijk uit ons programma. Deze twee uitgangspunten – één, snel en hoogfrequent openbaar vervoer enerzijds en twee, aandacht voor de meest kwetsbare weggebruikers anderzijds – zijn voor ons de uitgangspunten. Zij zijn het kader voor onze opmerkingen en suggesties op voorstel van De Lijn over het openbaar vervoersplan. Net daarom bezorgden wij het stadsbestuur alvast onze feedback en roepen wij nu de andere fracties op om ook in te gaan op die uitgestoken hand. Verder roepen we ook op om dit debat op een serene manier te voeren. Er zit geen meerwaarde in suggestieve petitie, die zo zijn opgesteld, dat onze inwoners denken dat er geen bussen meer in Sint-Niklaas gaan rijden. Onze doelstelling moet zijn om naar een goedwerkend voorstel te gaan in het belang van elke Sint-Niklazenaar. En dan wil ik ook wel nog eventjes kwijt, we kregen al net wat bezorgde vragen van inwoners. Inwoners, die niet begrepen wat het stadsbestuur van plan was. Waarom willen jullie geen bussen meer in de stad? Hoe geraken we nog in Nieuwkerken, Belsele of Sinaai? Hoe moet mijn dochter nu nog naar school geraken? Allen totaal uit de lucht gegrepen. Door de discussie op te kloppen en aan stemmingsmakerij te doen, is de nuance volledig verdwenen en herleid tot een binair zwart/wit-verhaal. Door burgers te verleiden tot een petitie, waarin hun plan herleid wordt tot een ja/nee-kwestie gaan veel kostbare en interessante vragen en opmerkingen verloren. Geen enkele Sint-Niklazenaar haalt een voordeel uit dit lelijk spel. Jullie ondergraven hiermee niet alleen jullie eigen geloofwaardigheid, maar ook die van de politiek. En ten slotte zullen we met Groen de voorliggende motie niet steunen. Eén, het is niet het plan van het college. Dit punt heeft met andere woorden geen onderwerp.

Twee, we wensen onze politieke verantwoordelijkheid niet te ontlopen en we willen wel meewerken aan een zo goed mogelijk openbaar vervoersplan voor Sint-Niklaas en de regio. Geen standpunt innemen, betekent de facto dat je beslissingen overlaat aan anderen. En dat is voor ons gokken op de kap van de inwoners van Sint-Niklaas, met een grote kans op ... (?).

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Baeck. Eerst mijnheer Wymeersch en dan mijnheer Van Der Coelden.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega Baeck, u doet een oproep tot een sereen debat op het moment dat het debat achter de rug is. Dat vind ik wel straf. Collega Van Der Coelden heeft geïnterpelleerd, collega Maes heeft geïnterpelleerd, collega Ghesquière heeft geïnterpelleerd, ik heb geïnterpelleerd, de schepen heeft geantwoord en nu kom jij met het belerend vingertje de oppositie eens de les lezen. Komt er dan nog eens bij, dat ge zegt dat wij zozegd formeel zouden uitgenodigd zijn om adviezen te geven om een insteek te doen. Maar dan vraag ik mij af wanneer dat gij dat gehoord hebt, want ik zie hier binnen de oppositie heeft niemand een formele vraag gekregen, ook niet op de commissie. Het enige wat ik mij herinner van de commissie, dat is op het ogenblik na de toelichting, na de toelichting, die we van de mensen van De Lijn hebben gekregen, dat collega Van Der Coelden vroeg om het debat te beginnen en dat ik hem daar ergens heb getackeld en gezegd dat het niet de moment was om kwart voor tien 's avonds om nog zo ... Ja, maar, gij hebt geen problemen, dat weet ik. Maar een formele vraag om een insteek en adviezen vanuit de commissie is er niet gekomen hé. En nu ... Mijnheer Noppe, ik ga beleefd zijn, want ik zou iets anders kunnen zeggen hé. Goed, ja. Watte? Allé, vooruit. Wat mij ... Eén vraag aan de schepen, aanvullend op de laatste vraag, de laatste suggestie van collega Van Der Coelden. Wij gaan nog naar een commissie, dat heeft u met zoveel woorden bijna beloofd. Maar kan u ons op die commissie het volledige plaatje schetsen, waarmee wij of u naar de vervoerregio gaat? Wat de plannen zijn van de vervoerregio? Niet alleen wat betreft het vervoer op maat, maar de vier lagen samen. En dan kunnen we ons formeel beraden en ons uitspreken over de plannen wat betreft de mobiliteit in onze regio, in onze stad. Als het bij een fragment is, dat we moeten beoordelen, dan is dat quasi om niet te zeggen helemaal onmogelijk. Dat is een formele vraag, waar ik graag een formeel en een definitief en een correct antwoord op krijg.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het is in feite tegen mijn goesting dat ik het doe, voorzitter, maar ik kan niet anders hé. Ik ben dat echt kotsbeu om hier bijna met zoveel woorden het verwijt te krijgen, dat ik een leugenaar ben. Want dat wordt hier bijna gezegd. Ge moet verdorie dat plan er eens bijnemen in die PowerPoint hé. Ge moet dat er eens bijnemen.

En ge moet kijken wat daarop staat. Ge moet kijken wat erop staat, Baeck. En dan moet gij mij eens zeggen hoe ge met dat plan, wat ge daarover gaat vertellen aan mensen die in ...

BAECK: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Shhhhtttt! Ja, kan het ...

VAN DER COELDEN: ... de Clementwijk wonen.

VOORZITTER: Kan het, jongens, een beetje rustiger!

VAN DER COELDEN: Aan mensen die in de Baenslandwijk wonen. Aan mensen die op 't Hertjen wonen. Aan mensen die in de Langhalsbeekstraat wonen. Dat moet gij eens zeggen sé. En dat plan dat komt uit de vervoerregioraad. En ik heb hier al 6 keer uit de doeken gedaan wat die vervoerregioraad is. Een samenwerking tussen alle Wase gemeenten, tussen de Vlaamse overheid en tussen De Lijn, die nadenken over een nieuw openbaar vervoerplan voor 2021. Daar komt dat uit, daar is de stad in vertegenwoordigd via de schepen van mobiliteit, die terugkoppelt naar het college. Dus afstand nemen van dat plan, dat pakt niet. En zeggen, allé, doen alsof het niet bestaat en zeggen dat wij het op een leugenachtige manier voorstellen, dat klopt gewoon niet met de feitelijkheid, die ge kunt aflezen in die PowerPoint. Wat ik onthouden heb uit uw tussenkomst, mijnheer Baeck, dat is dat Groen allang zijn bocht genomen heeft en dat zullen we dan in juni wel verder zien.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan, ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Mijnheer Van Der Coelden, ik wil u het volgende zeggen. Dat de oppositie dit punt aan de agenda plaatst en dat daar actie rond gevoerd wordt, dat vind ik begrijpelijk. Maar, maar – en daar komt het, mijnheer Van Der Coelden – twee punten. Eén, de manier waarop u actievoert, geeft de indruk alsof er geen bussen meer zouden rijden in Sint-Niklaas. Dat is het beeld dat u hebt gecreëerd in Sint-Niklaas. Mag ik uitspreken? Dat is het beeld dat u hebt gecreëerd, ook in uw petitie. Dat is één. Twee, ik neem het u zeer kwalijk, dat u stelselmatig altijd spreekt over de plannen van het stadsbestuur en De Lijn. Het stadsbestuur en De Lijn hebben plannen om vanaf 2021 het stadsbusnet te schrappen. Precies of dat hetzelfde is. Neen hé. Neen hé. Wat nu voorligt, is inderdaad een voorstel van De Lijn, waar het stadsbestuur zijn positie zal over innemen, dat dan vertegenwoordigd zal worden door schepen Hanssens en vertolkt zal worden in de vervoerregioraad. Dat is het correcte. Maar u spreekt altijd over de plannen van het stadsbestuur en De Lijn. En ook heel bewust in die volgorde. Van het stadsbestuur en De Lijn. En dat neem ik u zeer kwalijk. Dit vind ik ook ondermaats. Ik ben dat niet gewoon van u. U bent een verstandig man. U bereidt uw tussenkomsten en al wat u doet goed voor. U analyseert dat heel goed.

Maar de manier waarop u dat presenteert, is niet correct, is intellectueel totaal fout en dat neem ik u zeer kwalijk en dat ben ik niet gewoon van u.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: In twee ... Allé, in twee zinnen. Ten eerste wat de grond van de zaak betreft. Het stadsbusnet – lijn 1, lijn 2, lijn 3, lijn 4 – zoals die nu rijden in het plan dat vandaag voorligt – en ik zal er subiet nog iets over zeggen van wie het komt – maar in het plan dat vandaag voorligt, bestaan die niet meer. En ik ben zo eerlijk geweest, zowel daarnet in mijn tussenkomst als in hetgeen dat erover op papier is gezet, om te zeggen dat voor Nieuwkerken en voor De Ster en voor de Hoge Bokstraat, dus voor drie ... (overschakelen naar bandopname 15) ... van de acht eindpunten, dat er een alternatief is in de vorm van integratie in streeklijnen. Zo eerlijk ben ik geweest, maar het stadsnet als such staat op het punt of nee, zou verdwijnen als dat plan realiteit wordt. En over of dat nu het plan is van De Lijn of van het stadsbestuur of het stadsbestuur én De Lijn, dat doet er niet toe. Dit is het plan ...

BURGEMEESTER: Nee, nee, nee, ...

VAN DER COELDEN: ... dit is het plan dat uit de vervoerraad komt. Dit is het plan dat uit de vervoerraad komt. En als de vervoerraad ...

BURGEMEESTER: U kan dat proberen goedpraten, maar ...

VAN DER COELDEN: ... van oordeel is, dat dat plan niet rijp is om voorgelegd te worden, awel, dan moet dat in de vervoerraad beslist worden.

VOORZITTER: Goed. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ik wou gewoon maar zeggen dat, ik denk dat de verschillende fracties hun standpunt nu heel duidelijk hebben gemaakt. Ik denk dat wij ook heel duidelijk gemaakt hebben, waaraan dat we dat gaan toetsen. Ter verdediging van mijnheer Van Der Coelden – u zal het onverwacht voelen – is dit een heel complex proces geweest, waarbij veel partijen – en naar mijn smaak soms te veel partijen – betrokken zijn om binnen dat kader dat geschetst is door de Vlaamse overheid en gemaakt is binnen de Vlaamse overheid om te komen tot een voorstel. En dat daar dialoog is over geweest in de vervoerregioraad heb ik nooit ontkend. En dat daar door bv. onze mobiliteitsambtenaar aan gewerkt is, input gegeven, ook dat mobiliteitsplan van Sint-Niklaas daar bijgelegd is, dat klopt ook. Maar ik wil wel de handen vrij hebben of het college eerder gezegd wil de handen vrij hebben om zijn positie te bepalen. En dat heb ik in de vervoerregioraad gestuurd naar al mijn collega's op 10 februari – ik kan u de mail geven – waar we het proces voor Sint-Niklaas hebben geschetst, als voorbeeld voor de andere gemeenten. Ik had dat beloofd om te doen. En daar staat heel duidelijk in, dat wij pas ons standpunt zullen bepalen als we alle informatie hebben. En dat is niet incorrect.

En waar de burgemeester en andere fracties misschien naar verwijzen, is van er wordt een indruk gewekt, heb jij iets gezegd dat niet klopt, ik weet het niet. Ik denk het niet, maar er wordt wel een indruk gewekt, die misschien niet volledig correct is of niet volledig, die niet het volledige plaatje schetst. En ik denk dat daar eerder naar verwezen wordt. Maar kom, ik wil maar zeggen, standpunten zijn duidelijk. Wij zullen onze positie bepalen. En ik zeg nogmaals, het is daarom ook dat ik niet denk dat wij als meerderheid kunnen ingaan op uw motie.

MAES: Ja, dank u wel. Ja, ik wou toch nog eventjes ter verduidelijking nog eens bekijken hoe u de timing ziet. Want op 15 juni is er de commissie als ik het goed heb. Dan wanneer gaat het college dan een standpunt innemen? En wanneer krijgen wij die informatie of krijgen wij die op de commissie zelf? Want ik kan u zeggen, toen wij op de commissie die presentatie hebben gekregen, ja, dan sta je daar even perplex om te kijken van waar, hoe verhoudt zich dit nu ten opzichte van het huidige plan. En dan moet je dat echt gaan bestuderen. Als wij die gegevens gaan krijgen op de commissie zelf, dan is het nog onmogelijk om op de commissie een gefundeerd debat te organiseren. En ik denk dat het toch wel belangrijk is, dat op die commissie ruimte voor een debat en een discussie en mogelijke suggesties, dat die daar kunnen gebeuren en vandaaruit kunnen vertrekken naar de vervoerregio. Als wij daar maar pas die voorstellen gaan krijgen, ja, dan kan u van ons toch niet verwachten, dat we daar een antwoord op formuleren.

VOORZITTER: Schepen?

HANSSENS: Ja, qua timing denk ik dat we ons de tijd moeten geven ook om een aantal van de suggesties, die we gekregen hebben en die nog binnen kunnen komen tot het einde van deze maand trouwens, om die te verwerken. In de tussentijd werken we samen met de partners binnen de vervoerregio om te kijken waar er nog rek is. In de volgende dagen trouwens heb ik een aantal vergaderingen als voorzitter van de vervoerregio om een aantal knelpunten met andere gemeenten te proberen op te lossen of te bespreken met de verschillende partners. Dus zeggen dat alles al vastligt, dat is niet. Zeggen dat dat makkelijk zal zijn om een aantal wijzigingen aan te brengen, dat zal ook niet zo zijn. Maar die gesprekken zijn wel nog bezig. Dus ik denk dat we ons standpunt inderdaad pas kunnen bepalen op de 15^e zelf en 's avonds dan toelichten wat ons standpunt daarover is. Ondertussen hebt u wel de informatie of de informatie opgevraagd of de informatie gekregen die u nodig hebt om zelf uw standpunt te bepalen en een aantal zaken door te praten. Ik stel vast, dat bv. de sp.a-fractie haar huiswerk grondig heeft gedaan. Dus dat zal geen moeilijkheid opgeven voor te zeggen wat zij zien als de knelpunten. Dat is duidelijk naar voorgekomen vandaag.

Dus allé, ik neem aan dat u dat ook kunt doen, mijnheer Maes en die zaken kunt doorgeven en dan kunt checken op de 15e of er rekening mee gehouden is ja dan neen. Dus ik stel dat dus wel voor om dat zo te doen.

VOORZITTER: Oké? ... (knop niet meer ingedrukt, dus geen opname) Dan gaan we over tot de stemming. Dus de vraag is, wie is er voor de motie van de heer Van Der Coelden, wie tegen en wie onthoudt zich. En we beginnen bij de burgemeester.

BURGEMEESTER: Tegen.

VOORZITTER: De heer De Meyer is afwezig. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik ben voor.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Voor.

WYMEERSCH: Met micro, ik was voor.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Heyrman?

HEYRMAN: ... (?)

VOORZITTER: Mijnheer Pannecoucke? Roland?

PANNECOUCKE: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Bats?

BATS: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Huys is afwezig? Mijnheer Buysrogge?

BUYSROGGE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer De Meester?

DE MEESTER: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Hanssens?

HANSSENS: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Merckx?

MERCKX: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Callaert?

CALLAERT: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer De Bruyne? Mijnheer De Bruyne?

DE BRUYNE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Baeyens?

BAEYENS: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw De Beule?

DE BEULE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Pieters?

PIETERS: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Bilici?

BILICI: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Huys?

HUYS L.: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Van Elslande?

VAN ELSLANDE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Snellings is afwezig. Mevrouw Mortier? Tegen. Mijnheer Herman?

HERMAN: 100 % tegen.

WYMEERSCH: Dat is ongeldig hé.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck?

BAECK: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Baeten?

BAETEN: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw El Moussaoui is verdwenen. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Voor, voor, voor, voor.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Blommaert?

... (?): Zij heeft nog altijd computerproblemen.

VOORZITTER: Ja. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Van De Walle? Mevrouw Van De Walle?

VAN DE WALLE: Tegen, sorry.

VOORZITTER: Mevrouw De Rijcke? Mevrouw De Rijcke? Afwezig. Mijnheer De Smet?

DE SMET: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Noppe?

NOPPE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Adeolu?

ADEOLU: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Meert?

MEERT: Tegen.

VOORZITTER: Oké, dan zijn we er. Dus we hebben 14 voor en 21 tegen. Dan gaan we over naar het volgende punt, dat is het punt 8, het zwembaddossier, ingediend door mevrouw Geerts en de heer Van Der Coelden. Jullie hebben het woord. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Goh, een aantal ... Ik zal beginnen met twee beschouwingen te maken, voorzitter. Ten eerste, we hebben hier de brief gekregen namens, allé, vanuit het secretariaat namens het college over de contacten tussen de firma's Palmbout en Createlli. Ik zal ze maar noemen. Nu, allé, het eerste wat daarin opvalt, is dat er blijkbaar tot twee keer toe tegen het communicatiebureau op vergaderingen gezegd is – eerst op een vergadering van 27 maart – er werd door vertegenwoordigers van het stadsbestuur toen al mondeling opgemerkt, dat de gunning nog niet was gebeurd, omdat er klacht was ingediend tegen de uitbreiding, euh, tegen de uitbreiding van de opdracht. En dan op 30 maart krijgt datzelfde communicatiebureau blijkbaar een mail vanuit het stadsbestuur, waarin staat dat we het niet opportuun zouden vinden, mochten ze voor de officiële toewijzing, die verwacht wordt tegen de 2e week van mei, contact opnemen met het bureau Palmbout. Nu, allé, ik vind dat toch redelijk straf, hallucinant, dat vertegenwoordigers van het stadsbestuur tot 2 keer toe in zo fletse termen zeggen tegen dat communicatiebureau “ja, we hebben in feite liever dat ge nog geen contact opneemt met die mensen van Palmbout”. Allé, ge legt die verantwoordelijkheid daarvoor toch niet bij dat communicatiebureau? Ge neemt dat zelf en ge zegt oftewel “ge neemt geen contact” ofwel zeg je “we trekken het ons niet aan, neem contact en spreek een aantal dingen af”. Allé, dus ik vind dat bijzonder zwak.

Ten tweede – en ik apprecieer het dat schepen De Bruyne zich in het begin van de zitting verontschuldigd heeft – maar het verschil is toch wel groot tussen diezelfde brief, die we kregen en waarin in vetjes staat “tot op heden is er dus nog geen contact geweest tussen deze twee firma’s rond het dossier Puyenbeke” en hetgeen schepen De Bruyne in zijn tussenkomst op de gemeenteraad van april gezegd heeft en ik citeer “om u maar een idee te geven, dat daar zeker en vast kruisbestuiving is ...” – dat is het woordelijk verslag, dat uitgetikt is – “... tussen de beide bureaus, dus we stemmen de trajecten op elkaar af, nu die zijn meteen aan de slag gegaan, er zijn al een aantal meetings achter de rug en intussen is er ook al een flow uitgetekend”. Allé, dus het verschil tussen dat “er zijn al een aantal meetings achter de rug” en “er is een flow uitgetekend en die zijn dan nogal aan de slag gegaan” of dan de brief “er is geen contact geweest tussen beide firma’s rond Puyenbeke”, ik overdrijf niet als ik zeg dat het verschil nogal groot is. Bon, wat concluderen wij daaruit? Ten eerste – en dat is dan misschien de conclusie die ge misschien niet zult verwachten – wat mij opvalt, dat is dat we deze informatie krijgen, weliswaar vanuit het secretariaat, maar op verzoek van het college. Allé, ik had er in feite op gerekend, dat we als raadsleden informatie zouden krijgen – ik weet het, de directeur heeft hem zelf getekend – maar dat de informatie van de directeur in persoon zou komen, zodanig dat we zeker zijn dat de informatie objectief en onafhankelijk is doorgegeven. En ik denk dat dat een beetje tekenend is voor wat we als een soort ja, vervelende en ongewenste rode lijn beginnen zien in heel dat dossier, dat is de manier waarop dat het college dat zeer sterk naar zich toetrekt. We hebben dat gezien in de verslagen van die fameuze stuurgroep zwembadwater, waaruit dat ge kon leren dat de contacten, die er geweest zijn met de private partners, de verkennende contacten, dat die gelegd zijn vanuit het college zelf. We hebben dat gezien in de discussie, die we hier gevoerd hebben over het ter beschikking stellen van documenten uit het dossier, ja, hoe daar voortdurend de schepen – dat was dan schepen Buysrogge – ja, bijna persoonlijk of vanuit het college besliste van wat er wel of niet en vooral niet ter beschikking ging gesteld worden van de raadsleden. En we zien nu in feite hetzelfde fenomeen opduiken met een brief vanuit het college naar de raadsleden met wat dan de juiste toedracht zou moeten zijn over die contacten. Allé, ik vind het college moet zijn rol spelen, de administratie heeft zijn rol te spelen en ge moet daar redelijk strikt en deontologisch in zijn in wie dat wat doet. En allé, ik kan alleen maar vaststellen aan de hand van die drie voorbeelden, dat men het niet altijd even nauw neemt met die deontologie. Dat dat ook bij ons een stukje vertrouwen en een betrouwbaarheidsprobleem schept van kunnen wij ervan uitgaan, dat de informatie die we krijgen correct is.

En ten derde en wat misschien nog het ergste is, wat dan ook naar voorgekomen is bv. in dat aanbestedingsdossier, ge gaat op die manier fouten maken. Ge gaat fouten maken door de haast die ge wilt hebben in dat dossier, ge gaat fouten maken doordat ge voorbijgaat aan de deskundigheid en in zekere zin soms ook de bezadigdheid of het gezond verstand of de kennis van het juridische van de administratie. Ten tweede en allé, ik vind niet dat we hier in de raad zitten om mekaar de les te zitten leren, maar voor schepen De Bruyne is dat nu toch de tweede uitschuiver in dat anderhalf jaar dat het college bezig is. We hebben eerst die mediatieke uitschuiver gehad rond de Don Boscokerk en de plannen om daar een sporthal van te maken zonder dat daar één euro voor voorzien was. We hebben nu die uitschuiver gekregen hier in de raadzitting, waarbij dat hij ja, het heeft over contacten die er dan blijkbaar toch niet geweest zijn. Allé, in een schepenmandaat kun je u in feite dat soort noem het vrijblijvendheid niet permitteren. En allé, ik denk, schepen, dat is in feite twee keer dat ge u aan dat soort steen stoot. Laat er alstublieft geen derde keer komen, dat we daarover moeten interpellieren vanop deze banken.

VOORZITTER: Ik geef het woord nog aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb toen ook die brief gekregen van de burgemeester en de algemeen directeur. En ik dacht ja, oké, daarmee is er klaarheid in heel dit dossier. Maar toen kreeg ik ook op dat moment de geluidsband van de gemeenteraad te horen en ik ben dan nog eens specifiek gaan luisteren, maar ik ga het nu niet meer voorlezen, want collega Van Der Coelden heeft het daarnet voorgelezen, maar toen frappeerde het mij wel de bewoordingen die er toen zijn gebruikt door de schepen. Die waren dermate affirmatief en dermate sterk geformuleerd, dat mij dat toch wel de wenkbrauwen deed fronsen. Temeer omdat er eigenlijk niemand expliciet daarnaar gevraagd had of er contacten waren tussen die twee bureaus. En dan heb ik de vraag gesteld, omdat hier verwezen wordt naar een mailverkeer van een ambtenaar op 30 maart of ik die mail kon inzien. En ik moet de algemene directeur daarvoor ... (overschakelen naar bandopname 16) ... bedanken, dat ik die mail ben kunnen gaan inkijken op zijn kantoor. En effectief, wat kan je daaruit vaststellen? Dat is dat één van de leidinggevende ambtenaren in dit dossier inderdaad erop heeft gewezen, dat het niet kon dat er al contacten zouden worden genomen. Omwille van het feit dat er een procedure aanhangelijk was gemaakt en dat men dus moest wachten tot na de gemeenteraad van april en best eigenlijk tot half mei. Dus dan blijft de vraag mij, allé, de ambtenaren die hebben duidelijk een zicht op wat er wettelijk moet gebeuren, maar we hebben zo de indruk dat het liedje van Herman Van Veen “opzij, opzij, opzij, maak plaats, maak plaats, maak plaats, we hebben ongelofelijke haast”, dat dat hier door het college wordt gezongen in dit dossier.

Want de schepenen, die hebben blijkbaar zo'n haast, dat ze niet meer beseffen wat uiteindelijk de wettelijke normen en de wettelijke regelingen zijn. En de vraag, die mij toch nog altijd bezighoudt, is ja, schepenen, waarom heeft u dat zo spontaan gezegd? Waarom vond u dat nodig of heeft u dan buiten die contacten nog andere contacten gehad of ja, wat moeten wij daar nu eigenlijk van denken? Want mocht ik die tape niet meer terug herbeluisterd hebben, zou ik zeggen van laat het maar, het is oké. Maar het was zo ja, affirmatief en spontaan dat het er uitkwam, dat je het bijna echt voor 100 % moest geloven.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan schepenen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, ik heb daarnet reeds een verklaring afgelegd, maar ik wil ze – zeker uit respect voor de raad en de mensen die hier nog aan boord zijn – zeker nog eens in het kort weergeven. Nu, ik heb mij vergist in dit dossier met mijn uitspraken, die ik heb gedaan over de mogelijke contacten tussen de firma's Createlli en Palmbout. Ik wil mij daar ook oprecht voor verontschuldigen nogmaals. Nu, er was op dat ogenblik van mijn uitspraken wel degelijk geen enkel contact tussen die twee firma's, wat ik ook heb gezegd. En dat is ook logisch, gezien dat Palmbout op dat ogenblik ook nog niet was aangesteld. Nu, nogmaals, ik wou enkel wijzen op het feit, dat er afstemming zou zijn tussen de verschillende trajecten in dit dossier. En nogmaals, ik ben mij zeker bewust van mijn vergissing. Ja, ik ben ook maar een mens. En ik hoop dat we na dit incident terug verder kunnen en meer dan mij oprecht verontschuldigen, kan ik in deze niet doen. Ik kan de klok niet terugdraaien. Ik denk dat dat ondertussen al, allé, dat ik al een paar keer heb gezegd van kijk, ik heb daar een foute uitspraak gedaan, zonder meer, zonder bijbedoelingen whatever. En ik heb niets te verbergen. Ge moet mij in deze mijn woorden oprecht geloven en meer kan ik ook niet vragen aan jullie, punt.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden? Sorry, excuseer. Schepenen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, in die zin heeft collega Bart herhaald wat hij ook bij aanvang van de zitting gezegd heeft, dat dus inderdaad zijn uitspraak van vorige maand ja, dat dat gebaseerd is op een misverstand. Ik wil toch nog eens eventjes schetsen waar we op dit moment staan. Want er is gezegd er wordt rap, rap tewerk gegaan. Het klopt dat er in januari een aantal aanbestedingsdossiers op de agenda van de gemeenteraad stonden. We zijn nu een goeie 5 maand verder. Ondertussen zijn die 4 bureaus aangesteld. Ik wil dat toch nog eens eventjes meegeven. De laatste horde is daar op 11 mei genomen bij de aanstelling van de algemene en juridische ondersteuning, waarbij Wim Rasschaert advocaten aangesteld zijn. Eerder hadden we ook al Createlli aangesteld op 9 maart. Het bureau Sunta (?) evenzeer op 9 maart.

En eerder deze maand – op 4 mei – hebben we Palmbout Architecten in uitvoering dan van de gemeenteraadbeslissing van april hebben we Palmbout Architecten aangesteld. Ik heb ook een poging ondernomen om mij te proberen inbeelden wat de collega ertoe neigde, zal ik maar zeggen, om die uitspraak vorige maand te doen. In die zin is er op dit moment is dus, Createlli is aangesteld en zij worden ook bijgestaan door Billy Bonkers. En Billy Bonkers zorgt voor het perceel specifiek rond de communicatie. En misschien is het idee van die kruisbestuiving en die versterking en die samenwerking, die er op dit moment al is, zit zeker in hoofde van die twee bureaus, waarbij dat wij voor de communicatie en participatie gegund hebben aan Createlli, maar dat ze ook specifiek voor dat communicatieluik, dat ze daarin geassisteerd worden door Billy Bonkers. Maar dus wij hebben wel het gunningscontract lopende met Createlli. Kris, als ge daar zegt dat de scheiding tussen administratie en college en waar de ene zijn bevoegdheid eindigt en waar dan de andere zijn bevoegdheid begint. Op het moment, dat bv. alleen de algemene directeur de brief zou getekend hebben of dat er alleen maar een communicatie zou gekomen zijn vanuit de administratie, dan was ongetwijfeld uw argument geweest van ja, het college steekt zich weg achter de veilige horde van de administratie. Er is hier een brief aan u bezorgd, opgemaakt door de betrokken dienst, ondertekend door de algemene directeur en de burgemeester namens het schepencollege. Ik bedoel, dat is toch ook, allé, dat is toch belangrijk dat dat dan namens de organisatie is dat u die correspondentie wordt bezorgd. Dus allé, ik versta niet goed op wat ge u baseert om dan een dergelijke uitspraak te doen. En dan heb ik het nog niet gehad over uw uitspraak, waar je zegt dat we in dit dossier het niet te nauw nemen met de deontologie. Ik citeer u ook letterlijk. Ik pik dit niet. We proberen hier heel, heel nauwkeurig te zijn in hoe we hier deontologisch tewerk gaan in dit dossier en in heel wat andere dossiers die we als organisatie moeten trekken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Incident gesloten ten opzichte van schepen De Bruyne, voorzitter. Maar over deontologie en wie doet wat, allé, toch dit. Ik heb er zelf in feite, zeker met dat incident rond dat ter beschikking stellen van documenten, ik wil dat gerust erkennen, achteraf heb ik daar ook fouten in gemaakt. Omdat ik mij veel te veel laten verleiden heb om daarover met schepen Buysrogge in discussie te gaan en te zeggen “schepen, show me the papers”. Nee, ik had mij moeten richten tot de directeur en zeggen “directeur, het is uw zaak”. Het is uw politieke verantwoordelijkheid, voorzitter, maar het is de administratieve verantwoordelijkheid van de directeur als een raadslid informatie vraagt om die informatie wel of niet ter beschikking te stellen, gelet op de wet van de openbaarheid van bestuur en de inzagerechten van de raadsleden, die daarover gaan.

Het is zijn rol, het is de rol van de administratie, het is niet de rol van de schepen om daarover te beslissen. Dus ik heb mij in die discussie zelf ook te veel laten meeslepen. Maar ik hoop toch, schepen Buysrogge en in feite heel het college, allé, dat ge dat toch in dit dossier blijft meedragen. Dat ge daar elk een rol in te spelen hebt – administratie én college – en dat ge dat probeert op een deontologisch zo goed mogelijke manier te doen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan gaan we over tot interpellatie 13, dat is de interpellatie van raadslid Baeck over de grote droogte. Mijnheer Baeck, u hebt het woord.

BAECK: Dank u wel, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, goed. Mijnheer Baeck?

BAECK: Dank u wel. Op dit moment zijn we nog volop in de weer met het bekampen van een grote gezondheids crisis. De volgende crisis staat echter al voor de deur, droogte en de daaraan verbonden potentiële problemen qua waterbevoorrading.

VOORZITTER: Kunt u een klein beetje luider spreken, want het is wel ...

BAECK: Het is sinds 1901 nog nooit zo droog geweest. Op bijna 2 op de 3 plaatsen in Vlaanderen zijn de grondwaterstanden enorm laag. Bij een hete en droge zomer dreigt in Vlaanderen voor het eerst ooit code rood te worden afgeroepen. Burgers, landbouwers of bedrijven zouden dan selectief op een waterrantsoen worden gezet. Hydroloog aan de KU Leuven, Patrick Willems, schetst deze situatie als zorgwekkend en roept op om geen druppel water verloren te laten gaan. Helaas is dit geen onverwachts probleem. Het gaat al om het 4^e droge jaar op rij. Experts waarschuwen al langer dat grote droogte in de zomer het nieuwe normaal wordt door de klimaatverandering. Hoge verhardingsgraad, drainage van landelijke gebieden en productiemethode in waterintensieve industrie. Het stadsbestuur van Sint-Niklaas nam en neemt al heel wat beleidsinitiatieven om dit probleem structureel aan te pakken. Eén van de grondprincipes van het groene lobbenmodel van de stad is om water van en groen van buiten de stad te laten doordringen tot in het centrum van de stad. Op deze manier wordt water in de stad bijgehouden met klimaatbestendig groen, hogere grondwaterstanden en afkoeling tot gevolg. In het kader van de lobbenstad wordt de Molenbeek opengelegd, worden verhardingen uitbroken in de Waaslandwijk. Het vasthouden van water wordt ook in alle andere groene lobben meegenomen. Maar ook los van het groene lobbenmodel wordt water meegenomen. Op het openbaar domein wordt gestreefd naar zo min mogelijk verharding en zoveel mogelijk begroeiing. Gemillimeterde groenperken zijn terecht niet meer aan de orde. Ook in de grote projecten, zoals de herinrichting van de Grote Markt en de aanpak van het H. Heymanplein zal water worden meegenomen. Ook op het private domein wordt ingegrepen.

Wie te veel verhard en te weinig infiltratie voorziet, krijgt geen vergunning. Wie verhardt zonder vergunning krijgt een proces-verbaal. Naast handhaving voorzien we ook subsidies voor wie hagen, bomen, houtkanten of andere kleine landschapselementen plant of onderhoudt. Verder kijken we ook met veel interesse uit naar het strategisch project Moervaartvallei, waarvan dit projectgebied deels op ons grondgebied ligt. Tot slot is Clementwijk II een mooi voorbeeld van water in de bomen te laten infiltreren. Ondanks de nabijliggende Zwarte Beek wordt hier in de praktijk zelden water in geloosd. Ondanks alle inspanningen van het stadsbestuur vormt er zich vandaag in Vlaanderen een acuut probleem. Op het moment dat we dit punt indienden, waren er in onze provincie nog geen restricties op het gebruik van regen-, grond- of kraantjeswater. Nu, slechts een aantal dagen later, is de situatie al zo geëvolueerd, dat er een captatieverbod in ecologisch kwetsbare waterlopen moest worden afgeroepen. In Vlaams-Brabant kwam er de afgelopen dagen bij sommige huishoudens geen water meer uit de kraan. Landbouwers in Vlaanderen smeken nu al om regen voor hun gewassen en Sint-Niklaas is bij de meer kwetsbare gemeenten in Sint-Niklaas wat betreft winderosie. En wie winderosie met eigen ogen wil bezichtigen, dat kan je doen door op een winderige dag naar de akkers te gaan kijken – het Bolleakkergebied is daar een goed voorbeeld voor – dan zie je een grote stofwolk in vruchtbare aarde verdwijnen en die gaan dan met de wind mee tot waar ze dan worden tegengehouden. Om alle voorgaande redenen zou ik willen vragen aan het stadsbestuur om naast het beleid, dat werkt op middellange termijn, zo snel mogelijk te starten met een actieve sensibiliseringscampagne, die onze inwoners vraagt om bewust om te springen met water. En dit op korte termijn. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. En ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega Baeck, voor uw tussenkomst. Het is inderdaad zo, dus dat we al een paar jaar na mekaar nu geconfronteerd worden met hittegolven in combinatie dus met weinig of geen neerslag. Maar het is inderdaad voor de eerste keer, dat het al zo vroeg in het jaar zich manifesteert. We zien dat ook. De coronatijd heeft dan wel het voordeel dat kinderen en mensen buiten kunnen voor recreatieve, voor fysieke activiteiten en essentiële verplaatsingen, maar goed, de grond van de zaak is eigenlijk niet zo positief. Zoals u hebt aangegeven, zijn er in verschillende gemeenten, in verschillende provincies al captatieverboden ingevoerd en wordt de bevolking opgeroepen om dus spaarzaam met drinkwater om te gaan. Aangezien dat Sint-Niklaas vrij hoog ligt naar Vlaamse normen, moeten we niet direct vrezen dat dat in Sint-Niklaas het geval zal zijn. We hebben ook trouwens in onze stad geen drinkwaterwingebied. Nu, drinkwater, want dat is dan ook altijd de vrees van de mensen, dus dat er geen of onvoldoende drinkwater zal zijn.

Dus na de hamstering van toiletpapier zou er dan wel eens water kunnen worden gehamsterd, maar daar is niet direct vrees voor. In die zin dus, dat ons drinkwater in het Waasland trekken wij van het spaarbekken in Evergem/Kluizen. Dus aan het kanaal Gent-Terneuzen. Daar zijn twee bekkens, die in de winter worden gevuld. Dus dat wil ik ook wel benadrukken. Via een aantal waterlopen. Dus die worden in de winter gevuld, nooit in het voorjaar of in de zomer. Dus nooit nu of de komende maanden. En men doet dat, omdat dan de waterkwaliteit veel minder is door ja, mest en pesticiden, die in het water insijpelen en dat zou dan langer moeten worden gefilterd voor het dus aan de kwaliteitsnormen voldoet. Dus in de winter zijn die bekkens in Kluizen, Evergem/Kluizen gevuld. Dat neemt natuurlijk niet weg, dat ik het volkomen met u eens ben, dus dat wij moeten sensibiliseren om bij de bevolking de mensen ertoe aan te zetten om spaarzaam om te gaan dus met drinkwater. En ook in het volgende nummer van de Stadskroniek, dus dat zal verschijnen halfweg juni, zal daar ook een oproep rond gedaan worden. Dat is zeker en vast nuttig. Maar het is natuurlijk belangrijk, dat we niet alleen die sensibilisering verderzetten en elk seizoen opnieuw herhalen, maar dat we ook – en u hebt daar zelf ook al een aantal voorbeelden van gegeven – in ons beleid het veel breder zien. Bv. in de riooleringsprojecten, dus dat wij aandacht hebben voor infiltratie. Dat wij bij verkavelingsontwerpen dus ook buffernormen opleggen, waterdoorlatende ... (?), ondergrondse infiltratievoorzieningen plaatsen of laten plaatsen, bij de heraanleg van het openbaar domein maximaal streven naar ontharding en daarbij de vergunningen dus wij ook aanzetten en verplichten tot hergebruik van regenwater en buffer- en infiltratievoorwaarden opleggen. Belangrijk is ook, dus dat wij onze waterlopen nog zelf beheren, zodanig dat wij maximaal kunnen inzetten om het regenwater af te voeren in open bedding. En u hebt daar ook een aantal voorbeelden van gegeven, dus dat we dat ook in de toekomst verder zullen opleggen, zoals we allé, vele jaren geleden al gestopt zijn met het inbuizen van grachten en het terug openleggen van grachten. Maar dat zijn dus beleidsmatige zaken, die we jaar in, jaar uit verder moeten zetten dus naast de sensibilisering, die we inderdaad de komende weken nog een tandje bij zullen zetten. Want de mensen zullen het ook aan den lijve verder ondervinden, dat er weinig of geen neerslag is zoals wij mogen verwachten uit de weersvoorspellingen.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Goed? Dan zijn we nu gekomen aan de geheime zitting. Mag ik dan vragen ook om niet te typen ... (einde opname).

---ooOoo---